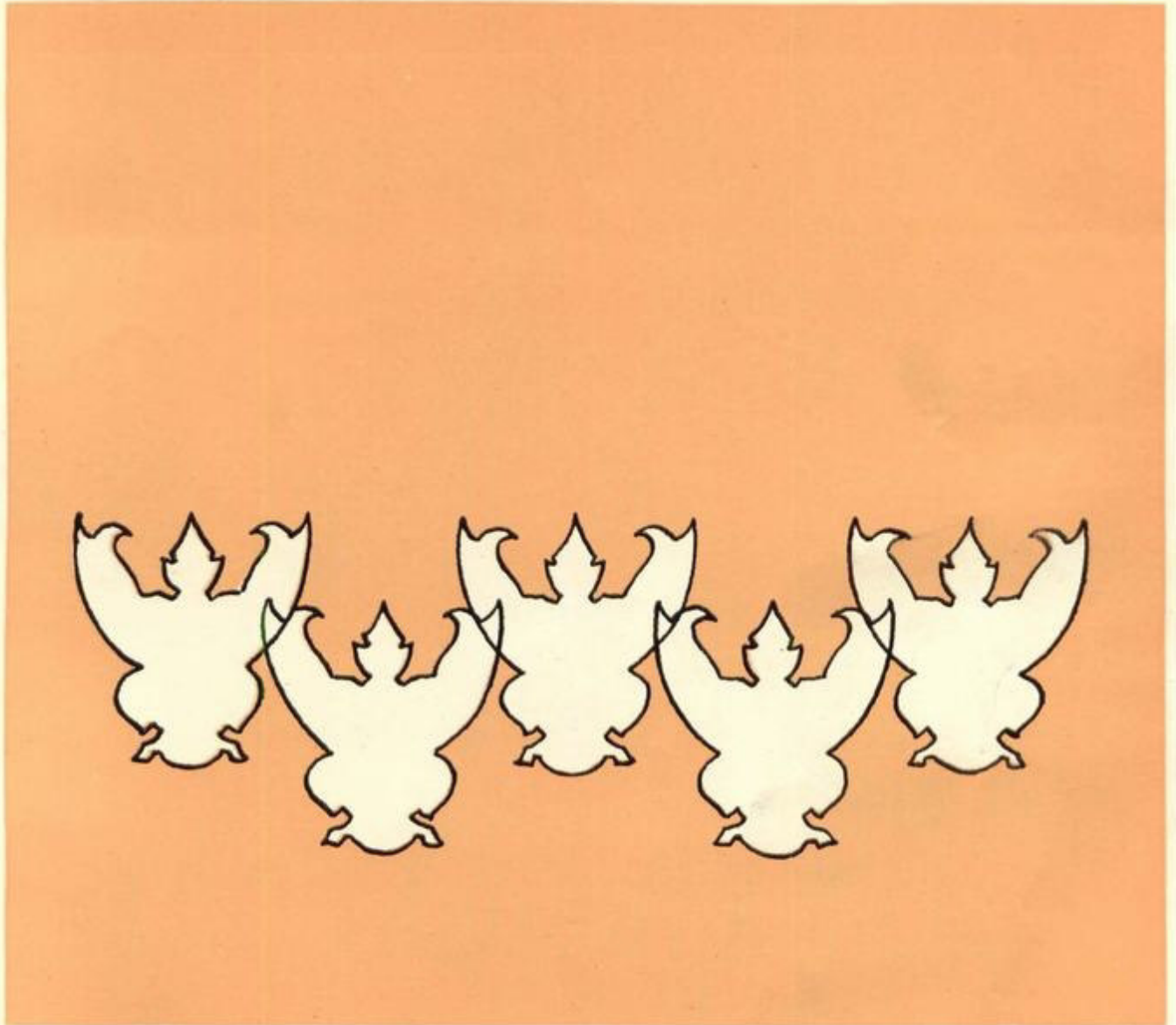

วารสารข้าราชการ

ปีที่ 10 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2508

วารสารข้าราชการ

ปีที่ 10 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2508

เจ้าของ

บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

คณะกรรมการดำเนินงาน

พันเอก จินดา ณ สงขลา เลขานุการ ก.พ. ประธาน
นายประวิทย์ ณ นคร รองเลขานุการ ก.พ. รองประธาน
นายไสรจ สุธวิตกุล รองเลขานุการ ก.พ. รองประธาน
ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้ากอง สำนักงาน ก.พ. กรรมการ

วารสารข้าราชการ

ที่ปรึกษา นายประวิทย์ ณ นคร
นายไสรจ สุธวิตกุล
ผู้จัดการ พันตรี อรรถ วิชัยกุล
ผู้ช่วยผู้จัดการ นายพิศล ณ ถลาง
บรรณาธิการ นายสมคิด เจริญกุล
กองบรรณาธิการ นายสายบัว พุ่มแดง
น.ส. นิตยา สุตะบุตร
นายพิศล ณ ถลาง

สารบัญ

ข่าว	หน้า
อะไรใหม่ในเดือนนี้	3
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	8
ข่าวสอบข้าราชการ	9

วิชาการ

หลักมนุษยสัมพันธ์	10
แนะนำให้รู้จักบ้านเลขที่ ๑	17
บัญญัติสิบสองประการ	22
คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ...	46
ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน	49
ปัญหาคลัง	57

ภาษาอังกฤษ

บทสนทนาภาษาอังกฤษ	40
-------------------------	----

ความรู้ในการสอบ

การออกข้อสอบ ฯ	29
กลวิธีและข้อเท็จจริงปลีกย่อย	35

กฎหมาย ระเบียบ

ประกาศแบ่งส่วนราชการ	(๑)
กฎ ก.พ.	(๒)
ระเบียบและ น.ว. ต่าง ๆ	(๑๕)

ปกิณกะ

ความเห็นสมาชิก	62
เฉลยสอบเขาวัวและความรู้รอบตัว	67
สอบเขาวัวและความรู้รอบตัว... ..	68

ระเบียบการบอกรับ

วารสารข้าราชการกำหนดออกเดือนละฉบับ ค่าบำรุงรวมค่าส่งปีละ ๓๕ บาท บอกรับพร้อมกับส่งเงินล่วงหน้าไปยัง "ผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง พระนคร" ไปรษณีย์สั่งจ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน สำหรับส่วนราชการในพระนครส่งทางโทรศัพท์ ๒๖๖๓๒ ได้

พิมพ์ที่ ไทยสัมพันธ์ - โรงพิมพ์จักรวรรดิสารการพิมพ์ ๗๒ ถนนบำรุงเมือง ดอนวัดสระเกษ พระนคร โทร. ๘๑๒๓๒๐
นายสิทธิชัย ปริภัมศิลป์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๐๘

ถ้อยแถลง

สักรวา ยีลีสสาม ตูลามาส
 วันปิย มหาราช อนุสรณ์
 พระเสด็จ สู่สวรรคต นรินทร์
 พระเกียรติขจร พระคุณยัง จีรังรอง
 ข้าราชการ ขอดังจิต อธิษฐาน
 เอา “ผลงาน” แทนมาลา มาสนอง
 “ความซื่อสัตย์ สุจริต” แทน ธูปเทียนทอง
 ค้อมประคอง กราบถวาย บังคมเอย.

การ “ทำดี” และ “ผลงาน” ที่ท่านได้มีความอดุสาหกบนั้นในการปฏิบัติราชการมาด้วยความซื่อสัตย์สุจริตในปีที่แล้ว ย่อมส่งผลให้ท่านได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้น เลื่อนเงินเดือน ในเดือนตุลาคมต้นปีงบประมาณใหม่ ๒๕๐๕ นี้

ในฉบับหน้า เราจะได้เสนอบทความเกี่ยวกับ “โครงการจำแนกตำแหน่ง” (Position Classification Project) อันเป็นโครงการหนึ่งของการพิจารณาปรับปรุงระเบียบข้าราชการพลเรือนของสำนักงาน ก.พ. ที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ และขออภัยที่มิได้นำ “การบริหารงานบุคคลในออสเตรเลีย” ลงพิมพ์ไว้ในฉบับนี้เนื่องจากเหตุขัดข้องบางประการ ซึ่งเราจะได้เสนอในฉบับหน้าต่อไป

นับจากนอกเพียงสองเดือนก็จะสิ้นปีของวารสารข้าราชการปี ๒๕๐๘ แล้ว เราใคร่ขอความกรุณาจากท่านสมาชิกล่วงหน้าไว้ก่อนว่า เดือนหน้าเราจะได้จัดส่งแบบฟอร์มเกี่ยวกับการปรับปรุงวารสารข้าราชการมาให้ท่านกรอก เพื่อจะได้เป็นแนวทางที่จะได้พิจารณาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ให้ดียิ่งขึ้นในปีต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือด้วยดีเช่นเคย

บรรณาธิการ

อะไรใหม่ ในเดือนนี้

กฎหมาย

มีกฎหมายที่น่าสนใจประกาศใช้ ดังนี้ :-

๑. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘

๒. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, กรมศุลกากร, กรมประชาสัมพันธ์, กรมการขนส่งทางบก, กรมสรรพสามิต, มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์, สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร

๓. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

ระเบียบ

มีระเบียบและน.ว. ต่างๆ ประกาศใช้ดังนี้ :-

๑. คณะรัฐมนตรีลงมติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือปฏิบัติเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณค่าธรรมเนียมนิยมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งกระทรวงการคลัง, สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และกรมอัยการ ได้ร่วมกันพิจารณาเสนอ

๒. คณะรัฐมนตรีลงมติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือปฏิบัติในเรื่อง การให้ลูกจ้างของทางราชการ ที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ออกจากราชการ โดยให้ออกเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

บุคคล

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงาน ก.พ.

แต่งตั้ง

นายไพโรจน์ หงสกุล เลขานุการ สำนักงานเลขานุการดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองนักเวียนต่างประเทศ

นายสำราญ ถาวรบุษย์ บุคลากรเอก กองระเบียบข้าราชการ ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองระเบียบข้าราชการ

นายสายบัว พุ่มแดง ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกองวิชาการและสอบไล่ ดำรงตำแหน่งเลขานุการ สำนักงานเลขานุการ

พันตรี วัชร บัญญัติ หัวหน้ากองคลัง ไปประจำสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้ดูแลนักเรียน

เรือเอก ผจง ตันติเฉลิม หัวหน้าแผนกนักเรียนยุโรป กองนักเรียนต่างประเทศ วิทยาการในตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง

นายเฉลิม จำเนียร ประจำสำนักงาน ก.พ. ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกนักเรียนยุโรป กองนักเรียนต่างประเทศ

นายประจักษ์ จันทนเสวี หัวหน้าแผนกสารบรรณสำนักงานเลขานุการ ไปประจำสำนักงาน ก.พ.

ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ก.ย. ๐๘

สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

แต่งตั้ง

นายปราโมทย์ เพิ่มพานิช ผู้ช่วยกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กองตรวจเงินรัฐพาณิชย์และเงินทุน ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก กองตรวจเงินรัฐพาณิชย์และเงินทุน

นายสมบัติ ชัยรัตน์ ผู้ช่วยกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กองตรวจเงินเทศบาล ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก กองตรวจเงินรัฐพาณิชย์และเงินทุน

นายสนอง ทองศาสตร์ ผู้ช่วยกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กองตรวจเงินพลเรือน ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก กองตรวจเงินพลเรือน

นายประหยัด ภิระวัฒน์ ผู้ช่วยกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กองสารวัตรบัญชี ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก กองสารวัตรบัญชี

ตั้งแต่วันที่ ๑ ส.ค. ๑๘

กระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร

แต่งตั้ง ร.ต. นโรดม บุญ—หลง หัวหน้าแผนกสำรวจเงินอากร กองศุลกากร ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเงิน กองคลัง ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ย. ๑๘

ออก

ขุนสาส์บวิวัณห์ ผู้อำนวยการกองพิธีการนำเข้าและส่งออก

นายรส ถิ่นพั่งงา หัวหน้าแผนกบัญชีเงินอากร กองเก็บอากร

นายสวัสดิ์ สวัสดิ์ชวิน หัวหน้าแผนกพิธีการส่งออก กองพิธีการนำเข้าและส่งออก

นายตาบสิงโต อรุณโรจน์ นายด่านศุลกากรโท กองตรวจสินค้าขาออก

ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ท. ๑๘

กรมสรรพากร

แต่งตั้ง

นายบัว ชรรณวิมล สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอแกว จ.ว. ลำปาง ดำรงตำแหน่งสมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอเวียงป่าเป้า จ.ว. เชียงราย

นายศักดิ์ พัชวภา สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอเวียงป่าเป้า จ.ว. เชียงราย ดำรงตำแหน่งสมุหบัญชีอำเภออำเภอแกว จ.ว. ลำปาง

นายเล็ก อารีกุล สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอมินทบุรี จ.ว. พระนคร ดำรงตำแหน่งสมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอบางกะปิ จ.ว. พระนคร

นายช่วย ปาณิชชาติ สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอบางกะปิ จ.ว. พระนคร ดำรงตำแหน่งสมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอมินบุรี จ.ว. พระนคร

นายอุ่น คามบุตร สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอเมืองกำแพงเพชร จ.ว. กำแพงเพชร ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพากรจังหวัดโท จ.ว. กำแพงเพชร

นายศิริ หน่อทอง สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอคลองขลุง จ.ว. กำแพงเพชร ดำรงตำแหน่งสมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอเมืองกำแพงเพชร จ.ว. กำแพงเพชร

นายเวทิน ขนแก้ว ผู้ช่วยสรรพากรจังหวัดโท จ.ว. กำแพงเพชร ดำรงตำแหน่งสมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอคลองขลุง จ.ว. กำแพงเพชร

ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ย. ๑๘

ออก

นายกมล ทรงปัญญา สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอหนองแขม จ.ว. ธนบุรี

นายชาญ เกตานนท์ สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอพนมสารคาม จ.ว. ฉะเชิงเทรา

นายไส อันบั้นส์ สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอภินทรบุรี จ.ว. ปราณบุรี

นายประสาร ม่วงประเสริฐ สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอเกาะคา จ.ว. ลำปาง

นายชิต สายศร สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอพาน จ.ว. เชียงราย

นายไพโรจน์ พงษ์อร่าม สมุหบัญชีอำเภอโท
อำเภอแม่สะเรียง จ.ว. แม่ฮ่องสอน

นายจรัส นิยมาคม สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอ
แม่สอด จ.ว. ตาก

นายจิตต์ สุทธิพันธุ์ สมุหบัญชีอำเภอโท อำเภอ
ระโนด จ.ว. สงขลา

นอกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ
ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

กระทรวงเกษตร

กรมกสิกรรม

เลื่อน นายชาญ ถาวร นักกสิกรรมตรี กอง
สำรวจคันคว่ำและทดลอง ทำหน้าที่หัวหน้าสถานีกสิกรรม
ห้วยโป่ง จังหวัดระยอง ขึ้นเป็นชั้นโทและแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งนักกสิกรรมโท กองการคันคว่ำและทดลอง ทำ
หน้าที่หัวหน้าสถานีกสิกรรมห้วยโป่ง จ.ว. ระยอง ตั้งแต่
วันที่ ๕ ส.ค. ๐๘

แต่งตั้ง น.ส. อรุณ วิวิญกุล พนักงานกสิกรรมโท
แผนกยุวกสิกร กองส่งเสริมและเผยแพร่ ดำรงตำแหน่ง
พนักงานกสิกรรมโท ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ย. ๐๘

กรมป่าไม้

เลื่อน
นายเกรียงไกร ศรีโชติ นักวิชาการป่าไม้โท ประจำ
กองโครงการ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นักวิชาการป่าไม้เอก กองโครงการ

นายสมพงษ์ ปิโศติการ นักวิชาการป่าไม้โท ประจำ
กองบำรุง ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นักวิชาการป่าไม้เอก กองบำรุง

นายนิทัศน์ เจริญมิตร นักวิชาการป่าไม้โท ประจำ
กองบำรุง (หัวหน้าสถานีวนกรรมคอบุสเทพ จ.ว. เชียงใหม่)
ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการ
ป่าไม้เอก กองบำรุง

นายบำรุง บุญญาวัฒน์ ป่าไม้จังหวัดโท จ.ว. ตาก
ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัด
เอก จ.ว. ตาก

นายทิพย์ อธิระใจ ป่าไม้จังหวัดโท จ.ว.แพร่ ขึ้น
เป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดเอก
จ.ว.แพร่

นายโพธิ์ คำรพมิ่ง ป่าไม้จังหวัดโท จ.ว. ลำปาง
ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัด
เอก จ.ว. ลำปาง

นายมนู นันทาลิก ป่าไม้ จ.ว.โท จ.ว. เพชรบูรณ์
ขึ้นเป็นชั้นเอกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดเอก
จ.ว. เพชรบูรณ์

นายไสว รอดศิริ ป่าไม้ จ.ว. โท จ.ว. อุตรดิตถ์
ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งป่าไม้ จ.ว.เอก
จ.ว. อุตรดิตถ์

นายสาโร วิกข์ขมนตรี ป่าไม้จังหวัดโท จ.ว.
สุโขทัย ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งป่าไม้
จังหวัดเอก จ.ว. สุโขทัย
ตั้งแต่วันที่ ๕ ส.ค. ๐๘

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวง

เลื่อน นายวิเชียร อารยางกูร ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง(ชั้น ๑)
ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ส.ค. ๐๘

กระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

แต่งตั้ง
นายประสิทธิ์ ศรีทองแท้ หัวหน้าแผนกพัสดุ กอง
คลัง ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกสถานที่และยานพาหนะ
กองกลาง

นายสุพัฒน์ รอดชมภู หัวหน้าแผนกบำเหน็จ
บำนาญ กองคลัง ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกพัสดุ กองคลัง
นายสมใจ ทองวิเชียร หัวหน้าแผนกสถานที่และ
ยานพาหนะ กองกลาง ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกบำเหน็จ
บำนาญ กองคลัง
ตั้งแต่วันที่ ๓ ก.ย. ๐๘

กรมการปกครอง

แต่งตั้ง

นายสุนันท์ สุขสุวรรณนท์ รักษาการในตำแหน่ง
นายอำเภอบ้านไร่ จ.ว. อุทัยธานี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ
บ้านไร่ จ.ว. อุทัยธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ย. ๐๘

นายดำรง สมามบุตร นายอำเภอท่าม่วง จ.ว.
กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอปากท่อ จ.ว. ราชบุรี
นายธรรม มุขปวนิช นายอำเภอทองผาภูมิ จ.ว.
กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอท่าม่วง จ.ว. กาญจนบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๘ ก.ย. ๐๘

นายอำนาจ รักษาस्थ्य ปลัดจังหวัดมหาสารคาม
ไปประจำจังหวัดขอนแก่น

นายพิบูลย์ รัตนจันทร์ นายอำเภอพิมาย จังหวัด
นครราชสีมา ดำรงตำแหน่งปลัดจังหวัดมหาสารคาม

นายสงวน วัชรสุจริต นายอำเภอเลิงนกทา จ.ว.
อุบลราชธานี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอพิมาย จ.ว. นคร
ราชสีมา

นายธนู คงสุวรรณ นายอำเภอดำเนินสะดวก
จังหวัดราชบุรี ไปประจำจังหวัดราชบุรี

นายศักดิ์ สมสกุล นายอำเภอปากท่อ จังหวัด
ราชบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัด
ราชบุรี

นายเริ่ม อุปถัมภ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
ดำรงตำแหน่งปลัดจังหวัดพิษณุโลก

นายเต่ง บำรุงทรัพย์ ปลัดจังหวัดพิษณุโลก ดำรง
ตำแหน่งผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

นายไสว ศิริมงคล นายอำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน
ไปประจำกรมการปกครอง

นายถวิล สถิตบุตร นายอำเภอพระพุทธบาท จ.ว.
สระบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอหนองแค จ.ว. สระบุรี

นายอุทัย นาคปรีชา นายอำเภอเสนาให้ จ.ว. สระบุรี
ดำรงตำแหน่งนายอำเภอพระพุทธบาท จ.ว. สระบุรี

นายนิยม เอี่ยมใจกล้า นายอำเภอจอมบึง จ.ว.
ราชบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอท่าบ่อ จ.ว. หนองคาย

ร.ต.อ. สนิท ธรรมเชื้อ นายอำเภอลำลูกกา จ.ว.
ปทุมธานี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอจอมบึง จ.ว. ราชบุรี

นายทวี บำรุงพงษ์ นายอำเภอเชียงของ จ.ว.
เชียงราย ดำรงตำแหน่งนายอำเภอลำลูกกา จ.ว. ปทุมธานี

ร.อ. ขจิตต์ สุขานนท์ รักษาการในตำแหน่ง
นายอำเภอพาน้อย จ.ว. น่าน ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ
พาน้อย จ.ว. น่าน

นายสนิท หิรัญพฤษดิ์ ปลัดอำเภอโท อำเภอภาษี
จ.ว. พระนครศรีอยุธยา ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอ
หนองแค จ.ว. สระบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ส.ค. ๐๘

อ.อิก ร.ต.ต. สุข ศรีเพ็ญ นายอำเภอวังสะพุง
จ.ว. เลย ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุรับ
ราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ก.ย. ๐๘

ถึงแก่กรรม นายพิทักษ์ คุปตินทร์ นายอำเภอ
หนองแค จ.ว. สระบุรี ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๒๒ ส.ค. ๐๘

กรมที่ดิน

เลื่อน นายไสว คุลระวัต ขึ้นเป็นชนพิเศษ และ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนควบคุมสิทธิใน
ที่ดิน ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ส.ค. ๐๘

กรมอัยการ

ออก นายชั้น กลั่นสอน อัยการจังหวัดสุพรรณบุรี
ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

กระทรวงศึกษาธิการ

กรมสามัญศึกษา

แต่งตั้ง นายปลอด มีผล ครูประจำกรมวิสามัญ
ศึกษา ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเงิน กองคลัง ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวง

ออก นายพีระภักดิ์ เกษมสุข นายแพทย์โท
แผนกบ้องก้นและบำบัดไข้มาลาเรีย กองกำจัดมาลาเรีย
ออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพทางอื่น ตั้งแต่วันที่
๑ ก.ย. ๐๘

กรมการแพทย์

รับโอน นายแพทย์ วงศ์ศิริ วัฒนเกษมศร นัก
วิทยาศาสตร์โท แผนกตรวจอาหารและเครื่องดื่ม กรม
วิทยาศาสตร์การแพทย์ ดำรงตำแหน่งนายแพทย์โท โรง
พยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ก.ค. ๐๘

กรมอนามัย

แต่งตั้ง

นายมังกร สังกศ พนักงานอนามัยโท ที่ทำการ
อนามัยจังหวัดอุดรดิศต์ ดำรงตำแหน่งพนักงานอนามัยโท
ที่ทำการอนามัย จ.ว. อุทัยธานี

นายอุทัย โชติยะปุตตะ พนักงานอนามัยโท ที่
ทำการอนามัยจังหวัดอุทัยธานี ดำรงตำแหน่งพนักงาน
อนามัยโท กองพัฒนาอนามัยส่วนส่งเสริมและอบรม

นายนคร สวัสดิพิงษ์ พนักงานอนามัยโท กอง
พัฒนาอนามัยส่วนส่งเสริมและอบรม ดำรงตำแหน่งพนักงาน
อนามัยโท ที่ทำการอนามัย จ.ว. นราธิวาส

นายถวิล สังข์มณี พนักงานอัยการโท ที่ทำการ
อนามัย จ.ว. นราธิวาส ดำรงตำแหน่งพนักงานอนามัยโท
ที่ทำการอนามัย จ.ว. อุดรดิศต์

นายเกษม สุประคิมฐ์ พนักงานอนามัยโท ที่ทำการ
อนามัย จ.ว. แม่ฮ่องสอน ดำรงตำแหน่งพนักงานอนามัยโท
ที่ทำการอนามัย จ.ว. สุพรรณบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๓ ก.ย. ๐๘

ออก นายแพทย์ทองอยู่ ชุนหะศิริ ผู้อำนวยการ
กองสุขภาพ ส่วนส่งเสริมและอบรม ออกจากราชการเพื่อ
รับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๐๘

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์

- ๑ ก.ย. — ปากีสถานส่งทหารข้ามแนวหยุดยิงเข้าไปในเขตแคชเมียร์ของอินเดียที่จุด ๒ แห่ง และรุกลึกเข้าเขตอินเดียกว่า ๑๐ กิโลเมตร ทหารทั้งสองฝ่ายสู้รบกันอย่างดุเดือดที่ชายเขตแดนระหว่างแคชเมียร์ของอินเดียบกับแคชเมียร์ของปากีสถาน ถึงกับใช้รถถังและเครื่องบินเข้าต่อสู้กัน
- ๓ ก.ย. — ดร. เฮคเตอร์ กาเซีย โกคอบ สาบานตัวเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี และประมุขเฉพาะกาลของสาธารณรัฐโดมินิกัน ณ เมืองหลวงซานโตโดมิงโก เป็นอันว่าการสู้รบระหว่างฝ่ายขวากับฝ่ายคอมมิวนิสต์ในประเทศได้ยุติลง
- ๗ ก.ย. — เครื่องบินอินเดียโจมตีทิ้งระเบิดปากีสถานหลายแห่ง เช่น เมืองราวาลบินดี นครหลวงใหม่ การาจันครหลวงเก่า เมืองดักกาและเมืองจิตตะกอง ปากีสถานโจมตีตอบโต้เมืองสำคัญ ๆ หลายแห่งในอินเดีย ด้วยการนำเครื่องบินไปทิ้งระเบิดเช่นกัน
- สภาผู้แทนลาว ซึ่งเลือกตั้งใหม่ยุติการอภิปรายนโยบายของรัฐบาลชุดใหม่ที่เจ้าสุวรวงศ์ นายกรัฐมนตรีเพิ่งปรับปรุง นำรายชื่อพร้อมนโยบายเสนอต่อสภา และลงมติเป็นเอกฉันท์ไว้วางใจรัฐบาล
- ๑๓ ก.ย. — นายเกอร์ฮาร์ดเซน นายกรัฐมนตรีนอร์เวย์ ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง และจะหลุดเกล้า ๆ ถวายใบลาออกแก่พระเจ้ากุสตาฟแห่งนอร์เวย์
- ๑๖ ก.ย. — นายทหารอิรักซึ่งสนับสนุนประธานาธิบดีนัสเซอร์แห่งสหสาธารณรัฐอาหรับ พยายามก่อรัฐประหารในอิรัก ขณะประธานาธิบดีอับดุลซาลามอาเรฟแห่งอิรักไปร่วมประชุมชั้นประชุมของประเทศกลุ่มอาหรับ ที่คาซาลังกา นครหลวงของมอโรคโค แต่การก่อรัฐประหารต้องล้มเหลว
- ๑๗ ก.ย. — คณะรัฐบาลชุดใหม่ของกรีซได้ปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่ง คณะรัฐบาลชุดนี้มี นายสเตเฟน สเตฟาโนปูลิส เป็นนายกรัฐมนตรี
- ๑๘ ก.ย. — ได้มีการยิงโต้ตอบกันระหว่างทหารอินเดียกับทหารจีนคอมมิวนิสต์ ซึ่งประจำอยู่ที่ด่านตรวจพลเรือนในบริเวณด้านตะวันตกของพรมแดนระหว่างจีนคอมมิวนิสต์กับอินเดีย นับเป็นครั้งแรกในระยะหลังนี้ที่ได้เกิดปะทะกัน
- ๒๑ ก.ย. — สมัชชาใหญ่สหประชาชาติเปิดประชุมครั้งที่ ๒๐ ที่นิวยอร์ก ที่ประชุมลงมติเลือกตั้งนายพันฟานี รัฐมนตรีต่างประเทศอิตาลีเป็นประธานสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ที่ประชุมได้รับ ๓ ประเทศภาคีใหม่องค์การสหประชาชาติ คือ สิงคโปร์ แกมเบีย ในแอฟริกาตะวันตก และรัฐมัลดีฟ ซึ่งเป็นหมู่เกาะอยู่ใต้ลงไปจากลังกา เป็นอันว่าขณะนี้องค์การสหประชาชาติมีภาคี ๑๑๗ ประเทศแล้ว

ข่าวสอบข้าราชการ

ข่าวสอบคัดเลือก

ทราบว่า กรมต่อไปนี้ จะเปิดสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

๑. กรมไปรษณีย์โทรเลข	ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชย์การ ชั้นจัตวา
อันดับ ๒ ชั้นสูง ๑ อัตรา
๒. กรมโยธาเทศบาล	ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชย์การ ชั้นจัตวา
อันดับ ๒ ชั้นสูง ๒ อัตรา
๓. กรมวิทยาศาสตร์	ปริญญาทางอักษรศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้นสูง ๑ อัตรา
๔. กรมทางหลวง	ก. ปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมโยธา จากบัณฑิต
วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ ส.ป.อ. ชั้นโท อันดับ ๒ ชั้นสูง ๓ อัตรา
ข. ปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ แผนกวิศวกรรมโยธา ชั้นตรี อันดับ ๑
ชั้นสูง ๘ อัตรา
ค. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างก่อสร้าง ชั้นตรี
อันดับ ๑ ชั้นต่ำ ๑๑ อัตรา
ง. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างยนต์ ชั้นตรี
อันดับ ๑ ชั้นต่ำ ๑ อัตรา
จ. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างสำรวจ ชั้นตรี
อันดับ ๑ ชั้นต่ำ ๓ อัตรา
ฉ. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกช่างก่อสร้างหรือแผนก
ช่างไม้และก่อสร้าง ชั้นจัตวา อันดับ ๒ ชั้นสูง ๑๐ อัตรา

“ไทยฉลาดในการประสานประโยชน์ ไม่ถือทิษฐิ เป็นคุณธรรมอันสำคัญ”

สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ

หลักมนุษยสัมพันธ์

โดย

ดร. ชูบ กาญจนประกร

(ต่อจากคราวก่อน)

ข. ความรักเป็นที่มาของความพอใจ

คนเราทุกคนเกิดมาพร้อมกับความรัก โดยพ่อแม่รักเราในฐานะที่เราเป็นลูก และเรารักพ่อแม่ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บังเกิดเกล้า ทั้งนี้ เป็นกฎแห่งความจริงที่มีอยู่กับโลก เพื่อผดุงมนุษยชาติไว้ให้เป็นสัตว์ประเสริฐแตกต่างจากสัตว์โลกอื่น ๆ อปกติชนเท่านั้นที่จะยกเว้นตัวเองออกจากกฎธรรมชาตินี้

หากพิจารณาในทางจิตวิทยาแล้ว จะต้องยอมรับความจริงว่า คนเรานั้นมิใช่จะรักคนอื่นข้างเดียว แต่ยังมีหวังที่จะให้คนอื่นเขารักเราเหมือนกัน ไม่มีปกติชนคนใดที่ตงหน้าจะให้คนอื่นเกลียดชังตน

ทั้งสองประการนี้ น่าจะเรียกได้ว่าเป็น “หลักมนุษยสัมพันธ์ว่าด้วยความรัก” แต่ทั้งสองประการนี้ จะเห็นว่านอกจากจะเป็นเรื่องต่างตอบแทน (reciprocal) แล้ว ยังจะเห็นได้อีกว่าลักษณะเป็นเรื่องของขัตติยคติกร มากบ้างน้อยบ้าง บางครั้งบางคนอาจจะมีมากและสูงอย่างที่เราเรียกว่า “รักสุดหัวใจ” บางกรณีความรักก็เหมือนเป็นตองแห่งหน้าย แล่นเค้ร้างนถึงขนาดอยู่ดูโลกมิได้ก็มี ฉะนั้น หลักมนุษยสัมพันธ์จึงมีอิทธิพลของความรักรองอยู่ไม่มากนักน้อยเสมอ

โดยนัยนี้ ถ้าหากพิจารณาจากตนเองไปหาสิ่งแวดล้อม หลักมนุษยสัมพันธ์ว่าด้วยความรักนี้ต้องพิจารณาทั้งในด้านที่เกี่ยวกับตัวเราเองที่จะแม่ความรัก คือการแสดงออกซึ่งความรักและความเมตตากรุณาแก่คนทุกคน จะต้องพิจารณาทั้งในด้านที่จะให้คนอื่นรักเรา รวมทั้งที่จะให้เกิดความรักซึ่งกันและกันขึ้นในหมู่คณะ แต่ปัญหาของความรัคนมนุษยสัมพันธ์มีอยู่เสมอ ดังกรณีอุทราหรณ์ที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

กรณีที่ ๑ นาย ก. มีเรื่องร้อนใจจึงไปปรึกษากับนาย น. ซึ่งนาย ก. เคารพมากและซื่อสัตย์จริงใจจึงให้นาย น. ทราบ เสร็จแล้ว นาย น. ตอบว่า “นายของลือคนเดียวจึงทำให้เขารักไม่ได้ แล้วลือจะไปปกครองคนหลาย ๆ คนให้เขารักลือได้อย่างไร”

กรณีที่ ๒ นาย ข. มีเรื่องไม่สบายใจเพราะทราบมาว่า นาย ค. ชอบพูดถึงคนในแง่ที่ไม่ดีจะเป็นมงคลนัก จึงไปปรึกษา นาย บ. ซึ่งเป็นที่นับถือของนาย ข. ทั้งในฐานะเป็นเพื่อนร่วมสำนักศึกษาและผู้อาวุโส หลังจากทนาย บ. รับฟังด้วยความเคร่งขรึมแล้วตอบด้วยความระมัดระวังว่า “คุณควรจะคิดดูให้ดีว่า คุณทำอะไรไว้กับเขาบ้าง เขาจึงพูดอย่างนั้น”

กรณีที่ ๓ ในการประชุมคณะกรรมการชุดหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ นาย ช. รายงานข้อเท็จจริงให้ที่ประชุมทราบ ถึงผลการปฏิบัติงาน ของตน ทั้งที่ทำมาแล้วและตามแผนงานที่จะทำต่อไป ในการนี้ปรากฏว่า คุณ ม. ซึ่งเป็นสุภาพสตรีมีความสงสัยจึงถามขึ้นเพื่อขอให้ นาย ช. ช่วยชี้แจงเพิ่มเติม แทนที่นาย ช. จะตอบให้ตรงคำถามของคุณ ม. นาย ช. กลับย้อนถามว่า “แล้วคุณ ม. จะเอาอย่างไรล่ะครับ” เพียงเท่านั้นก็ปรากฏผลที่น่าเสียใจตามมา คือ คุณ ม. ร้องให้ขมุกขมูงและดีใจที่พายุจะลาออกจากงาน

ทั้ง ๓ กรณีนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในมนุษยสัมพันธ์ได้ง่าย ๆ เหมือนกัน ในกรณีที่ ๓ บ่งแสดงให้เห็นว่า ความรักนั้นจำเป็นเพียงใดในมนุษยสัมพันธ์ แต่ก็เป็นคำตอบที่นาย ก. ไม่ได้รับคิดเตือนใจและวิธีการที่ดีกว่าเดิม หากพิจารณาให้ดี จะเห็นว่า นาย ก. ตกอยู่ในฐานะที่มืดมนหรือทงซนทงล่อง ไม่ว่าจะป็นหัวหน้าหรือลูกน้อง

ในกรณีที่ ๒ นั้น ท่านผู้อ่านย่อมทราบได้ทันทีว่า ผลแห่งความแตกร้างในมนุษยสัมพันธ์ย่อมมี เหตุ มิใช่ว่า พอเห็นหน้าก็รู้สึกว่าจะคบกันไม่ได้เสียแล้ว

ส่วนในกรณีที่ ๓ นั้น น่าจะเป็นเรื่องของความอ่อนไหวทางเพศ และเนื่องมาจากการที่ คุณ ม. ได้รับการพุ่มพักกล่อมเกลี้ยงมาอย่างสูง เกินกว่าที่นาย ช. จะรู้และเข้าใจวิธีการใช้คำพูดให้ถูกใจอย่างถูกต้องได้ จึงพูดไปอย่างนั้น เข้าใจว่าคำพูดเช่นนั้นถ้าใช้ในหมู่เพื่อนร่วมงานที่เป็นชายด้วยกัน ก็คงจะไม่มีใครร้องไห้ แต่ถ้าพูดกันในวงเหล้าก็ไม่แน่ว่า จะมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อไปได้นาน ขอให้พิจารณากรณีที่ ๔ ประกอบ ดังต่อไปนี้

กรณีที่ ๔ น.ส. กิมเอ็ง หัดขับรถที่ถนนสายหนึ่ง เกิดพลาดพลั้งบังคับรถไม่ตรงที่ตั้งใจ รถจึงพุ่งชนประตูบ้านของนาย ช. เข้าโครมใหญ่ ผลปรากฏว่า เส้าประตูคอนกรีตเสริม

เหล็กแตกละเอียด จำเป็นต้องรื้อและซ่อมใหม่ นายกิมเห่าซึ่งนั่งมากับ น.ส. กิมเอ็ง ด้วยจึงก้าวลงจากรถแล้วถามภรรยาของนาย ช. ว่า “ลื้อจะเอาอย่างไร” ภรรยาเจ้าของบ้านจึงร้องว่า “อะ! กลอสชนประตูบ้านอ้วพัง แล้วยังมาถามว่าจะเอาอย่างไร ลื้อหมายความว่าอย่างไร” แต่บังเอิญนาย ช. ซึ่งอยู่หลังบ้านได้ยินเสียงโครมครามจึงเดินมาตุงหน้าบ้านที่เกิดเหตุ เมื่อเห็นนาย ช. นายกิมเห่าจึงพูดว่า “แล้วอ้วจะมาซ่อมให้ บ้านอ้วอยู่ที่...” เรื่องจึงเป็นอันยุติ

ในกรณีที่ ๓ และที่ ๔ นี้ เป็นนิทรรศน์อุทราหรณที่ช่วยยืนยันให้เห็นว่า คำพูดมีความสำคัญอย่างมากเพียงใดต่อมนุษยสัมพันธ์ ในการนี้ ผู้เขียนขอเสนอหลักว่า “ความไพเราะแห่งภาษาพูดเป็นที่มาอย่างหนึ่งของความพอใจตามหลักมนุษยสัมพันธ์”

ค. ความพอใจที่มาจากปฏิธาน (recognition)

ปฏิธานหรือการยอมรับนับถือตามหลักวิชามนุษยสัมพันธ์ มีลักษณะเป็นการแสดงออกทั้งฐานะในทางสังคมและในการบริหารงานหรือการทำงานร่วมกัน เป็นการแสดงให้เห็นถึงการที่กลุ่มชนในสังคมหรือในวงการ บริหาร ยอมรับผู้นั้นเข้าร่วมกลุ่มในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมหรือองค์การบริหารนั้น ๆ ทั้งนี้ ถือว่าเป็นธรรมชาติของมนุษยชาติอย่างหนึ่งที่จะรู้สึกพอใจ สุขใจ และมั่นใจในการที่มิตรพรคพวกเพื่อนฝูง อย่างที่มคคคของไทยเราว่า “คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย” ดังที่จะเห็นได้ว่า แม้แต่คนเมาเกือบหมดสติแล้วก็ยังร้องขอให้เพื่อนช่วยห้ามไปดกกัน หรือในกรณีหัวหน้าที่มีสติสัมปชัญญะแต่รู้สึกว่าจะขาดการยอมรับนับถือจากลูกน้อง ก็จะต้องแสดงออกซึ่งอาการกิริยาอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน เช่น เรียกลูกน้องคนนั้นคนนั้นเข้าไปสอบถาม เลียบเคียง เพื่อยังเสียงดงว่า ลูกน้องคนใดบ้างหรือในส่วรวม ยังยอมรับนับถือตนเองอยู่เพียงใดหรือไม่

การยอมรับนับถือตามหลักมนุษยสัมพันธ์ เน้นหนักในส่วนที่เกี่ยวกับการยอมรับนับถือว่าผู้นั้นเป็นหน่วยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อส่วนได้เสียขององค์การนั้น ๆ ซึ่งจะขาดเสียมิได้เหมือนกับคนอื่น ๆ เหมือนกัน บางที่การใช้หลักการยอมรับนับถืออันอาจจะขัดกัน อันจะก่อให้เกิดผลร้ายต่อส่วนรวมได้ง่ายมาก เช่น หัวหน้าพูดว่า “ระหว่านาย ก. กับนาย ช. ถ้าให้ผมเลือก ผมเลือกนาย ก.” ดังนี้เป็นต้น แม้ความจริงจะปรากฏว่า นาย ก. เป็นคนดีมีความสามารถกว่านาย ช. ก็จริงอยู่ แต่หากจะพูดเช่นนั้นก็ต้องหาทางให้มีความแนบเนียน (tact) ที่จะ

พูดให้ทั้งสองฝ่ายพอใจ เมื่อพิจารณามาถึงขั้นนี้ น่าจะวางหลักได้อีกประการหนึ่งว่า “มนุษย์สัมพันธ์ต้องอาศัยความแนบเนียนในกิริยากระทำต่อกัน”

นอกจากนั้น การยอมรับนับถือยังหมายถึงการทำดียอมได้ มิใช่จะต้องเป็นญาติมิตรสนิทกับหัวหน้าเท่านั้น จึงจะเป็นคนเด่นกว่าคนอื่น ๆ ได้ และยังหมายรวมถึงการยอมรับนับถือในสิทธิอันพึงมีพึงได้โดยเท่าเทียมกันอีกด้วย เช่น มีระเบียบของทางราชการระบุว่า “รถยนต์ประจำตำแหน่ง หมายความว่า รถยนต์ซึ่งจัดโดยเฉพาะ หรือยืมจากส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่น เพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตุลาการหรือทหารผู้มีชั้นเทียบเท่า หรือลูกจ้างของรัฐบาล โดยจะมีได้ไม่เกินคนละหนึ่งคัน ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องผูกพันว่า จะต้องคงปริมาณเพื่อการันต์เสมอไป”⁵ เมื่อมีความประสงค์จะมีให้ข้าราชการชั้นพิเศษดำรงตำแหน่งได้มีรถประจำตำแหน่ง ก็ควรกำหนดขึ้นไว้เป็นระเบียบใช้บังคับได้โดยทั่วกัน มิใช่จะปล่อยให้ห้องกิจการใดกิจการหนึ่งใช้ดุลพินิจเลือกให้ได้ตามที่เห็นสมควร เพราะนอกจากจะเป็นการแสดงให้เห็นการไม่ยอมรับนับถือฐานะตำแหน่งของข้าราชการชั้นพิเศษโดยเท่าเทียมกันแล้ว ยังจะทำให้มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างองค์การที่ขอรถกับองค์การที่อนุมัติต้องพลอยหมองหมางไปด้วย

กล่าวโดยสรุป เรื่องของความพอใจเป็นเรื่องละเอียดอ่อน มีทั้งพอใจมากและพอใจน้อยต่าง ๆ กัน หรือไม่พอใจเลย เป็นเรื่องที่วัดยาก เพราะมีกรณีเกี่ยวกับคุณค่านิยมของแต่ละคน แต่ละกลุ่มชน แต่ละสังคม เข้ามามีส่วนพัวพันอยู่ด้วยเสมอ ตัวอย่างอันดีในขณะนี้ขอให้ได้ดูได้จากความเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการเพื่อให้ข้าราชการพอใจ เฉพาะอย่างยิ่งความพอใจในชีวิตทางเศรษฐกิจในฐานะที่เป็นข้าราชการ ก็ปรากฏว่ามีความพอใจนานาชนิดต่าง ๆ กัน เช่น ควรปรับเสียที เงินเดือนไม่ได้สัดส่วนกับค่าครองชีพ ปรับปรุงให้ผู้น้อยได้มาก ๆ ให้ผู้ใหญ่ได้น้อย ๆ เพราะผู้ใหญ่มีรายได้มากอยู่แล้ว เงินเดือนไม่ควรเพิ่ม ควรคิดเพิ่มด้านสวัสดิการให้มากขึ้นดีกว่า อย่าปรับเลยเพราะฐานะของข้าราชการในขณะนี้ดีกว่าชาวนายอยู่แล้ว ฯลฯ ฉะนั้น การที่จะศึกษาหลักวิชามนุษย์สัมพันธ์ในขั้นต่อไป จึงจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดในเรื่องความพอใจนี้ว่า ทำอย่างไรจึงจะใช้หลักวิชามนุษย์สัมพันธ์ให้มีลักษณะสร้างสรรค์ให้เกิดความพอใจ ให้เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยให้ได้ทั้งผลงานและน้ำใจ เรื่องนี้จำเป็นต้องศึกษาในรายละเอียด จึงขอจดไม่เสนอ ณ ที่นี้

⁵ สำนักคณะรัฐมนตรี, ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีเรื่องการใช้และรักษารถยนต์นั่ง พ.ศ. ๒๕๐๑,

จะอย่างไรก็ตาม ความพอใจของผู้ที่ทำงานต้องมีหลักเหตุผล หลักเหตุผลที่สำคัญในกรณีนี้คือ การที่คนเราสมัครใจเข้าทำงานหรือรับราชการในองค์การหนึ่งองค์การใดนั้น มีผลเท่ากับเรายอมสยบยอมบอดตัวเองเข้าหากฎขององค์การนั้น (dehumanization) กฎมีอยู่อย่างไร ก็ต้องปฏิบัติตามนั้น สิทธิหน้าที่มีเพียงโดยยอมต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด จะต้องขอร้องให้ได้เกินเลยจากสิทธิอันพึงมีพึงได้ เช่น อ้างว่ามีลูกมากกว่าคนอื่นจึงขอบำนาญเพิ่มเป็นพิเศษ เช่นนี้ย่อมกระทำมิได้ เพราะราชการและการปฏิบัติราชการต้องยึดหลักเหตุผล หลักเหตุผลของทางราชการที่สำคัญ แสดงออกในรูปของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในทางที่กลับกัน เมื่อพิจารณาจากด้านองค์การซึ่งเป็นนายจ้างก็มีหน้าที่ที่จะต้องจัดให้มีผลประโยชน์ตอบแทนต่าง ๆ ทั้งในรูปเงินเดือนและสวัสดิการให้แก่ผู้ทำงานในองค์การอย่างมีเหตุผล เพื่อประโยชน์แก่มนุษยสัมพันธ์อันดี เหตุผลในที่นี้ถ้าเป็นกรณีของธุรกิจย่อมทำได้สะดวกกว่าของทางราชการด้วยเหตุผลนานาประการ ดังที่จะเห็นได้ว่า เงินเดือนและสวัสดิการของข้าราชการยังต่ำกว่าของธุรกิจใหญ่ๆอยู่มาก ทั้งนี้ เป็นเพราะวงการธุรกิจใช้หลักวิชามนุษยสัมพันธ์ เฉพาะอย่างยิ่งการจัดอัตราเงินเดือนเพื่อให้คนรักและพอใจในการทำงานให้บรรลุผลนั้นต่างกับของทางราชการมาก เป็นประการสำคัญประการหนึ่ง ในธุรกิจให้เงินเดือนสูงและสวัสดิการอื่น ๆ ก็ดีด้วย ฉะนั้น การที่จะเร่งรัดให้คนทำงานก็ย่อมทำได้โดยสะดวก แต่ทางราชการเงินเดือนต่ำกว่าและสวัสดิการก็สู้ไม่ได้ การที่จะกำชับให้คนทำงานอย่างเต็มไม้เต็มมือเพื่อหวังผลงานสูงชันนั้น จึงมักเป็นแต่คำสั่งหนังสือ และคำปราศรัยของผู้เป็นหัวหน้า แต่ในทางปฏิบัติจริงๆ นั้นมีผู้สงสัยว่า ราชการกำลังจะกลายเป็นองค์การสาธารณกุศลไปแล้วเพราะมีคนมากกว่างาน จนเป็นปัญหาที่ยังที่ปรับเงินเดือนให้เกิดความพอใจแก่ข้าราชการที่เต็มใจทำตามหลักวิชามนุษยสัมพันธ์ได้ จนดูประหนึ่งว่า “ดีหรือไม่ดีก็เลี้ยงไว้เอาบุญ”

๒. หลักทั่วไปเกี่ยวกับความหวังอันเป็นภาวะทางใจของลูกน้อง

ภาวะทางใจของคนเราทุกคนที่เข้ามาทำงาน นอกจากหวังเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นการตอบแทนแล้วยังมีความหวังในประการอื่น ๆ อยู่ด้วยเสมอ ตามที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นความหวังโดยทั่วไปที่ได้รับทราบจากผลการวิจัยของฝรั่งในวงการธุรกิจของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีกรณีที่น่าสนใจมากกว่า นอกเหนือจากผลประโยชน์ตอบแทนเป็นเงินเดือนและค่าจ้างแล้ว บรรดาผู้ทำงานเป็นส่วน มากต้องการที่จะให้หัวหน้าและลักษณะงานที่ทำงานนั้นเข้าเกณฑ์ในสาระสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ ดังต่อไปนี้

ก. งานต้องมั่นคง ซึ่งมีความหมายทั้งที่ว่า จะมั่งงานทำอยู่ได้ตลอดไป ไม่ใช่หยุดๆ ทำๆ งานจะต้องเป็นที่ฝากฝังไว้ได้ การที่ทำงานอยู่นั้นหากมีความจำเป็นบางอย่างเกิดขึ้น เช่น เลิกกิจการ เจ็บป่วยทุพพลภาพเนื่องจากการทำงาน ชราภาพ ก็จำเป็นต้องจัดให้มีผลประโยชน์ตอบแทนตามสมควร โดยนัยนี้ มนุษย์สัมพันธ์จึงเป็นกระบวนการกระทำติดต่อกันจากอดีตมาปัจจุบัน และยังมีมุ่งหวังผลหรือให้คำทำนายผลตอบแทนในอนาคตด้วย

ข. งานดี ทุกคนก็อยากทำงานดี ทั้งลักษณะงานดีที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติ และมีหัวหน้าควบคุมงานดีเมื่อเทียบกับหัวหน้างานคนอื่นๆ ยิ่งปรากฏว่า หัวหน้างานขององค์การนั้นเป็นคนมีความรู้ความสามารถดีเกินเหนือหัวหน้างานคนอื่นๆ ด้วยแล้ว ลูกน้องจะให้ความสนใจ ให้การยอมรับนับถือ และมีความพอใจในหัวหน้างานผู้นั้น และใครจะอยู่ร่วมงานกับหัวหน้าคนนั้นสูงกว่าคนอื่นๆ ในทางตรงกันข้ามถ้าหัวหน้างานเป็นคนแก่คร่ำครือซึ่งจัดอยู่ในประเภท “พินสีไฟ” ไม่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ปล่อยให้หางาเหงอะอยู่อย่างนั้น จะปรากฏว่ามนุษย์สัมพันธ์ภายในองค์การนั้นมีแต่การแก่งแย่งชิงดี

ค. ความเป็นธรรม สิ่งที่ลูกน้องหวังจากหัวหน้ามากที่สุดอีกประการหนึ่ง เฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่มีปัญหามนุษย์สัมพันธ์ภายใน ก็คือ ความเป็นธรรมหัวหน้าของผู้เป็นหัวหน้า เพราะหัวหน้าเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องพัวพันกับกรณีที่เกิดปัญหาขึ้น ถ้าหัวหน้าเป็นคนที่ไม่วางตัวเป็นกลาง ชอบเป็นฝ่ายเป็นฝ่ายในการแก้ปัญหา หรือมีความสัมพันธ์อันดีเป็นพิเศษกับคนบางคน หรือบางกลุ่มแล้ว จะเกิดชนกลุ่มน้อยขึ้นในองค์การที่จะเป็นปัญหาทางมนุษย์สัมพันธ์ และปัญหาจะพอกพูนขึ้นเป็นลำดับไปจนถึงเป็นปฏิปักษ์ต่อหัวหน้างานเอง หรือถ้าจะเอาตรงๆ ไม่ได้ก็เอาทางลับ เช่น “กรณี ๔ ไบบาท” ซึ่งเดี่ยวนเหลือ ๒ ไบบาท

ง. ความเสมอภาค ก็นับว่าเป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่ลูกน้องหวังจะได้รับ ความเอื้ออารีจากผู้เป็นหัวหน้า ถ้าปฏิบัติการใดๆ ทั้งในทางให้คุณและให้โทษแก่ใครอย่างไรไปแล้วเมื่อมีกรณีเช่นนั้นเกิดขึ้นอีกก็ต้องปฏิบัติการให้คุณและให้โทษทำนองนั้นเหมือนกัน โดยไม่ต้องว่าผู้นั้นผู้นี้มีบุริมนิยม (preference) ที่จะได้รับการกระทำเป็นพิเศษเป็นการเฉพาะราย และในประการที่สำคัญที่สุดอีกประการหนึ่ง คือ ความเสมอภาคต้องคู่กับการเปิดเผย เพราะการที่ผู้เป็นลูกน้องจะยอมรับว่ามีและได้รับความเสมอภาคอันจะก่อให้เกิดความหวังและความพอใจในกรณีใดก็ตาม กรณีนั้นจะต้องทราบโดยทั่วกัน มิใช่ขุบขิบ หรือ “ซุบซิบอย่าบอกใคร”

๓. หลักทั่วไปเกี่ยวกับความหวังอันเป็นภาวะทางใจของหัวหน้า

ในข้อ ๒ ได้กล่าวให้ทราบหลักทั่วไปโดยสังเขปเกี่ยวกับความหวัง อันมีลักษณะเป็นภาวะทางใจของลูกน้องที่มุ่งหวังจะพึงได้รับจากงานและจากผู้เป็นหัวหน้า เพื่อประโยชน์สนองความมุ่งหวังส่วนตัว (personal objective) ซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาจัดระเบียบงาน เพื่อประโยชน์แก่การสร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์ โดยเฉพาะผู้เป็นหัวหน้ายังจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องนี้ด้วยความเห็นอกเห็นใจและรอบคอบเป็นพิเศษเพราะหลักมนุษยสัมพันธ์ดังกล่าวแล้วข้างต้นมีอยู่ว่า วัตถุประสงค์ขององค์การต้องได้คู่กันกับความมุ่งหวังเป็นการส่วนตัว หากมีกรณีขัดกันต้องถือเอาประโยชน์และผลงานขององค์การเป็นสำคัญ ปัญหาข้อยากจึงมีอยู่ทั้งการจัดให้วัตถุประสงค์ขององค์การและประโยชน์อันจะพึงได้ของแต่ละคนได้คู่กัน และยังต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนของบางคนบางกลุ่มในอันที่จะรักษาประโยชน์ขององค์การไว้แต่ในขณะเดียวกัน ยังจะต้องชำระรักษามนุษยสัมพันธ์ใน ส่วนรวมให้ราบรื่นอยู่โดยตลอดไปด้วย จึงเป็นเรื่องยากดังที่เห็นได้จากข้อพรรณนาดังกล่าวแล้วว่า ความมุ่งหวังส่วนตัวของแต่ละคนนั้นมีอยู่มากมายและสำคัญต่อชีวิตจิตใจของแต่ละคนเพียงใด กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม หากพิจารณาโดยใช้ประสพการณ์เป็นหลักในการวิเคราะห์ ก็จะประสพกรณีตัวอย่างที่ดีว่าหัวหน้างานไม่จำกัดว่าจะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำเพียงไร ที่ประสพความสำเร็จก้าวหน้าในการทำงานเป็นลำดับมานั้นส่วนมากเป็นหัวหน้างานที่มีความสามารถ คือ ความสามารถพิเศษที่นำคนให้รักงาน และนำคนให้รักซึ่งกันและกัน

(ยังมีต่อ)

ผู้เก็บตก

ถ่ายนิตเดียว

ถาม การตั้ง ยุบ และเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดและอำเภอ จะกระทำ
ได้โดยวิธีใด

ตอบ อาจ กระทำได้โดยเขียน แผนที่แสดงเขตจังหวัด และอำเภอนั้น
เสียใหม่

“สิงหราช”

แนะนำให้รู้จักบ้านเลขที่ ๑ ต.-อ. ดุสิต พระนคร

โดย

ถวิล แววศรี

(ต่อจากคราวก่อน)

วันที่มีการประชุมคณะกรรมการหรือประชุมอื่นๆ คนขับรถทั้งหลายจะจอดรถของตนเข้าที่ แล้วก็เข้ามาสังสรรค์กันในโรงเก็บรถเป็นที่ครื้นเครง บางครั้งเลิกประชุมแล้วตั้งนาน เจ้านายยังหาคนขับรถของตนไม่พบก็มี

คุณคงจะเคยเห็นพวกแขกต่างประเทศที่เข้ามาเยือนประเทศไทยเป็นทางการแล้วชินะครับแขกพวกนี้จะนั่งในรถคันใหญ่ มีธงประจำชาติติดหน้ารถ คนขับรถแต่งตัวหล่อเหลาเอาการ (ใส่เสื้อราชประแตนขาว มีแมงคองแข็งๆ) นั้นแหละเขาละ เป็นรถและคนขับรถของกองสถานที่และยานพาหนะนั้นทงนน (คนขับรถประจำบ้านนี้ ส่วนมากมือเยี่ยมๆ ทงนน จะให้ขับแบบไหนก็ได้ หรือจะเอาชนิดพอชนรถกึ่งเรียบร้อยเข้าที่เลย ประตุรตบิตเองโดยอัตโนมัติ จะให้วิ่งเพียงล้อก็ยังไหว หรือจะเอาขนาดขับมอเตอร์ไซค์พ่วงข้าง พอกลับมาถึงที่ทำงานเหลือแต่มอเตอร์ไซค์พ่วงข้างหายไปแล้ว ชิงครับ ยังมีดีกว่านี้อีก สมัยที่มิสภานุแทนราษฎร ต้องส่งหนังสือกันยันสว่าง พวกคนขับรถต้องใส่มันรวนเร ต้องซัดยาธาตุเป็นอันมาก คราวนี้ พอส่งหนังสือเสร็จแล้วก็กลับมานอน แต่พอสว่าง ต้องออกเดินทางรถ ปรากฏว่าลงไปแช่เย็นอยู่ในคู ถามเจ้าตัวเองก็ไม่รู้เรื่องราวกลับมาถึงที่ทำงานและเข้านอนได้อย่างไร เป็นไงครับ หากคุณๆ ต้องการคนขับแบบนั้นละก็ ติดต่อได้เลยครับ)

กองสถานที่และยานพาหนะ แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ แผนกรักษาสถานที่ กับแผนกวัสดุสถานที่และยานพาหนะ มีหน้าที่ตงนครับ

๓. ดูแลและบำรุงรักษา ซ่อมแซมสถานที่บริเวณทำเนียบรัฐบาล (แต่บางครั้งแผนกนี้ดูแลไม่ถึง เพราะบริเวณทำเนียบกว้างขวางเหลือเกิน ต้องอาศัยผู้อื่นช่วยดูแลและแนะนำให้ซ่อมแซม พร้อมทั้งแนะนำให้ว่า ใครที่มีฝีมือในทางซ่อม โดยคิดค่าซ่อมถูก ๆ) บ้านมนังคศิลา, บ้านพิษณุโลก, บ้านรับรองที่บางส่วนของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, สถานที่อื่น ๆ ในความดูแลรักษาของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๒. ควบคุมดูแล และรักษา ซ่อมแซม วัสดุที่เคลื่อนย้ายได้ทั้งที่อยู่ในอาคาร และบริเวณสถานที่ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่อาคารสถานที่และบริเวณ

๓. ควบคุมดูแลรักษายานพาหนะของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่รถยนต์ใช้ในการรับรองแขกผู้มีเกียรติของรัฐบาล หรือของนายกรัฐมนตรี และรถใช้ราชการของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๔. ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยแก่สถานที่ในบริเวณทำเนียบรัฐบาล

๕. ติดต่อประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ เกี่ยวกับสถานที่ ยานพาหนะที่ใช้ในการรับรองแขกของรัฐบาลหรือของนายกรัฐมนตรี

๖. ให้บริการในการจัดสถานที่รับรองแขกของรัฐบาล แยกส่วนตัวของนายกรัฐมนตรี โดยประสานงานกับกองพิธีการตลอดจนการตกแต่งสถานที่และวัสดุที่ใช้เกี่ยวกับพิธีการต่าง ๆ

กองนี้เรียกกันย่อ ๆ ว่า “กสย”

คราวนี้เราก็นั่งที่ ๒ กันละ (จะชนิดฟหรือจะนับคั่นกะได้ก็ตามแต่ศรัทธา) ทางด้านขวามือเป็นกองกลาง แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ แผนกรับ-ส่ง แผนกโต้ตอบ และแผนกการเมือง ชื่อของแต่ละแผนกเขาก็แจ่มหน้าทอยู่แล้ว ยังมีงานที่ผู้อื่นเข้าใจสับสนกันอยู่ คือ การขอบัตรพิเศษผ่านเข้าออกทำเนียบ บางคนที่มีเพื่อนฝูงอยู่ในทำเนียบ ๑ อยากจะขอบัตรผ่านเข้าทำเนียบ ๑ ก็ขอร้องให้เพื่อนฝูงช่วยทำให้ เรื่องนี้ ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า การขอบัตรผ่านเข้าทำเนียบ ๑ นั้น ไม่ว่าจะนับัตรรถยนต์หรือบุคคล มิใช่ขอกันง่าย ๆ เหมือนอย่างบัตรเข้าชมมหรสพ (บางคนพอถูกเพื่อนปฏิเสธ ก็หาว่าหย่าบบ้างละ เบ่งบบ้างละ ฉะนั้นหากผู้ใดประสงค์จะได้บัตรผ่านทำเนียบ ๑ โปรดอย่าคิดว่าเพื่อนฝูงเบ่งเลยนะครับ) การขอบัตรนี้

จะต้องทำหนังสือถึงเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี ถ้าเป็นบัตรรถยนต์ ต้องแจ้งยี่ห้อรถ สีรถ
เจ้าของรถ และเลขทะเบียน แต่ถ้าเป็นบัตรผ่านสำหรับบุคคล ต้องแจ้งความจำเป็นที่จะต้องเข้า
มาในทำเนียบฯ เท่าที่เห็น ดูเหมือนมีอยู่ประเภทเดียวกันนี้ ที่ผ่านเข้าออกได้โดยไม่ต้อง
มีบัตร คือรถถึงของเทศบาลที่เข้ามาเก็บขยะมูลฝอย

ผ่านกองกลางไป ก็เป็นห้องทำงานของผู้ช่วยเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี รอง
เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี และเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี

ตอนนั่งถึงชั้นที่ ๓ (ผมว่า ถ้าจะให้ดีละก็ เรามาเดินขึ้นทางกะโตะจะดีกว่า เพราะ
แต่ละชั้น มีเพียง ๓๒ คนเท่านั้น) ผมลืมบอกไปว่า แต่ละชั้น มีเก้าอี้ยาวอย่างตงอยู่ทะแยง
หน้าห้อง ใช้เป็นที่รับแขกของผู้จะมาติดต่อราชการกับตงกัน และมีลูกบันใหญ่ขนาดย่อมวาง
อยู่บนชาตงขดเงาว่าที่เดียว คุณไม่ต้องกลัวว่ามันจะระเบิดตุ้มตามหรือกรับ ถึงแม้ว่าบางลูกจะ
มีควันกรุ่นอยู่ มิใช่เพราะชนวนระเบิดกำลังทำงาน แต่เป็นเพราะกันบูหรือยังใหม่ไม่หมด

ชั้นกะโตะมาแล้ว ทางขวามือเป็นห้องทำงานของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๕ กอง คือ

๑. สำนักงานเลขานุการกรม ก็มีหน้าที่เหมือนกับสำนักงานเลขานุการกรมทั่วไป
และครับ แบ่งออกเป็น ๒ แผนก คือ แผนกสารบรรณ และแผนกคลัง

สำนักงานสภาความมั่นคงฯ นี้ ซอกกองไม่ต้องใช้ตัวย่อหรือโค้ด พังง่ายจำง่าย (อาจ
จะเกี่ยวกับความมั่นคงละกรรมัง จึงได้ตั้งซอกกองโดยไม่เหมือนกับพี่น้องทั้งหลายแห่ในบ้านนี้เขา)
คือ กอง ๑, กอง ๒, กอง ๓, กอง ๔

คราวนี้ เราก็มามาแจกแจงหน้าที่ของแต่ละกองกันละ

กอง ๑ มีหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นในกิจการต่างๆ เกี่ยวกับนโยบายความ
มั่นคงแห่งชาติ ด้านการเมือง, รวบรวมและทำรายงานสรุปข่าวการเมืองภายในอันมีผลต่อความ
มั่นคงแห่งชาติ เช่น

๓. ความสงบเรียบร้อยของประชาชน การส่งเสริมสามัคคีภายในประเทศ การป้องกัน
การแทรกซึม และการบ่อนทำลายความมั่นคง การรักษาเสถียรภาพภายใน ตลอดจนนโยบาย
ชนกลุ่มน้อยที่อาจมี

๒. การป้องกันด้านพลเมือง
๓. การระดมสรรพกำลังในด้านพลเรือน

กอง ๒ มีหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นในกิจการต่างๆ อันเกี่ยวกับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ด้านการเมืองต่างประเทศ, รวบรวมและทำรายงานสรุปข่าวการเมืองต่างประเทศ อันมีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ

กอง ๓ มีหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นในกิจการต่างๆ อันเกี่ยวกับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ด้านการทหาร ในเรื่อง ดังนี้

๑. แผนยุทธศาสตร์ ตลอดทั้งแผนป้องกันร่วมกันตามสัญญาระหว่างประเทศและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และสนธิสัญญาทหาร

๒. การป้องกันด้านพลเรือน ในส่วนที่ประสานงานกับการทหาร

๓. การระดมสรรพกำลังของชาติ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันประเทศ

กอง ๔ มีหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นในกิจการต่างๆ อันเกี่ยวกับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ด้านเศรษฐกิจและสังคม รวบรวมและทำรายงานสรุปข่าวเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในและนอกประเทศ อันมีผลต่อความมั่นคงแห่งชาติ

หากคุณจะต้องทำหน้าที่ของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการสอบละเอียดจงจำไว้ว่า เขาแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๔ กอง กับอีก ๓ สำนักงานเลขานุการกรม และมีหน้าที่ย่อ ๆ ดังนี้

๑. ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของสภาความมั่นคงแห่งชาติ
๒. พิจารณา และเสนอความเห็น ต่อประธาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ ในกิจการต่างๆ อันเกี่ยวกับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ตลอดทั้งการนำเรื่องเข้าพิจารณาในสภาความมั่นคงแห่งชาติ หรือในคณะกรรมการอื่นที่สภาความมั่นคงแห่งชาติได้แต่งตั้ง

๓. ทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัติบางฉบับ เช่น พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ระบุให้สภาความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่พิจารณากิจการบางอย่างด้วย

เราผ่านห้องทำงานของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และต่อไปก็เป็นห้องประชุม (ค่อนข้างใหญ่) ภายในห้องนี้ก็เหมือนกับห้องประชุมธรรมดาทั่วไปนั่นแหละ เช่น มีเครื่องปรับ

อากาศ มีโต๊ะประชุมรูปเกือกม้าธรรมดา ๆ มีเก้าอี้หนังแล้วชวนให้ผ่นหวาน และมีเครื่องใช้ที่จำเป็นแก่การประชุมทั่ว ๆ ไป การประชุมในห้องนี้ดูเหมือนมีเกือบทุก ๆ วัน อย่างที่คุ้น ๆ เห็นภาพใน ที่. ๖ บ่อย ๆ นั้นแหละครับ เช่น การประชุมสภามหาวิทยาลัย, การประชุมของคณะกรรมการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขง (ไม่ใช่พัฒนาแม่โขงให้มีรสและกลิ่นดีขึ้นนะครับ)

ผมได้พาคุณย่าขึ้นกะโตะมาตั้งสามชั้น (สิ้นคันกะโตะทั้งหมดก็ ๓๖ คันแล้ว) หากคุณเมื่อยขาหรือปวดน่องละก็ เรามาพักนั่งกันให้หายเหนื่อยสักหน่อยเป็นใจ นั้นแหละครับ นั่งลงตรงเก้าอี้รับแขกที่ผมกล่าวถึงเมื่อตะกี้นั้นแหละ แล้วก็นั่งเอาบุหรี่ยี่สิบซองออกมาจูดสูบให้สบาย อูร่าสักประเดี๋ยว หรือหากคอแห้ง ก็สั่งให้นักการหรือภารโรงลงไปเอากาแฟ (กาแฟที่นี้ หากคุณได้ลิ้มรส แล้วจะคิดใจ เขาขงชนิดไม่อื่นน้ำตาล) เอาละครับ เป็นอันว่าคุณหายเหนื่อยแล้ว ฉะนั้น ต่อไปนี้ได้โปรดตามผมต่อไป

ชั้นที่ ๔ ชั้นนี้เป็นห้องทำงานของข้าราชการผู้ใหญ่ทั้งหมด คือ พอพ้นหัวกะโตะขึ้นมา ก็เป็นห้องเตรียมอาหาร, ห้องรองนายกรัฐมนตรี ๒ ห้อง, ห้องรับแขก ถัดจากห้องนี้ไปก็เป็นห้องประชุม แล้วก็ถึงห้องทำงานของนายกรัฐมนตรี

ชั้นที่ ๕ พอคุณพ้นหัวกะโตะขึ้นมา ก็ถึงห้องทำงานของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (ได้โปรดอย่าถามผมเลยว่า ทำไมห้องทำงานของสำนักงานสภาฯ นี้ จึงได้มีอยู่กระปรียบกระปรอย ทั้งชั้นที่ ๓ และชั้นที่ ๕ แต่ถ้าวจะให้ผมตอบตามความเห็นส่วนตัวของผม ก็เข้าใจว่า คงจะเกี่ยวกับความมั่นคงอะไร ๆ เท่านั้น ละกรรมัง)

(ยังมีต่อ)

“What's well begun is half done.”

HORACE

“เริ่มต้นด้วยดี สำเร็จไปครึ่งหนึ่งแล้ว”

บัญญัติสิบสองประการ

โดย

ณรงค์ศักดิ์ ยิ่งอยู่

นิติกรโท สำนักงาน ก.พ.

ภาคหนึ่ง ว่าด้วยคุณสมบัติของข้าราชการ

อารัมภบท

ในสมัยโบราณนั้น การเป็นข้าราชการเป็นหน้าที่ ต่างกับสมัยนี้ สมัยนี้นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๑ มาแล้ว ถือว่าตั้งแต่มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับแรกมาแล้ว การเป็นข้าราชการเกิดเป็นสิทธิของชาวไทย ในสมัยอดีตนั้นการเป็นข้าราชการนั้นเป็นหน้าที่ ทั้งนี้ ผมจะนำ พระนิพนธ์ของสมเด็จพระยาตำราจราชานุภาพที่พระองค์ทรงนิพนธ์ไว้ มาเล่าให้ท่านทั้งหลายฟัง ท่านจะเห็นว่ารูปการณ์มันเป็นมาอย่างไร ถ้าผมไม่เอามาพูดในที่นี้ บางที่ท่านทั้งหลายไปอ่านพระนิพนธ์นั้นเข้าก็อาจจะไม่ได้คิดถึงว่าเป็นประวัติอย่างไร

ที่ว่าสมัยโบราณคนไทยมี หน้าที่ เป็นข้าราชการนั้น ก็คือ โดยมีระเบียบประเพณีว่า บุคคลที่เป็นชายเมื่อมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี แปลว่ามีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์แล้วต้องเข้ารับราชการทุกคน การเข้ารับราชการนั้น ก็คือว่า เบื้องต้นต้องขึ้นทะเบียนเป็นไพร่สม มีมูลนายเป็นเจ้าสังกัดสำหรับใช้งาน ไพร่สม อันนี้เราอาจจะแปลว่า คือความเป็นข้าราชการเสมอกัน แล้วก็มีมูลนายเป็นเจ้าสังกัดสำหรับให้ปฏิบัติราชการ แต่พออายุถึง ๒๐ ปี อย่างในสมัยปัจจุบันก็เรียกว่าบรรลุนิติภาวะ ก็ย้ายสังกัดไปขึ้นทะเบียนเป็นไพร่หลวง หมายความว่าคล้าย ๆ ว่ามารับราชการต่อองค์พระมหากษัตริย์ คือต้องมารับราชการในราชธานี มีหน้าที่เข้าเวรทำงานมีละ ๖ เดือน

ไม่มีเงินเดือน และต้องเอาอาหารของตนเองมากินด้วย นี่เป็นข้าราชการแต่ที่ไม่มีเงินเดือน และต้องกินอาหารของตนเอง พวกเหล่านี้ที่มีหน้าที่ในราชสำนักเช่นว่า กรมช่างต้น กรมเรือต้น อะไรต่างๆ เหล่านี้ ในชีวิตของผมเมื่ออยู่กับสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ที่วังสราญรมย์ ก่อนที่จะเสวยราชย์ ยังได้ประสบเหตุอันนี้ คือว่าคนที่จะใช้สอยในวังสำหรับทำความสะอาดอะไรต่ออะไรนั้นไปจากกรมช่าง คือพวกที่รับราชการสังกัดกรมช่างนั้นเองไปรับใช้สอย พอมาถึงสมัยกรุงธนบุรี กำหนดเวลาเข้าเวรลดลงมาเหลือ ๔ เดือน และเมื่อถึงต้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เวลาเข้าเวร หรือเรียกว่าเวลารับราชการลดลงเหลือ ๓ เดือน ท่านก็เห็นแล้วว่า ทุกคนเป็นข้าราชการเมื่อถึงอายุบรรจจ์ คือว่าเมื่อมีอายุครบ ๑๘ ปี

ในการที่จะเข้ารับราชการ หรือมาเข้าเวรนั้น มีการผ่อนผัน หรือว่ามีเงื่อนไขการผ่อนผันเหมือนกัน คือ

ประการที่หนึ่ง ถ้าผู้ใดมีบุตรเข้ารับราชการ ๓ คน ก็ให้ผ่อนผันหน้าที่ราชการได้ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เมื่อมีอายุครบ ๖๐ ปีก็พ้นราชการ อีกประการหนึ่ง เมื่อเสียค่าราชการแทนตัวเป็นเงินปีละ ๑๘ บาท คือว่า ถ้าหากไม่อยากเป็นข้าราชการ ก็ต้องเสียเงินค่าราชการปีละ ๑๘ บาท แต่ว่าเดี๋ยวนี้มิใช่อ่างนั้น เมื่อเทียบดูกับสมัยเก่า กับที่เราเป็นข้าราชการปัจจุบัน ลองนึกดูว่าเป็นอย่างไร

คราวนี้พอถึงรัชกาลที่ ๕ เริ่มใช้พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร ร.ศ. ๑๒๔ คือ พ.ศ. ๒๔๔๘ เงินค่าราชการ ลดลงเหลือปีละ ๖ บาท คือว่าเมื่อเกณฑ์ทหารแล้วชายฉกรรจ์ใดไม่ถูกเกณฑ์ แต่โดยหน้าที่ที่เป็นพลเมืองของชาติจึงจะต้องรับราชการอยู่สัก แต่ถ้าจะไม่มาก็จะ ต้องเสียค่าราชการ ปีละ ๖ บาท และเรื่องเงินค่าราชการนี้ท่านทั้งหลายที่อยู่ในทบวงท่านคงจะถูกเสียมมาแล้วก็มี หรืออาจจะยังจำเรื่องได้ก็มี ซึ่งต่อมาถึงรัชกาลที่ ๖ เรียกว่าเงินรัชชูปการ ต่อมาจนเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วมีประมวลรัษฎากรขึ้น เรื่องเงินรัชชูปการนี้จึงได้หมดไป

ท่านลองคิดว่า คำว่า ข้าราชการ และ ค่าราชการ นั้น ถ้าใช้ ข. ช้อง ก็เป็นคนของราชการ หรือเป็น ข้าราชการ ค่าราชการที่ใช้ ค. คิด เป็น ราคาของราชการ ในสมัยก่อนนี้ในระบบสมบูรณาญาสิทธิราชที่ท่านจะออกกฎหมายอะไรมา ถ้อยคำที่ใช้จะต้องมีเหตุ

มืผล มืทมา คือ ถ้าใช้ ข. ข้อง ก็รู้กันว่า พวกเราเหล่าเป็น ข้าราชการ ถ้าใช้ ค. คิต ก็คือ ค่ำราชการ หมายถึงเงินที่จะต้องเสียให้หลวงแทนการที่ไม่ไปเข้ารับราชการตามหน้าที่ ไม่ใช่เงินส่วย หรืออะไรตามที่เข้าใจกัน ขอกล่าวอีกด้วยว่า เราเป็น ข้าราชการ (ข. ข้อง) ถ้าหากเราไม่ไปรับราชการ เราจะต้องเสีย ค่ำราชการ (ค. คิต) ดังนี้ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ และที่ ๖ เมื่อมีการเก็บ ค่ำราชการแล้ว ยังมี การผูกปี อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งท่านที่นั่งอยู่ในที่นั้นไม่มีใครเคยเห็นก็ได้ การผูกปี เราเก็บกับชาวจีน เพราะเป็นบุคคลที่ไม่มีหน้าที่เป็น ข้าราชการ จีนทุกคนที่มีอายุแต่ ๑๗ ปี ถึง ๖๐ ปี จะต้องเสียเงินปีละ ๓ บาทในชั้นต้น ถ้าจำไม่ผิด ต่อมากันเป็น ๔ บาท แล้วจนมาถึงเลิกเงิน ค่ำราชการ เป็น รัชชูปการ นั้นแหละจึงเก็บ ๖ บาทเท่ากันหมดทั้ง คนไทย คนจีน การผูกปี นั้นมีวิธีดังนี้ เอาไหมแดง ๆ มารัดข้อมือผู้เสียเงินข้างหนึ่งเข้า แล้วก็เอาครั้งมาผูกติดตราตรงปมไหมนั้นเป็นเครื่องหมายว่าได้เสียเงินแล้ว ไม่ต้องออกไปเสร็จ ผลตระเวนเห็นเข้าก็ไม่จับ เมื่อเห็นข้อมือไม่ผูกปี จึงจับ ค่าผูกปี นั้นถ้าจะเรียกว่าเสียส่วยก็คงได้ถึงสมัยรัชกาลที่ ๖ เมื่อเลิกเงิน ค่ำราชการ เปลี่ยนเป็นเงิน รัชชูปการ เก็บทั่วหน้ากันแล้ว การผูกปีก็เลิกไป และกล่าวได้ว่า ระบบการเป็น ข้าราชการพลเรือนของพลเมืองทั่วไปก็เลิกโดยมีพระราชบัญญัติเกณฑ์ทหารแล้ว หมายความว่ามุ่งเอาพลเมืองมาเพื่อใช้ในการทหารเท่านั้น การที่จะเกณฑ์พลเมืองมา ไม่ใช่เอามาใช้งานอย่างอื่น ๆ ด้วย ตามที่เล่ามาแล้ว ท่านทั้งหลายคงจะมองเห็นได้ว่าประวัติ ข้าราชการเป็นมาอย่างไร และคำว่า ข้าราชการ (ข. ข้อง) กับ ค่ำราชการ (ค. คิต) มันย้อย่างไร ตลอดถึงคำว่า เงินรัชชูปการ ก็คือเงินสำหรับอุปถัมภ์ราชการหรือฝ่ายราชการนั่นเอง ซึ่งล้วนมันยความหมายไปคนละอย่างทั้งสิ้น นี้แหละค่อนยแห่งกฎหมายที่ท่านบัญญัติใช้ช้อย่างนั้นอย่างนี้ ล้วนมีเหตุ มีผล มีที่มา ไม่ใช่เอาศัพท์เอาแง่อะไรมาใช้เพื่อจะให้เป็นที่ของใหม่หรือโก้อะไรเช่นนั้น เมื่อเราสังเกตเห็นแล้ว เราจึงจะรู้ประวัติความเป็นมาว่าอะไรเป็นอะไร.....

จากคำปราศรัยบางส่วนของ พระยาสุนทรพิพิธ ในเรื่อง การเป็น ข้าราชการ ซึ่งกล่าวปราศรัยในวันเปิดการประชุมการบริหารงานบุคคล เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔ ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้างต้น ที่ว่า ทุกคนเป็น ข้าราชการ เมื่อถึงอายุฉกรรจ์ คือว่าเมอม

อายุครบ ๓๘ ปีบริบูรณ์แล้ว และการผูกพันเกี่ยวกับชาวเงิน เพราะเป็นบุคคลที่ไม่มหนาทเป็นข้าราชการกดี ทำให้เห็นได้ว่า สัญชาติ และ อายุ นั้น นับเป็นคุณสมบัติอันสำคัญของข้าราชการมานานแล้ว

คุณสมบัติของข้าราชการพลเรือน

ผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องมีคุณสมบัติตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ มาตรา ๔๔ อนุ (๑) ถึง (๑๒) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ต้องมีคุณสมบัติตามบัญญัติสิบสองประการ

บัญญัติสิบสองประการ มีดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
- (๕) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างพักราชการ
- (๖) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๗) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (๘) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษเพราะประพฤติชั่ว ถึงต้องออกจากองค์การ
รัฐบาล องค์การสาธารณะ เทศบาล หรือสุขาภิบาล
- (๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกจากราชการเพราะกระทำผิดทางวินัย
- (๑๑) เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น
- (๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น

บัญญัติที่หนึ่ง สัญชาติ

มีสัญชาติไทย

ผู้เกิด ในประเทศไทย โดยบิดามารดาเป็น จีน ตาม พ.ร.บ. สัญชาติ พ.ศ. ๒๔๗๕. ถือว่ามี สัญชาติไทย มีสิทธิสมัครเข้ารับราชการ แม้ภายหลังเมื่อได้ประกาศใช้ พ.ร.บ. สัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้บัญญัติหลักการใหม่ว่า ผู้เกิด ในประเทศไทย โดยบิดาเป็นคนต่างด้าว ต้องมี มารดาเป็น คนไทย จึงจะได้สัญชาติไทย แต่ การแก้ไขหลักการนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงผู้ที่ได้สัญชาติไทยอยู่ก่อนแล้ว เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว จึงให้ขาดจากสัญชาติไทย

เรื่องสัญชาตินี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้ กำหนดไว้แต่เฉพาะผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน สามัญเท่านั้น ที่จะต้องมี สัญชาติไทย

ตั้งแต่โบราณมาแล้ว ประเทศไทยได้เคยมีข้าราชการที่เป็น คนต่างด้าว อาทิ เช่น ชาว โปรตุเกส เข้ามารับราชการทหาร ในรัชกาลสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ แห่งสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ชาว ญี่ปุ่น สมัครเข้ารับราชการในแผ่นดินพระเจ้าทรงธรรม จนถึงกับตั้งเป็น กรมอาสาญี่ปุ่น และ ยามาตา หัวหน้าอาสาญี่ปุ่นได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น ออกญาเสนาภิมุข ชาว กรีก ชื่อ คอนสแตนตินเขราก็ รับราชการในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์ มหาราช จนได้รับบรรดาศักดิ์เป็น เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ ชาวอเมริกัน ชื่อ แฮมม่อนแอนนาเลียวโนเวลล์ รับจ้างเป็นครูสอนภาษาอังกฤษแก่พระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการชั้นสูง ในสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และ ดร. ฟรานซิสบีแซย์ รับราชการในสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จนได้รับบรรดาศักดิ์เป็น พระยาภิบาลไมตรี ซึ่งคนต่างด้าวที่รับราชการในประเทศไทย ต่างก็ได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติไทย และประสบความสำเร็จก้าวหน้าในราชการมื่ออยู่มากมาย

ในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ยังเปิดโอกาสให้ คนต่างด้าว เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน วิสามัญได้ ทั้งนี้ ตามนัยบทบัญญัติของกฎหมายที่ว่า “การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งเป็นคนต่างด้าว โดยมีหนังสือสัญญาจ้างให้ ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี โดยอนุมัติรัฐมนตรี

เจ้าสังกัด บรรจุตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อบรรจุแล้วให้แจ้งไปยังสำนักงาน ก.พ. พร้อมด้วยสำเนาคำสั่งบรรจุและสำเนาหนังสือสัญญาจ้าง” [กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๗ (พ.ศ. ๒๔๕๘)]

สัญญาที่ที่สอง อายุ

อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

ในสมัยโบราณซึ่งถือว่า การรับราชการเป็นหน้าที่นั้น บุคคลที่เป็น ชาย เมื่อมีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์แล้วต้องเข้ารับราชการทุกคน โดยชนทะเลเบียนเป็นไพร่สม แต่เมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๓ แล้ว การรับราชการกลายเป็น สิทธิแล้วก็ตาม เรื่องอายุของผู้ที่จะเข้ารับราชการต้องไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี เช่นเดิม

การนับอายุที่ว่า อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ นั้น ต้องนับวันชนวัน จนถึงวันปีตรึงสมักร เช่นผู้เกิดวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๔๗๘ อายุจะครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๔๘๘ (เดือนมีนาคม ๒๔๗๓ ไม่มี ต้องนับข้ามไป มีนาคม ๒๔๘๔) หาใช่ครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๔๘๗ ไม่ จะนับ พ.ศ. ๒๔๗๓ ซึ่งมีเพียง ๘ เดือน เป็น ๑ ปี หาได้ไม่ต้องนับวันชนวัน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓๓/๒๕๐๔ ล.ว. ๒๔ พ.ย. ๒๕๐๔) และต้องนำหลักฐาน เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาสำมะโนครัว บัตรประจำตัวประชาชน หรือใบกองเกินทหาร มาแสดงด้วย

อย่างไรก็ดี ควรกล่าวในที่นี้ด้วยว่า ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนใด ที่โดยลักษณะ หรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้ง บุรุษ หรือ สตรี เข้ารับราชการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทำความตกลงกับ ก.พ. วางข้อบังคับไว้ มิให้แต่งตั้ง บุรุษ หรือ สตรี เข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น (ม.๔๖) ข้อบังคับดังกล่าวนี้ ขณะนี้ ยังไม่มีประกาศใช้ แต่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ บัญญัติห้ามแต่งตั้ง สตรี เข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตุลาการ เว้นแต่ตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาในศาลคดีเด็กและเยาวชน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ บัญญัติห้ามแต่งตั้ง สตรี เข้ารับราชการใน ตำแหน่งข้าราชการอัยการ

นอกจากนี้ สำหรับ พระภิกษุสงฆ์ ต้องห้ามมิให้สมัครเข้ารับราชการตามประกาศคณะสงฆ์ และตามมติคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๘๘/๒๕๐๓ ล.ว. ๒๗ มี.ย. ๒๕๐๓

บัญญัติที่สาม ลัทธิ

เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

โดยที่ขณะนั้นยังมีได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ท่านรองนายกรัฐมนตรี (พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์) ทรงพิจารณาเรื่องหลักการสอบกัดเดือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นตรชนเป็นชั้นโทและชั้นโทชนเป็นชั้นเอกแล้ว ทรงเห็นว่า คำว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญ ควรแก้เป็น กฎหมายว่าด้วยธรรมนูญการปกครอง ตามที่ใช้กันอยู่ในตอนนั้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วย (มติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๓๐๐/๒๕๐๒ ล.ว. ๒๗ ต.ค. ๒๕๐๒)

โดยนัยดังกล่าว คุณสมบัติของข้าราชการพลเรือนในชั้นนี้ ก็คือ ต้องเป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตาม ธรรมนูญการปกครอง ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(ยังมีต่อ)

<p>FOR THE SYMPTOMATIC TREATMENT OF NASAL CONGESTION IN CORYZA AND ALLERGIC RHINITIS</p> <p>pernazène เปอร์นาซีน</p> <p><chem>CN1CCCC1C(=O)N(C)C</chem> HCL</p> <p>LABORATOIRES ROBERT & CARRIERE, PARIS, FRANCE.</p> <p>แก้หวัด คัดจมูก หักจมูกไหล โล่งจมูกอยู่ได้หาย</p> <p>บริษัท อูเยอองเกลีซ จำกัด 4-6 ถนนมหาไชย พนมเปญ</p>	<p>ท่านที่เป็นโรค ริดสีดวงทวาร ...ใช้... อัลไค์ส-อะนาด</p> <p>ยาบรรเทาอาการโรคริดสีดวง “ตามแนวใหม่” ของโรงงาน เฮย์เดน แห่งเยอรมัน</p> <p>ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญเภสัช สะพานหัน ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียว</p>
--	---

การออกข้อสอบ วิธีตรวจกระดาษคำตอบ และหลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนน

โดย

อมร มิลินทางกูร

ผู้อำนวยการกองวิชาการและสอบได้ สำนักงาน ก.พ.

(ต่อจากคราวก่อน)

๕. วิชาเรียงความภาษาไทย

การตรวจวิชาเรียงความนี้ ผมได้เคยเขียนหลักการพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนไว้ครั้งหนึ่งแล้ว แต่มีมากท่านแนะนำให้เขียนอีกเพื่อจะได้อยู่ในหมู่เดียวกัน และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ดียิ่งขึ้นอีกบ้างเล็กน้อย เพราะวิชานี้เป็นวิชาที่ตรวจยากมากและเป็นวิชาบังคับด้วย จึงถือว่าเป็นวิชาสำคัญเป็นอันดับที่ ๓ ของวิชาที่สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนทีเดียว เพราะตลอดเวลาที่ข้าราชการจะต้องพูดหรือเขียนก็ย่อมต้องอาศัยหลักวิชาการเรียงความเป็นรากฐานไปใช้ในการพูดหรือเขียนกันทั้งนั้น แต่ทั้งนี้ผมได้หมายความว่าคนเขียนเรียงความเก่งจะต้องพูดเก่งตามไปด้วย เพราะคนคิดอ่าวกก็คงพูดไม่เก่งเป็นแน่ ผมหมายถึงพูดหรือเขียนถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการเท่านั้น

การวินิจฉัยให้และหักคะแนนตามหลักการตรวจวิชาเรียงความได้กำหนดไว้ เช่น คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน ก็แบ่งวินิจฉัยดังต่อไปนี้—

(๑) สำหรับเนื้อเรื่อง ๕๐ คะแนน

ให้วินิจฉัยถึงแง่ความคิด, เหตุผลการติดต่อหรือลำดับเรื่อง ความมีแก่นสาร ความรู้ในเรื่องที่เรียงความ, ความสนุกสนาน, ขนาดสั้น, ยาว ตามสมควรแก่เวลาและชั้นของข้าราชการผู้เข้าสอบ แล้วก็ให้พิจารณาตามควรแก่ชั้นนั้นๆ และก็ควรกวัดขันให้มากขึ้นตามลำดับชั้นข้าราชการที่สูงขึ้นของผู้เข้าสอบด้วย พิจารณาให้คะแนนในข้อนี้ดังต่อไปนี้:—

ดีมาก	ให้ ๔๓-๕๐ คะแนน
ดี	ให้ ๓๕-๔๒ คะแนน
พอใช้	ให้ ๒๕-๓๓ คะแนน

ยังไม่พอใช้	ให้ ๓๖-๒๕ คะแนน
อ่อน	ให้ ๘-๓๕ คะแนน
อ่อนมาก	ให้ ๐-๗ คะแนน

(๒) สำหรับถ้อยสำนวนความเป็นระเบียบเรียบร้อยข้อบกพร่องและผิดต่าง ๆ ๕๐-คะแนน

ในข้อนี้จะต้องวินิจฉัยเนื้อเรื่องสำหรับเป็นหลักเทียบคะแนนในส่วนนี้ด้วย ถ้าพูดมากหรือที่เรียกกันว่าพูดน้ำท่วมทุ่ง ไม่ได้ความตามที่ควรจะพูด หรือไม่หยิบยกใจความสำคัญขึ้นมา กล่าวให้เห็นชัด ให้ตรงเป้าหมายของเรื่อง ถึงแม้จะไม่ผิดอะไรเลยก็ไม่นับว่าดี และวินิจฉัยให้คะแนนตามหลักการให้คะแนนเนื้อเรื่องถ้าเรียงความผิดเรื่อง เช่น ให้เรียงความเรื่องการคมนาคม แต่กลับไปเรียงเป็นเรื่องการสมาคม ก็ให้ศูนย์ ไม่ต้องวินิจฉัยเรื่องสำนวนโวหาร ถ้าเรียงความได้เรื่องราวดีแล้ว ก็วินิจฉัยข้อบกพร่อง ผิดต่าง ๆ และคิดหักคะแนนดังต่อไปนี้

(ก) เขียนคำ ผิด, ตก, เกิน, ขาด, ซ้ำ, สูง, ผิดวรรคตอน แต่ไม่ถึงกับเสียความ หัก ๑ แห่ง ต่อ ๒ คะแนน

(ข) ผิดใน (ก) ผิดภาษา, ผิดไวยากรณ์ ขนาดทำให้เสียความ หรือสำนวนไม่ดี หักแห่งละ ๔ คะแนน

(ค) สกปรก, ชูต, แก่, ซัดฆ่า, ลมเห็นรอย, เปื้อนเปราะ, ไม่สะอาด, ไม่เรียบร้อย หรือขาดความเป็นระเบียบ หักแห่งละ ๓ คะแนน

ทั้งนี้ ต้องคำนึงด้วยอีกว่าตามหัวข้อเรื่องที่ให้เรียงความนั้นมีความมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียงความเขียนยาวประมาณสักเท่าไร ในเวลาที่กำหนดให้ นั้น ถ้าเขียนเรื่องไม่ยาวเท่าที่กระทำได้ก็ต้องลดคะแนนลงตามส่วนความสั้นของเรื่อง แต่ถ้าเขียนยาวเกินกว่าที่ควรจะเป็นก็ให้ตัดคะแนนลงตามส่วนเช่นกัน เสร็จแล้วเทียบเข้าหาความยาวของเรื่องที่ต้องการจะให้เขียน เช่น ยาวสองเท่าของที่กำหนดจะให้เขียน ก็ให้เอาสองหารคะแนนทั้งหมดที่จะหัก ดังนั้นเป็นต้น แต่ถ้าสั้นหรือยาวกว่ากันเพียงเล็กน้อยเท่านั้นก็ไม่จำเป็นต้องเอามาคำนึงถึงก็ได้

หมายเหตุ วิธีตรวจวิชาเรียงความนี้ ถ้ากรรมการอ่านให้ตลอดแล้วแบ่งเป็นพวก ๆ คือ พวกที่เห็นว่าดีมากหรือดี หรือพอใช้ หรือไม่พอใช้ ฯลฯ เสียก่อน แล้วจึงค่อยพิจารณาว่าฉบับใดในกองไหนดีที่สุดแล้วก็เรียงกันลงมาเป็นลำดับของแต่ละพวกที่ได้ตัดแยกกันเอาไว้ แล้วจึงพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนก็จะทำให้ระดับคะแนน ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงยิ่งขึ้น และยุติธรรมอีกด้วย ผมก็เคยกระทำแบบนี้เสมอมา จึงขอฝากท่านกรรมการไว้ด้วย

ถ้าให้เขียนร้อยกรองก็ต้องตรวจความ, ลักษณะ, หลักบังคับนั้น ๆ ให้ถูกต้องก่อน ถ้าถูกต้องแล้วก็พิจารณานอเรื่อง ความมีแก่นสาร ความรู้ในเรื่องที่เรียงความ ส่วนนวนิหาคาร ความไพเราะ สนุกสนาน มีคติสอนใจให้ชวนอ่าน และรวมพิจารณากับข้อ ๓. ส่วนนวนิหาคารกับการพิจารณาหักคะแนนผิดถูกในข้อ ๒ ก็คงใช้ด้วย (ส่วนนวนิหาคารในข้อ ๒ นี้ พิจารณาประกอบผิดถูก คือทำให้เสียส่วนนวนิหาคาร หรือทำให้ด้อยลงมากน้อยเพียงไร หรืออย่างไร)

อนึ่ง วิชาเรียงความนี้ผมได้ทราบว่ามีสมัยบรรดาศาครอาจารย์อาจทำเป็นแบบทำนองพูดตามกัน แต่น่าจะต้องพิจารณาเรื่องที่ทำให้เรียงความว่า เขามุ่งให้เรียงความไปในทำนองไหน จะเป็นประเภท อุดมคติ, สัจคดี, จินตคดี หรือปฏิภาณคดี ส่วนนิหาคารในการบรรยายก็ควรพิจารณาว่า ควรใช้บรรยายนิหาคาร, สาขานิหาคาร, พรรณานิหาคาร หรือเทศนานิหาคาร ผู้เขียนได้ทำถูกต้องกาลเทศะ หรือลักษณะของการเรียงความหรือไม่อย่างไร การเรียงความนั้น ถ้าจะเขียนให้ผู้อ่านมองเห็นเป็นมโนภาพได้ชัดเจนก็ยิ่งเป็นการดีมาก ผมเลยขอถือโอกาสยกเรื่องเกี่ยวกับเทพทงส์ ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับการเรียงความอยู่เหมือนกัน คือมีชื่อ เทพดา นางฟ้า และฤษี ที่สามารถแสดงภาพต่างๆ ได้อย่างชัดเจนซาบซึ้งถึงใจผู้ใดเห็น ได้ฟังยิ่งนัก ดังต่อไปนี้—

ก. ภาพพื่อน คุรุแห่งละครเรียก “ภรต” แสดงท่าต่างๆ มีท่าพระ, นาง, ยักษ์, ลิง, ท้าวพญา, คนแก่, เด็ก, ผู้ใหญ่, ท้ารัก, ท้าศึก, โกรธ, เกดียด, ชบเซา และชบขัน ฯลฯ ด้วยอำนาจแห่งท่านั้น ๆ พอได้พบเข้าเราก็เห็นจริงตรงตามความรู้สึก ซาบซึ้งถึงใจผู้พบเห็นทุกคนโดยปราศจากข้อขัดแย้งที่เดียว ดังนั้นเป็นต้น ผู้เขียนวิชาเรียงความก็ควรให้โตถึงขนาดให้ผู้อ่านมองเห็นภาพตามไปด้วยได้ก็จะเป็นนักเขียนที่ดัดเยียมได้คนหนึ่ง

ข. ภาพขับ คุรุแห่งการทำเพลงเรียก “นารถ” หรือ “พระนารอท” ด้วยอำนาจแห่งเพลงนั้น ๆ เช่นเป็นเพลงไพเราะก็ชวนให้เคลิบเคลิ้ม เพลิดเพลินใจ เพลงเดินก็ชวนให้ก้าวออกเดิน เพลงโศกก็ทำให้ผู้ฟังพลอยจิตสลดเศร้าหมองโศกไปด้วย เพลงฉิ่ง ก็ชวนให้รำ เพลงกราวก็ชวนให้เต้น ฯลฯ ผู้เรียงความก็ควรเรียงความให้ผู้อ่านอยากอ่าน หรืออ่านแล้วก็ไม่อยากวาง พูดเรื่องเพลงก็ให้ผู้อ่านเห็นมโนภาพคิดคำนึงนึกมองเห็นเป็นภาพจริงซึ่งใจไปด้วย

ค. ภาพเขียน คุรุแห่งการวาดเขียนชื่อ “จิตตเลขา” เป็นนางฟ้าที่มีชื่อเสียงสามารถเขียนแสดงลักษณะของ เทพดา, กษัตริย์, บุรุษ, สตรี, บ้านเมือง ป่า ภูเขา แม่น้ำ ลำธาร และสัตว์ ฯลฯ ได้อย่างชัดเจนที่เดียว ผมได้พบข่าวในหนังสือพิมพ์เขาลงข่าวในการซื้อภาพกันด้วยราคาแพง ๆ นับเป็นล้าน ๆ หลายภาพ ภาพสุดท้ายเมื่อเร็ว ๆ นี้ ในการขายทอดตลาดศิลปะวัตถุ ณ วังกาลิเอรา ในกรุงปารีส ปรากฏว่า ภาพเขียนฝีมือโคลดโมเนต์ จิตรกรนามกระเดื่อง

ของฝรั่งเศส ซึ่งเขียนเป็นภาพภริยาและบุตรของเขากำลังอยู่บนหน้าผาแห่งหนึ่ง ขายได้ราคาสูงอย่างแทบไม่น่าเชื่อ คือเป็นราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ ฟรังก์ เงินฝรั่งเศส หรือเท่ากับเงินไทยถึง ๓๐ ล้าน ๕ แสนบาท ดังนั้นเป็นต้น ก็แสดงว่า ผู้เขียนคงเขียนได้ดีมากถึงขนาดจนผู้พบเห็นต้องยอมให้ราคาสูงถึงเพียงนั้น ซึ่งนับว่าเป็นการทำลายสถิติราคาภาพเขียนที่ขายได้แพงที่สุดในโลกครั้งหลังที่สุด เมื่อก่อนเกือบสิบปีมาแล้วที่สถานประกวดภาพปารีสเบอร์เนตในนครนิวยอร์ก ซึ่งเป็นภาพเขียน "มารดาและเด็ก" โดยมีชื่อของ บีกัสโซ จิตรกรฝรั่งเศส ขายได้ราคาคิดเป็นเงินไทย ๓ ล้าน ๒ แสนบาท ซึ่งเป็นราคาแพงที่สุดในโลกในขณะนั้น บัตินได้กลายเป็นราคาจริงไปเสียแล้ว

ผู้เรียงความก็ควรบรรยายให้เห็นภาพนั้น ๆ ได้ในมโนคติอย่างชัดเจน ทั้งนี้ว่าเป็นผู้เขียนได้ดีเยี่ยมถึงขนาดทีเดียว

ง. ภาพพจน์ ครูแห่งการกวี ชื่อ "วาลมิก" เป็นฤๅษี สามารถเขียนคำประพันธ์ได้เหมาะแก่การแสดงสิ่งต่าง ๆ ได้ทุกอย่างตามภาพที่กล่าวมาแล้ว คือ ใช้ถ้อยคำสำนวนให้ผู้ฟังผู้อ่านนึกเห็นซึ้งถึงใจใน ถ้อยคำสำนวนนั้นได้อย่างชัดเจนขนาดเกิดมโนภาพขึ้นได้อย่างประหลาดดังจะได้เคยเห็นหนังสืออ่านบางเล่ม ผู้ประพันธ์ได้สามารถทำให้สามภริยาแย่งกันอ่าน บางเรื่องผู้อ่านอ่านไป หัวเราะไป หรือพลอยเศร้าบางคราวถึงน้ำตาไหลออกมาจริง ๆ ก็มี คือ สามารถพูดให้เห็นตื้นเอจิดใจของผู้อ่านให้ปฏิบัติกริยากล้อยตามไปด้วย ดังนั้นเป็นต้น นั่นคือ ผู้ประพันธ์มีความสามารถในการบรรยายให้เกิดมโนภาพขึ้นแก่ผู้อ่านได้ดีถึงขนาดนั้นเอง บางทีพอถึงตัวโง่ละก็ผู้อ่านถึงกับโกรธเกลียดเขาจริง ๆ บางคนด่าออกมาเลยก็เคยได้ยิน ดังนั้นเป็นต้น นั่นแหละคือผู้เขียนสามารถทำให้ผู้อ่านเคลิบเคลิ้มตามไปด้วยได้นั่นเอง ผู้เขียนดีถึงขนาดจริง ๆ จึงจะทำได้เช่นนั้น ฉะนั้น ผู้เขียนก็ควรจะได้ทราบเรื่องเหล่านี้ไว้เพื่อประกอบเป็นเคล็ดแห่งวิทยาการในวิชา
นี้ด้วย

๖. วิชาเกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ

ตามหลักให้คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน ใช้คำถาม ๕ ข้อ คิดเฉลี่ยแล้วก็ให้คะแนนข้อละ ๒๐ คะแนน ก็ควรแยกออกพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนแต่ละข้อดังต่อไปนี้.—

ก. ตอบถูกหมดเต็มตามคำถามที่ต้องการให้ตอบ ตลอดจนวิชาการ
ตอบเรียบร้อย หรือมีการยกตัวอย่างอ้างอิงให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
นับว่าดีมาก

ให้ ๓๗-๒๐ คะแนน

ข. ตอบถูกต้องแสดงว่าเข้าใจดี แต่มีได้ยกตัวอย่างอ้างอิงประกอบ
คำตอบให้เด่นชัด หรือตอบถูกต้อง แต่ยังไม่ถึงขนาดดีมาก
นับว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ให้ ๓๕-๓๗ คะแนน

ค. ตอบถูกต้องแต่ไม่เต็มความต้องการของคำถาม แต่อยู่ใน
เกณฑ์พอใช้ ให้ ๓๐-๓๓ คะแนน

ง. ตอบถูกบ้าง แสดงว่าเข้าใจบ้าง แต่ไม่เข้าใจอย่างชัดเจน ให้ ๓-๘ คะแนน

จ. ตอบผิดหรือเดาส่งไปหรือจามาอย่างไม่เข้าใจซึ่งผิด ๆ ให้ ๐ คะแนน

ถ้าข้อใดแบ่งออกเป็นหลายรายการ ก็คิดคะแนนเฉลี่ยเป็นรายการ ๆ ไปตามหลักการ
พิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนตามที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นนั้นตามลำดับ และข้อสำคัญให้ยึดหลักเดียว
เสมอ กัน หมด ทุก คน ที่ ตอบ ถ้าจะให้ตัดสินวินิจฉัยปัญหาถือว่า ผู้สอบตอบได้ ขนาดไหน
เพียงไร ควรอยู่ในเกณฑ์ใดคะแนนเท่าใด เพราะได้กำหนดระยะให้แล้วอย่างดีมาถึงขนาด
จริง ๆ ไม่มีข้อบกพร่องเลยก็ให้เต็ม ๒๐ คะแนน แต่มีสักรก ยกข้ออ้างประกอบบกพร่องไป
หรือมิได้มีการอ้างประกอบคำตอบให้เห็นเด่นชัดแต่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ก็ให้ ๓๘ หรือ ๓๘ คะแนน
ตั้งนี้เป็นต้น คือพิจารณาแล้วให้ลดหลั่นกันลงมาตามลำดับของคำตอบของผู้สอบและในระหว่าง
๓๘-๒๐ ก็อาจให้ ๓๘, ๓๘ หรือ ๒๐ ก็โดยการตอบในระดับดีมาก แต่ควรจะได้ระดับ ๓๘, ๓๘
หรือ ๒๐ โดยพิจารณาขอยลงไปอีก ตั้งนี้เป็นต้น ก็จะทำการตรวจเป็นธรรมเนียม และแน่นอน
ยิ่งขึ้น

๗. วิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่ง

ตามหลักให้คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน แต่การออกข้อสอบอาจจะออกก็ข้อก็ได้ เพราะ
มิได้จำกัดข้อไว้ ก็ควรแยกออกพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนเป็นข้อ ๆ สมมุติว่า มีคำถาม ๕ ข้อ
แบ่งให้คะแนนเต็มข้อละ ๒๐ คะแนน แล้วก็ให้ยึดหลักเกณฑ์พิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนดังนี้

- ก. ตอบถูกต้องเต็มตามคำถามที่ต้องการให้ตอบตลอดจนวิธีการ
ตอบเรียบร้อย หรือมีการยกตัวอย่างอ้างอิงประกอบคำตอบ
ให้เข้าใจแจ่มแจ้งนับว่าดีมาก ให้ ๓๘-๒๐ คะแนน
- ข. ตอบได้ถูกต้องแสดงว่าเข้าใจดี แต่มิได้ยกตัวอย่างอ้างอิงประกอบ
คำตอบให้เห็นชัด หรือตอบถูกต้องแต่ยังไม่ถึงขนาดดีมาก
นับว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ให้ ๓๔-๓๗ คะแนน
- ค. ตอบถูกแต่ไม่เต็มตามความต้องการของคำถาม แต่อยู่ใน
เกณฑ์พอใช้ ให้ ๓๐-๓๓ คะแนน
- ง. ตอบถูกบ้าง แสดงว่าเข้าใจบ้าง แต่ไม่เข้าใจจริงอย่างชัดเจน ให้ ๓-๘ คะแนน
- จ. ตอบผิดหรือเดาส่งไปหรือจามาอย่างไม่เข้าใจหรือจามาผิด ๆ ให้ ๐ คะแนน

ถ้าข้อใดแบ่งออกไปหลายรายการถาม ก็คิดคะแนนเฉลี่ยให้เป็นรายการ ๆ ไปตามหลักการพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนตามที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นนี้ตามลำดับ โดยนำหลักการเดียวกับการตรวจวิชาที่ได้กล่าวมาแล้ว มาใช้ประกอบการพิจารณาให้คะแนนลดหลั่นกันลงไปตามลำดับ ทั้งนี้ ขอให้อยู่ในดุลพินิจของกรรมการผู้ตรวจให้ความเที่ยงธรรมได้มากเท่าไรยิ่งเป็นความประสงค์ของทางราชการมากเพียงนั้น

๘. ระเบียบและวิธีปฏิบัติราชการ

(๑) ระเบียบงานสารบรรณ ความรู้ในการร่างโต้ตอบหนังสือราชการ บันทึกย่อเรื่อง การรับ-ส่ง การเก็บหนังสือ

(๒) ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้ง

การพิจารณาออกข้อสอบวิชาอื่น ในข้อ (๑) ก็มุ่งให้จำหรือมีความรู้ในทางทฤษฎี เกี่ยวกับระเบียบการต่าง ๆ เช่น การร่างหนังสือโต้ตอบ ทำบันทึกเสนอ ย่อเรื่อง วิธีรับ-ส่ง การเก็บ การทำลายหนังสือราชการ มีหลักเกณฑ์อย่างไร ซึ่งความจริงก็มีมากมาย คำขึ้นต้นลงท้ายหนังสือราชการ ตรวจหนังสือราชการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้สอบจะต้องรู้และทำได้

ส่วนในข้อ (๒) ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น ตามหลักมิให้ทดลองทำเรื่องตามที่กรรมการสั่งเรื่องให้ทำ คือ เรื่องเช่นนั้น จะต้องเสนอบันทึกเสนอใคร ๆ เป็นผู้มีอำนาจสั่ง สั่งแล้วเอามาดำเนินการอย่างไร ให้เป็นไปตามลำดับของสายงาน เป็นการทดสอบให้ทำเรื่องคล้ายปฏิบัติหน้าที่จริงจังทีเดียว ก็เพื่อที่จะดูว่า ผู้สอบมีความรู้ความเข้าใจ แคไหน เพียงไร หรือมีไหวพริบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนเพียงไร เหล่านี้เป็นต้น

ส่วนใหญ่ในข้อ (๑) ก็มักจะตั้งคำถามกัน ๔ ข้อ ในข้อ (๒) อีก ๓ ข้อ ผมเห็นว่าควรแบ่งให้คะแนนดังนี้ คือ ในข้อ ๑ ให้คะแนน ๖๐ คะแนน และในข้อ ๒ ให้คะแนน ๔๐ คะแนน แล้วก็คิดเฉลี่ยให้คะแนนเป็นข้อหรือตอนตามที่ได้เคยแนะนำในวิชาอื่น ๆ มาแล้ว

ในข้อ (๑) ก็ยึดหลักวิธีการตรวจพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนวิชาพิเศษเฉพาะตำแหน่งมาปฏิบัติก็ได้

สอบข้อ (๒) ก็ดูการตอบว่า ผู้สอบทำได้อยู่ในระดับดีมาก, ดี, พอใช้, แคไหนเพียงไร แล้วก็พิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ก็คงจะได้ผลสัมประสิทธิ์เช่นเดียวกัน

(ยังมีต่อ)

กฎหมาย

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง การแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงให้ยกเลิกประกาศแบ่งส่วนราชการของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๐๖ และให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ดังนี้

๑. สำนักงานเลขานุการกรม แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ

- (๑) แผนกสารบรรณ
- (๒) แผนกคลัง

๒. กอง ๑

๓. กอง ๒

๔. กอง ๓

๕. กอง ๔

๖. กอง ๕ แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

- (๑) แผนก ๑
- (๒) แผนก ๒
- (๓) แผนก ๓
- (๔) แผนก ๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๐๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ประกาศนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๖๗ วันที่ ๒๐ ส.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๐๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๑๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
นายช่างตรี	ประจำแผนก	
วิทยากรโท	หัวหน้าแผนก	
เลขานุการกรมการพัฒนากาศ	หัวหน้ากอง	
ผู้อำนวยการส่วน	ผู้อำนวยการกอง	ส่วน ในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๗๐ วันที่ ๓๑ ส.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๔๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานบัญชีจัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานวิทยาศาสตร์จัตวา	”	
พนักงานบัญชีตรี	ประจำแผนก	
พนักงานวิทยาศาสตร์ตรี	”	
นักบัญชีตรี	”	
นักวิทยาศาสตร์ตรี	”	
นายช่างตรี	”	
พนักงานวิทยาศาสตร์โท	หัวหน้าแผนก	
นักวิทยาศาสตร์โท	”	
นักวิทยาศาสตร์เอก	หัวหน้ากอง	
เลขานุการกรม	”	สำนักงานเลขานุการกรม หัวหน้ากอง
นักวิทยาศาสตร์พิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๐ วันที่ ๓๑ ต.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมศาลากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมศาลากร กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๓๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานคูเงินจัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานบัญชีจัตวา	”	
พนักงานวิทยุจัตวา	”	
พลศุลการักษัจัตวา	”	
จ่าศุลการักษัจัตวา	”	
ช่างเครื่องยนต์จัตวา	”	
นายท้ายเรือจัตวา	”	
พนักงานคูเงินตรี	ประจำแผนก	
พนักงานตราค่าตรี	”	
พนักงานชั้นสุตรตรี	”	
พนักงานบัญชีตรี	”	
นักบัญชีตรี	”	
ต้นกลตรี	”	
ต้นเรือตรี	”	
นายเรือเดินทะเลตรี	”	เรือเดินทะเล ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
นายตรวจศุลการักษตรี	”	
นักสถิติตรี	”	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
วิทยาการตรี	ประจำแผนก	
บรรณารักษ์ตรี	”	
เศรษฐกรตรี	”	
นิติกรตรี	”	
ช่างวิทยุตรี	”	
นายสถานีวิทยุตรี	”	สถานีวิทยุ ในฐานะหัวหน้า ส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยนายด่านศุลกากรตรี	”	
นายด่านศุลกากรตรี	”	ด่านศุลกากร ในฐานะหัวหน้า ส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
พนักงานตีราคาโท	หัวหน้าแผนก	
พนักงานประเมินอากรโท	”	
พนักงานพิกัดอัตราศุลกากรโท	”	
พนักงานชั้นสูตรโท	”	
นักชั้นสูตรโท	”	
นักบัญชีโท	”	
นักสถิติโท	”	
วิทยาการโท	”	
นิติกรโท	”	
ผู้บังคับการเรือเดินทะเลโท	”	เรือเดินทะเล ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยนายด่านศุลกากรโท	”	
นายด่านศุลกากรโท	”	ด่านศุลกากร ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยศุลกากรเขตโท	”	
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	”	
พนักงานตีราคาเอก	หัวหน้ากอง	
พนักงานประเมินอากรเอก	”	
วิทยาการเอก	”	
นายด่านศุลกากรเอก	”	ด่านศุลกากร ในฐานะหัวหน้ากอง ที่ทำการศุลกากรเขต ในฐานะ หัวหน้ากอง
ศุลกากรเขตเอก	”	
สารวัตรศุลกากรเอก	”	
สารวัตรใหญ่	”	กองสารวัตร ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง	”	

(๖)

ปีที่ 10 ฉบับที่ 10 วารสารข้าราชการ

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
เลขานุการกรม	หัวหน้ากอง	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะ หัวหน้ากอง
พนักงานตรีภาคพิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	
พนักงานพิทักษ์ตราศุลกากรพิเศษ	”	
ศุลกากรเขตพิเศษ	”	ที่ทำการศุลกากรเขต ในฐานะ ผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๗๐ วันที่ ๓๑ ส.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๐๖ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมประชาสัมพันธ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๒๐ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งบังคับบัญชา
พนักงานกระจายเสียงจัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานรับฟังข่าววิทยุจัตวา	”	
พนักงานบัญชีจัตวา	”	
ผู้สื่อข่าวจัตวา	”	
ศิลปินจัตวา	”	
ช่างภาพจัตวา	”	
ช่างศิลป์จัตวา	”	
ช่างจัตวา	”	
พนักงานกระจายเสียงตรี	ประจำแผนก	
พนักงานรับฟังข่าววิทยุตรี	”	
ผู้สื่อข่าวตรี	”	
ศิลปินตรี	”	
ช่างภาพตรี	”	
ช่างศิลป์ตรี	”	
ช่างตรี	”	
นายช่างตรี	”	
ปาฐกตรี	”	
วิทยาการตรี	”	
บรรณาธิการตรี	”	
ผู้เรียบเรียงเอกสารตรี	”	
ผู้จัดรายการตรี	”	
พนักงานกระจายเสียงโท	หัวหน้าแผนก	
พนักงานรับฟังข่าววิทยุโท	”	
ผู้สื่อข่าวโท	”	
ศิลปินโท	”	
ช่างภาพโท	”	
ช่างโท	”	
นายช่างโท	”	
วิทยาการโท	”	
นายสถานีวิทยุกระจายเสียงโท	”	
ผู้เรียบเรียงเอกสารโท	”	
ผู้จัดรายการโท	”	
ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานแถลงข่าว	”	
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	”	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานกระจ่ายเสียงเอก	หัวหน้ากอง	
ช่างเอก	”	
นายช่างเอก	”	
นายสถานีวิทยุกระจ่ายเสียงเอก	”	
ผู้เรียบเรียงเอกสารเอก	”	
หัวหน้าสำนักงานแถลงข่าว	”	สำนักงานแถลงข่าว ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง	”	
เลขานุการกรม	”	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้อำนวยการส่วน	ผู้อำนวยการกอง	ส่วน ในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๗๓ วันที่ ๗ ก.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๐๗ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการขนส่งทางบก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๒๕ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานขนส่งจัด	เสมียนพนักงาน	
ช่างจัด	”	
พนักงานการต่างประเทศตรี	ประจำแผนก	
พนักงานขนส่งตรี	”	
พนักงานบัญชีตรี	”	
ครูตรี	”	
ช่างตรี	”	
ช่างศิลปตรี	”	
ช่างภาพตรี	”	
นักบัญชีตรี	”	
นักสถิติตรี	”	
นายช่างตรี	”	
นิติกรตรี	”	
บรรณารักษ์ตรี	”	
ผู้ตรวจการขนส่งตรี	”	
วิทยากรตรี	”	
พนักงานการต่างประเทศโท	หัวหน้าแผนก	
พนักงานโสตทัศนศึกษาโท	”	
ขนส่งจังหวัดโท	”	ส่วนราชการขนส่งจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
นักบัญชีโท	”	
นายช่างโท	”	
นิติกรโท	”	
วิทยากรโท	”	
เศรษฐกรโท	”	
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	”	
ผู้ตรวจราชการกรม	หัวหน้ากอง	
เลขานุการกรม	”	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะ หัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๓๓ วันที่ ๑๖ ก.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๐๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ การบรรจุผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในประเทศเข้าเป็น ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ในกรณีต่อไปนี้ ถ้าเป็นการบรรจุภายในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ สำหรับเงินเดือนให้เป็นดังนี้

- ก. สำหรับ (๑) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้น ๘๐๐ บาท
- ข. สำหรับ (๒) ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาสี่ปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๑,๐๐๐ บาท

ก. สำหรับ (๓) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๑,๒๐๐ บาท

ง. สำหรับ (๔) และ (๖) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๑ ชั้น ๑,๕๐๐ บาท

จ. สำหรับ (๑๐) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๒,๐๕๐ บาท

ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ถ้ายังไม่ได้รับเงินเดือนตามที่กล่าวใน ก. ข. ก. ง. หรือ จ. ตามชั้นปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ ก็ให้ได้รับเงินเดือนตามนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นต้นไป”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ตามลำดับ

“ข้อ ๑๔ การบรรจุผู้ได้รับปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเทศเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ก่อนวันที่ กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาห้าปี นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๕ (๓) สำหรับเงินเดือน ให้เป็นดังนี้

ก. ถ้าเป็นการบรรจุภายในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๑,๑๐๐ บาท

ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตามชั้นปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ แล้ว ถ้ายังไม่ได้รับเงินเดือนตามที่กล่าวในวรรคก่อน ก็ให้ได้รับเงินเดือนนั้นตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นต้นไป

ข. ถ้าเป็นการบรรจุตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นต้นไป จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๑,๒๐๐ บาท

ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตามชั้นปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้สำหรับ ตำแหน่งนั้น ๆ แล้ว ถ้ายังไม่ได้รับเงินเดือนตามที่กล่าวในวรรคก่อน ก็ให้ได้รับเงินเดือนตามนั้นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๑๕ การบรรจุผู้ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ๓ ปีที่ ๔ และปีที่ ๕ ของคณะใดก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๕ (๓) หากได้รับปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมี หลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาห้าปี ภายในปีการศึกษา ๒๕๑๐ แล้ว จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๑,๒๐๐ บาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๘ วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๐๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมสรรพสามิต

อาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๗๒ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่ง ซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานพิสูจน์จัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานควบคุมโรงงานจัตวา	”	
ผู้ช่วยผู้ควบคุมโรงงานจัตวา	”	
ช่างเครื่องเรือจัตวา	”	
นายท้ายเรือจัตวา	”	
ช่างจัตวา	”	
นายตรวจสรรพสามิตจัตวา	”	
สรรพสามิตอำเภอจัตวา	”	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก
พนักงานพิสูจน์ตรี	ประจำแผนก	
พนักงานควบคุมโรงงานตรี	”	
ผู้ช่วยผู้ควบคุมโรงงานตรี	”	
ผู้ควบคุมโรงงานตรี	”	โรงงาน ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ ที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ช่างตรี	”	
นายตรวจสรรพสามิตตรี	”	
สรรพสามิตอำเภอตรี	”	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัดตรี	”	
พนักงานพิสูจน์โท	หัวหน้าแผนก	
ผู้ช่วยผู้ควบคุมโรงงานโท	”	
ผู้ควบคุมโรงงานโท	”	โรงงาน ในฐานะหัวหน้าแผนก
ช่างโท	”	
นายตรวจสรรพสามิตโท	”	
ผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัดโท	”	
สรรพสามิตจังหวัดโท	”	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยสรรพสามิตเขต	”	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ผู้ควบคุมโรงงานเอก	หัวหน้ากอง	โรงงานในฐานะหัวหน้ากอง
นิติกรเอก	”	
สรรพสามิตจังหวัดเอก	”	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
สรรพสามิตเขต	”	สำนักงานสรรพสามิตเขต ในฐานะ หัวหน้ากอง
เลขานุการกรม	”	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะ หัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๓๐ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ สำนักนายกรัฐมนตรี้

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๑๔ (พ.ศ. ๒๕๐๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานวิทยาศาสตร์จัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานบัญชีจัตวา	”	
พนักงานสถิติจัตวา	”	
พนักงานห้องสมุดจัตวา	”	
ช่างจัตวา	”	
ผู้ช่วยพยาบาลจัตวา	”	
พยาบาลจัตวา	”	
พนักงานวิทยาศาสตร์ตรี	ประจำแผนก	
พนักงานการต่างประเทศตรี	”	
พนักงานสถิติตรี	”	
พนักงานบัญชีตรี	”	
นักวิทยาศาสตร์ตรี	”	
นักสถิติตรี	”	
นักสังคมสงเคราะห์ตรี	”	
โภชนากรตรี	”	
บรรณารักษ์ตรี	”	
ช่างตรี	”	
เภสัชกรตรี	”	
ทันตอนามัยตรี	”	
พยาบาลสาธารณสุขตรี	”	
พยาบาลตรี	”	
ครูพยาบาลตรี	”	
ครูตรี	”	
อาจารย์ตรี	”	
พนักงานวิทยาศาสตร์โท	หัวหน้าแผนก	
พนักงานบัญชีโท	”	
นักวิทยาศาสตร์โท	”	
นักสถิติโท	”	
นักสังคมสงเคราะห์โท	”	
บรรณารักษ์โท	”	
เภสัชกรโท	”	
นายแพทย์โท	”	
ทันตแพทย์โท	”	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ทันตอนามัยโท	หัวหน้าแผนก	
พยาบาลสาธารณสุขโท	”	
พยาบาลโท	”	
ครูพยาบาลโท	”	
ครูโท	”	
อาจารย์โท	”	
บรรณารักษ์เอก	หัวหน้ากอง	
เภสัชกรเอก	”	
นายแพทย์เอก	”	
ทันตแพทย์เอก	”	
ครูพยาบาลเอก	”	
อาจารย์เอก	”	
ผู้อำนวยการโรงเรียน	”	โรงเรียน ในฐานะหัวหน้ากอง
เลขานุการคณะ	”	
หัวหน้าแผนกวิชา	ผู้อำนวยการกอง	
รองศาสตราจารย์	”	
อาจารย์ชั้นพิเศษ	”	
นายแพทย์ผู้อำนวยการชั้นพิเศษ	”	
ศาสตราจารย์	รองอธิบดี	
คณบดี	”	
เลขาธิการ	”	
รองอธิการบดี	”	
อธิการบดี	อธิบดี	มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ในฐานะอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๓๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๗๖ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง
พนักงานบัญชีจัตวา	เสมียนพนักงาน
ช่างจัตวา	”
ช่างตรี	ประจำแผนก
นายช่างตรี	”
นักบัญชีตรี	”
นักวิทยาศาสตร์ตรี	”
ช่างโท	หัวหน้าแผนก
นายช่างโท	”
นายช่างเอก	หัวหน้ากอง
นิติกรเอก	”
ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ชั้น ๒)	รองอธิบดี
นายช่างใหญ่	รองปลัดกระทรวง
ที่ปรึกษารัฐมนตรี	ปลัดกระทรวง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๑๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงเกษตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๓๓ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

พลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง
พนักงานเกษตรจัตวา	เสมียนพนักงาน
ช่างจัตวา	"
ช่างเครื่องเรือจัตวา	"
นายท้ายเรือจัตวา	"
พนักงานเกษตรตรี	ประจำแผนก
พนักงานการต่างประเทศตรี	"
ช่างตรี	"
ช่างศิลป์ตรี	"
ช่างภาพตรี	"
นักเกษตรตรี	"
นักบัญชีตรี	"
นักวิทยาศาสตร์ตรี	"
เศรษฐกรตรี	"
บรรณารักษ์ตรี	"
พนักงานการต่างประเทศโท	หัวหน้าแผนก
นักเกษตรโท	"
เศรษฐกรโท	"
นักเกษตรเอก	หัวหน้ากอง
ผู้ช่วยทูตการเกษตร	"

(๑๘)

ปีที่ 10 ฉบับที่ 10 วารสารข้าราชการ

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

เทียบกับตำแหน่ง

นักเกษตรพิเศษ

ผู้อำนวยการกอง

ผู้เชี่ยวชาญทางวนวิทยา

รองอธิบดี

ที่ปรึกษาภาคภูมิ

”

ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ชั้น ๑)

อธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๘ วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๐๘

ระเบียบ

ที่ สร ๐๕๐๓/ว. ๕๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การตั้งงบประมาณค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของส่วนราชการต่าง ๆ

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ นว. ๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๐๖

ตามที่ได้อื่นยมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับความเห็นของสำนักงานงบประมาณ เกี่ยวกับ การตั้งงบประมาณค่าธรรมเนียมในการดำเนินคดีของส่วนราชการซึ่งสำนักงานงบประมาณเห็นว่า

ก. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี เฉพาะค่าเบี่ยงเลียง พาหนะ ของพนักงานอัยการและพยาน เห็นควรให้ตั้งงบประมาณไว้ทางกรมอัยการ เพราะมีจำนวนไม่มากนัก และกรมอัยการพอจะควบคุมเรื่องใบสำคัญได้ ซึ่งได้คำนวณตั้งงบประมาณไว้ให้แล้วในบับงบประมาณ ๒๕๐๖

ข. ค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีอื่น ๆ นอกจากข้อ ก. ให้ใช้งบประมาณของส่วนราชการเจ้าของคดีตามเดิม และให้กระทรวงการคลัง กับ กรมอัยการร่วมพิจารณาวางระเบียบเรื่องการส่งใบสำคัญให้รัดกุมยิ่งขึ้น

ค. ส่วนราชการบางแห่ง มีกฎหมายให้อำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานของตน ดำเนินคดีแพ่งในศาล ได้ เช่น กรมชลประทาน กรมการศาสนา ฯลฯ ก็น่าจะให้เป็นไปตามเดิม ความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยแจ้งตามรายงานกรมอัยการว่า กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และกรมอัยการ ได้ร่วมกันพิจารณาเรื่องนี้แล้ว ผลการพิจารณาเป็นที่ตกลงกันดังนี้ คือ

๑. เมื่อส่วนราชการใดมอบหมายให้กรมอัยการ เป็นผู้ดำเนินคดีก็ให้เบิกเงินจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการนั้นส่งไปให้กรมอัยการ แล้วกรมอัยการจะได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ส่วนราชการนั้น ๆ ซึ่งถือว่าใบเสร็จรับเงินที่กรมอัยการออกให้ นั้นเป็นใบสำคัญคู่จ่าย ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบต่อไป

๒. ให้กรมอัยการเปิดบัญชีรับเงินดังกล่าวเป็นรายคดี และให้เก็บหลักฐานไว้เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบได้สะดวก

๓. เมื่อการดำเนินคดีของส่วนราชการรายใด ถึงที่สุดแล้ว ยังมีเงินใน การดำเนินคดีว่ายนนั้นเหลือจ่ายอยู่ที่กรมอัยการก็ดี หรือได้รับเงินที่ได้จากการดำเนินคดีนั้นจากศาลออกก็ดี ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีส่งบัญชีค่าใช้จ่ายพร้อมกับเงินเหลือจ่ายต่อเจ้าหน้าที่การเงินภายใน ๔๕ วัน นับแต่การดำเนินงานเกี่ยวกับคดีถึงที่สุด แล้วให้กรมอัยการนำเงินดังกล่าวส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินโดยด่วน การนำเงินส่งคลังให้ส่งในนามรายได้ของกรมอัยการ

๔. การส่งใบสำคัญให้แก่เจ้าหน้าที่การเงิน ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีส่งบัญชีค่าใช้จ่ายครั้งเดียวในเมื่อการดำเนินงานเกี่ยวกับคดีถึงที่สุด และให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีตั้งแต่นั้นอัยการผู้ช่วยซึ่งเทียบเท่าข้าราชการชั้นโท เป็นผู้ลงนามรับรองในรายการจ่ายเงิน โดยถือว่าบัญชีรายการจ่ายเงินนี้เป็นใบสำคัญ

อนึ่ง ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวให้ตั้งงบประมาณค่าเบี่ยงเลียงพาหนะของพนักงานอัยการและพยานไว้ทางกรมอัยการนั้น กรมอัยการเสนอว่า สำหรับการตั้งงบประมาณค่าเบี่ยงเลียงพาหนะของพนักงานอัยการและของพยานในคดีอาญาไว้ทางกรมอัยการนั้น กรมอัยการไม่ขัดข้อง เพราะเป็นหน้าที่ของกรมอัยการ และกรมอัยการก็ได้ปฏิบัติอยู่แล้ว

(๒๐)

ปีที่ 10 ฉบับที่ 10 วารสารข้าราชการ

แต่ค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะของพยานในคดีแพ่ง ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งใช้คำว่า “ค่าบ่วยการและค่าพาหนะของพยาน” นั้น กรมอัยการขอเสนอให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการเจ้าของคดีไปตามเดิม เพราะค่าบ่วยการและค่าพาหนะของพยานในคดีแพ่งเป็นอำนาจของศาลที่จะคำนวณสั่งให้คู่ความจ่ายค่าบ่วยการพยาน ตามรายได้อัตราของพยานไม่เกินวันละหนึ่งร้อยบาท และสั่งจ่ายค่าพาหนะเดินทางที่พยานได้เสียไปตามสมควร ซึ่งเป็นการไม่สะดวกที่จะตั้งงบประมาณไว้ทางกรมอัยการ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ ลงมติเห็นชอบด้วย

จึงขอขึ้นบัญชี เพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ สร ๐๕๐๓/ว. ๖๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๘ กันยายน ๒๕๐๘

เรื่อง การสั่งให้ลูกจ้างออกจากราชการ
เวียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๐๘ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการสั่งให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ออกจากราชการ แล้วลงมติว่าการให้ลูกจ้างของทางราชการที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ออกจากราชการ ให้ออกเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป และได้แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขคำสั่งหรือระเบียบในเรื่องนี้ให้เป็นไปตามมติต่อไปแล้ว

จึงขอขึ้นบัญชี เพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

กลวิเศษและข้อเท็จจริงปลีกย่อยบางประการ ที่เกี่ยวกับการสอบได้หรือไม่ได้

โดย เฉลิม สิงห์กุล

มีใครคนหนึ่ง “ค้ำบั” แล้วก็ “วางดอกไม้จันทร์” แล้วก็ค้ำบัอีกครั้งว่า ความเรียงที่ท่านบรรณาธิการให้เกียรติยกย่องว่าชื่อยาวที่สุดในรอบศตวรรษของผมเหมือนกับ “ยาฝีบอก” ขนานหนึ่งซึ่งอาจแก้ได้ ๒ อย่าง “แก้งวงก็ได้ ทำให้งวงก็ได้” ถ้าเป็นสมัยก่อนโน้นวิทยาการทางแพทยศาสตร์ยังปิดบังกันอยู่ก็ว่า “แก้งวงกะไค ทำให้งวงกะไค” อะไรทำนองนี้ เมื่อไหร่จะพิมพ์เป็นเล่มสักที ไม่อยากอ่านขยักขย่อน ลงได้อ่านก็ว่ากันเป็นเล่มพรวดไปเลย ไม่แก้งวงก็ให้มันหลับพับไปซะสิ้นเรื่อง แนะนำมายังเหมือน “ถาก” ไม่พอจะ “ถาง” ให้เดือนโล่งไม่มีอะไรเหลือหรือ หนังสือนะ เขาไม่ได้พิมพ์เป็นเล่มสองเล่ม หรือนักจะพิมพ์เท่าไรก็พิมพ์ออกมา เขาพิมพ์กันเป็นเรือนพัน ต่ำกว่าพันก็คิดราคาพัน จะลดลงบ้างก็นิดหน่อยเท่านั้น “นึ่งหน่อง” พิมพ์ขึ้นมาพัน แต่ขายให้ “นึ่งโหน่ง” หนึ่งเดียว ๑๕ บาท นอกนั้นก็อาม่วยเอาดีเอาแจ็กเอาซ้ออากงอแป๊ะ “หมาย” อีก ๘๘๘ เล่มจะให้เอาไปไว้ที่ไหน ทำยังไง หนังสือพิมพ์ วิทยุ ทีวี หรือสถาบันการกุศลใดคงไม่ประกาศขอความเมตตาจัดเพื่อนำมาสงเคราะห์หนัคนอย่างผมเป็นแน่

ต่อไปนี้จะพูดถึงตำแหน่งหัวหน้ากอง ตำแหน่งหัวหน้ากองเป็นตำแหน่งบังคับบัญชาสูงสุดในกองรองจากตำแหน่งอธิบดี หัวหน้ากองภาษาอังกฤษเขาว่า Chief of Division ถ้าเป็นผู้อำนวยการกองก็ว่า Director of Division Chief แปลว่า หัวหน้า Director แปลว่าผู้อำนวยการ

การ Division คือ กอง กองใหญ่แค่ไหนล่ะ? ถ้าจะว่าทางทหาร Division ก็ขนาดกองพล นั้นแหละ เพราะกองพลทหารเขาเรียกว่า Division เหมือนกัน เช่น The Infantry Division ซึ่งแปลว่า กองพลทหารราบ หรือ The Armored Division ก็คือ กองพลยานเกราะ ในกองพล หนึ่งๆก็อาจจะมีกองพันต่างๆอยู่ในสังกัดหลายกองพันเช่นเดียวกัน คือ The Division Signal Company กองร้อยทหารสื่อสารของกองพล The Division of Ordnance Company กองร้อย สรรพาวุธของกองพล และ The Division of Medical Battalion กองพันเสนารักษ์ของกองพล อะไรต่ออะไรเหล่านั้น ผมเคยเป็นแต่ยุวชนทหาร ปู่ของผมเป็นเพียงเสื่อบ่า ญาติของผมไม่มี ใครเคยเป็นทหารเลยแม้แต่ตำแหน่งลูกแถว จำเข้ามาได้กระท่อนกระแท่นก็พูดกันได้กระท่อน กระแท่น ผิดถูกยังไม่ค่อยถนัดด้วยนะเจ้าคะ นะเจ้าคะ นะเจ้าคะ

กองทางฝ่ายพลเรือนก็เหมือนกัน แต่ละกองย่อมแบ่งหน่วยย่อยออกไปอีกเป็นแผนกๆ เช่น กองนักเรียนต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษานักเรียนไทยในต่าง ประเทศ ซึ่งมีนักเรียนที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. ประมาณ ๓,๐๐๐ คน มีทั้งทุนหลวง ทุนราษฎร์ ทุนส่วนตัว ทุนส่วนรวม ทุนองค์การ ทั้งในสหรัฐอเมริกา ยุโรป เอเชีย ออสเตรเลีย เขา ก็มีแผนกแนะแนวการศึกษา แผนกนักเรียนยุโรป แผนกนักเรียนอเมริกา แผนก นักเรียนเอเชียและออสเตรเลีย และแผนกคุณวุฒิ ดังนี้ แต่บางกองก็อาจจะไม่แบ่งแผนก ก็ได้ ทั้งนี้ ก็เพื่อความเหมาะสมและการประสานงานในกอง เช่น กองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ. งานในหน้าที่ของกองนี้ต้องประสานกันอยู่ตลอดเวลา ไม่อาจแยกออกได้ เด็ดขาด ก็ไม่แบ่งส่วนราชการย่อยออกไปเป็นแผนก ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการในกองทุกคนได้ ร่วมมือกัน ให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยดีนั่นเอง

“The division is commanded by a major general” เป็นกฎเกณฑ์ทางทหาร ก็ เหมือนกับพลเรือนนั่นแหละ ข้าราชการในกองก็ต้องขึ้นอยู่กับคำสั่งของหัวหน้ากองหรือ ผู้อำนวยการกอง

กองบางกองอาจมีข้าราชการชั้นเอกเป็นหัวหน้ากอง แต่บางกองก็อาจจะ มี ข้าราชการชั้นพิเศษเป็นผู้อำนวยการกองดังที่กล่าวมาข้างต้น กองไหนจะมีหัวหน้ากองหรือ

ผู้อำนวยการกอง มาตรา ๒๕ บัญญัติให้ ก.พ. เป็นผู้กำหนดสำหรับตำแหน่งที่ต้องแต่งตั้งจากข้าราชการชั้นเอก และให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดสำหรับตำแหน่งที่ต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ทั้งนี้ สุดแต่ปริมาณและคุณภาพของงานในตำแหน่งนั้นๆ กองบางกอง นอกจากจะมีข้าราชการชั้นพิเศษเป็นผู้อำนวยการกองแล้ว ยังมีที่มาจากมีผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง ซึ่งเป็นชั้นเอกรองลงมาอีกด้วย

ตำแหน่งหัวหน้ากองนั้นแต่งตั้งจากข้าราชการชั้นเอกหรือชั้นโท ชั้นโทเป็นได้ ยิ่งไฉนก็ได้มาแล้ว ถ้าสมัครโปรดผลิตใหม่ ส่วนผู้ที่จะเป็นชั้นเอกนั้นก็เช่นเดียวกับสมัครเป็นชั้นโทเหมือนกันเปียบ เว้นแต่เวลาราชการสำหรับผู้ได้รับปริญญาแล้วเขาไม่ได้ลดลงเพียง ๓ ปี ชั้นโทที่เป็นชั้นเอกได้จะต้องรับราชการเป็นชั้นโทมา ๓ ปีรอด

ตำแหน่งผู้อำนวยการกองนั้นแต่งตั้งจากข้าราชการชั้นพิเศษเพียงชั้นเดียว โดยให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอก ซึ่งมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ ที่จะเลื่อนเป็นชั้นพิเศษได้ และผู้นั้นได้เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือเป็นข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แล้วเสนอชื่อไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อคณะกรรมการอนุมัติแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดส่งเลื่อนชั้นต่อไป ส่วนการแต่งตั้งนี้ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป ท่านว่ายังง

การเลื่อนข้าราชการชั้นพิเศษนั้น นอกจากจะอยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ในกรณีพิเศษ และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการที่จะเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอก ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้เลื่อนผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือผู้ที่เป็นข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกมาแล้วไม่ถึงสามปีก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ซึ่งว่าไว้ดังนี้

๑. ต้องเป็นผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร วิชาชีพซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
๒. มีความสามารถและมีความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ราชการดีเด่น และ

๓. ได้เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอก หรือข้าราชการที่ ก.พ. เทียบไม่ต่ำกว่าชั้นเอกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

กำหนดเวลาสองปีให้ลดเป็นหนึ่งปี สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาเอกหรือผู้ที่ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ บาท

อำนาจของหัวหน้ากองนั้น แต่ละ ย่อม “หย่าบ” ที่สุดภายในกอง มีหน้าที่ควบคุมและบริหารงานในกองให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย และความประสงค์ของทางราชการ หมายความว่า คอยควบคุมแผนกต่าง ๆ ที่อยู่ในสังกัดกองนั้น ๆ

เคยมีคนปรารภกับผมว่า งานของเขามาก วัน ๆ อดดิ้นดิ้นไม่ได้ กองหรือแผนกของเขาเป็นส่วนราชการที่สำคัญที่สุดในกรมหรือสำนักงานนั้น จะเรียกว่าแผนกของเขาเป็นหัวใจของกอง หรือกองของเขาเป็นหัวใจของกรมก็ว่าได้ กอง แผนกอื่น ๆ ไม่เห็นมีอะไร...ไม่เป็นท่า นั่นแน่ะ ผมก็เลยเตือนสติเขาอย่างแรง ๆ เอาว่า การที่จะคุยว่ากองนั้นแผนกนั้นส่วนนั้นส่วนนี้สำคัญกว่ากันนั้น ดู ๆ มันจะไม่ถูกนาเสือนา ส่วนราชการทุกส่วนย่อมมีความสำคัญด้วยกันทั้งนั้นแหละ ถ้าไม่มีความสำคัญและความจำเป็นแล้ว ทางราชการเขาจะจัดแบ่งไว้ทำไม กองของคุณมันก็เรื่องของคุณ กองของผมมันก็เรื่องของผม งานของเราคนละด้านคนละสาขาคณะชนิดคนละอย่างแตกต่างกันไป จะว่ากองของคุณสำคัญกว่านะมันไม่เข้าเรื่องหรอก

อำนาจเกี่ยวกับการให้คุณและโทษของหัวหน้ากองนั้นมันไหน อ้อ, มากเอาเรื่องเหมือนกันแหละจะบอกให้ นับตั้งแต่หัวหน้าแผนกลงมาจนกระทั่งเสมียนพนักงานในสังกัด ใครไปโยเยลงดิ้นดิ้นกับท่านเข่าก็เดือดร้อนไม่มีปัญหา นะเจ้าคะ นะเจ้าคะ

๑. เป็น อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กรม คือ อะไร มีหน้าที่อย่างไร เห็นจะไม่ต้องบอกหรือจะบอกย่อ ๆ ก็ได้ อ.ก.พ. กรม นั้น คือ อนุกรรมการสามัญประจำกรม ประกอบด้วยอธิบดี เป็นประธาน รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี หัวหน้ากอง และหัวหน้าส่วนราชการซึ่งมีฐานะเทียบกอง มีหน้าที่ช่วย ก.พ. และ อ.ก.พ. กระทรวงปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พิจารณาอนุมัติการโอนข้าราชการชั้นตรีและชั้นจัตวา พิจารณาให้ข้าราชการชั้นจัตวาออกจากราชการฐานหย่อนความสามารถ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ บกพร่องในหน้าที่ มีมลทินหรือมัวหมอง พิจารณา

อนุมัติการเลื่อนข้าราชการชั้นจัตวาเป็นชั้นตรี ดำเนินการจัดสอบแข่งขันวิชาข้าราชการชั้นจัตวา ในกรมนี้ กำหนดวิชาเฉพาะตำแหน่งให้ตรงตามลักษณะงานของตำแหน่งที่ต้องใช้วิชาชีพในการสอบคัดเลือกข้าราชการชั้นจัตวาตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

๒. อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบคัดเลือกผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าเป็นชั้นโทลงมาตามหลักสูตรที่ออกตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

๓. อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนทุกชั้น หรือสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗)

เรื่องการเป็นกรรมการนี้ ผู้เป็นหัวหน้ากองหรือข้าราชการชั้นเอกขึ้นไปจะเป็นได้ อย่างกว้างขวาง ไม่เหมือนชั้นโทและชั้นตรีซึ่งให้เป็นได้ภายในวงจำกัด

นอกจากนี้ หัวหน้ากองบางกองอาจมีรถหลวงใช้ประจำตำแหน่งอีกด้วย ห้องทำงานของท่านก็โอ้อ่า บางแห่งติด Air Condition เสียด้วย ทำไมบางแห่งติดบางแห่งไม่ติด นั้น ผมนิทราบ

ที่กล่าวมานี้ เป็น อำนาจ และ หน้าที่ ส่วนรวม สุดแต่รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาจะสั่ง ส่วนการให้คุณและโทษซึ่งเป็นอำนาจของหัวหน้ากองและผู้อำนวยความสะดวกท่านโดยเฉพาะนั้น มัตถ์นี้

๑. ตัดเงินเดือนหัวหน้าแผนกได้ ๒ เดือน ๆ ละ ๒๐%
๒. ลดชั้นเงินเดือนประจำแผนกได้ ๑ ชั้น ตัดเงินเดือนได้ ๔ เดือน ๆ ละ ๑๕%
๓. ลดชั้นเงินเดือนเสมียนพนักงานได้ ๑ ชั้น ตัดเงินเดือนได้ ๖ เดือน ๆ ละ ๓๐%
๔. อนุญาตให้หัวหน้าแผนก ประจำแผนก และเสมียนพนักงานลาป่วยได้ ๓๐ วัน ลา กิจส่วนตัว ๑๕ วัน ลาพักผ่อน ๗ วัน

สำหรับการพิจารณาเงินเดือนนั้น แม้หัวหน้ากองจะไม่มีอำนาจสั่ง แต่ก็ยากที่จะ ดันไปได้ ถ้าลงท่านได้พิจารณาใครแล้วท่านเห็นว่า No

บทสนทนาภาษาอังกฤษ

ประวิณ สุจริตกุล M.A. (Oxon)

ตอนที่ 3

ณ ที่ทำงานของชนิดและรุ่ง เวลาประมาณ ๗.๓๐ น. ชนิดกำลังตรวจหนังสือและเอกสารต่าง ๆ บนโต๊ะทำงานของเขา เขามาทำงานแต่เช้าเช้านี้เป็นประจำตามแบบฉบับของข้าราชการที่รู้จักหน้าที่ และต้องการทำงานแข่งเวลาตามคำขวัญของผู้นำประเทศ

รุ่งผลึกบังตา รีบเข้ามาทักทาย...

- R :** Good morning, Thanit. How do you manage to come to the office so early everyday ?
- T :** Oh! It's you. Hullo! Well, it's quite simple. Anyone can manage to come early if he wants to. It doesn't seem to take any special effort at all. The only thing is you have to think of your work.
- R :** I don't know. I suppose you're right. I think of my work too. But somehow I just can't come to work early everyday.
- T :** You needn't feel so bad about it, Rung. You haven't been doing too badly really. You get here around 8 o'clock most days of the week. That's quite a record. In fact you even beat me on certain days.
- R :** Thank you, Thanit, for cheering me up. But I do feel guilty whenever I get here after eight.
- T :** You needn't feel that way, Rung. Official hours don't start until 8.30. Why worry ?
- R :** I don't know. Perhaps, it's because you have set such a good example.
- T :** Nonsense, Rung. You're a good example to other people around here yourself. You've done nothing wrong whatever By the way what about the dialogue you promised to write the other day ?

R : Oh, yes. Here it is in my brief—case. Will you see it and correct it now, or shall I leave it with you and come back later.

T : Let's see it now. I am quite impressed by your improvement this morning. The first time we had a conversation in English you made a number of mistakes..... remember ?

R : Yes, I remember You have been helping me. That's how I've improved my English a little Here you are, Thanit, the dialogue I wrote last night.

Somchai : Sri, I have two tickets for the picture at the Queen's tomorrow. Will you go along with me ?

Somsri : I have a test in a few days' time. I should be working for the test.

Somchai : But can't you spare just a few hours ? I know your test is important. Still, you should have some sort of recreation too. How can you be working all the time ?

Somsri : Alright, Somchai, you win. You're very good at persuading people. But what **will be showing** ⁽¹⁾ at the Queen's anyway. Is it something worth seeing ?

Somchai : It's an excellent film. It's the Olympic Games in Tokyo. **Should** ⁽²⁾ be worth sparing your time for. I can guarantee that.

Somsri : O.K. then, if you say so. And call for me at my place, won't you ?

Somchai : Sure, it will be the greatest pleasure. Be ready by six thirty. Our tickets are for the early show. Or **we be late.** ⁽³⁾

Somsri : Alright. I must be off now. See you tomorrow.

Somchai : So long.

.....

- R :** Well, what do you think? Is it alright. Suppose I did it for an exam, would I pass?
- T :** Hm.....very good, Rung. In fact if you could write a dialogue like this one in an exam, you would get reasonably good marks. It's almost unbelievable that your English has improved so much in so short a time. I just have to congratulate you on your wonderful beginning, Rung. Keep up your good work, and you'll soon be fluent in both your written and spoken English.
- R :** Thanks a lot, Thanit, thank you. You always encourage me and help me, I'm grateful.....really grateful. But surely, I must have made a few mistakes in my dialogue no matter how careful I tried to be when I wrote it.
- T :** Only minor ones, and they've been underlined. First, "will be showing" is not quite right. You should have written "will be shown" or simply "is shown", because you should have used the **Passive Voice**. A film can't show itself. It has to be shown. Second, "should be worth sparing your time for" is actually good expression and indeed the subject "it" could be omitted here. But you mustn't simply leave it out. You must realize that the subject "it" can be omitted without any damage to your sentence and to the meaning you intended. And third, ".....we be late"now.....this is a little more serious. A sentence must have at least one **finite verb**. Just add an appropriate **finite verb**, and your sentence will be correct. So say or write ".....we'll be late." Remember also that auxiliary verbs are in fact finite verbs, not non-finite as the name may suggest.....the name in this case is misleading.
- R :** Thank you, Thanit. I'll try to do better next time, and I'll try not to make the same sort of mistake again.
- T :** Good! Do that, my dear friend. Oh! I've almost forgotten. I'd like to suggest something. You see.....if you're serious about improving your English, that is, to the point where you can really use it and can feel confident you're prepared

and ready for competitive examinations.....you must have your tools, just as a good and efficient cook must have his utensils. In your case, you have to get yourself some good books.....there are dozens to choose from. You have to read more. You should, for example subscribe, for an English newspaper.....it doesn't really matter which one, they're all good. But to start with, what I have in mind for you is the **Bangkok World Student's Supplement** which is excellent not only from the language point a view, but also from the information stand point. This supplement is in fact a **must** for every serious student of English. It's written in a clear simple style and contains various useful items. Just read this **Conversation Piece** reproduced from the Monday September 6 issue, and you'll realize the value this supplement can offer you. Read it carefully and familiarize yourself with the words or phrases or expressions the meaning of which you don't know or you're not certain of. Try to make guesses from the context first and then consult your dictionary.

Conversation Piece

Short back and sides

(from Bangkok World Student's Supplement Monday, September 6, 1965)

When we first came to Thailand we were invited to invest money in a new barber's shop. As there were at least nine other barber shops in the area, we considered the investment risky. Last week, however, when Sawat raised the subject again we had our money on the table almost before he had finished his sentence. Having one's hair cut, we have decided, has the status in Thailand of a national pastime. Half the population, it appears, is engaged in cutting the hair of the other half.

"Tell us about this barber shop," we said. "Is there going to be anything special about it?"

Sawat looked a little hurt and we realised we had been tactless.

"Anything special, that is, apart from your interest in it."

"Well," he said, "There's the name."

"Oh! What's that?"

"The All-in Barber."

"An interesting name. Explain its significance."

"In most barber shops you can have a haircut, a shampoo, a shave, earcleaning, manicure, massage, and so on, but each is a separate item. At the All-in you get the lot for a fixed price."

"Whether you want it or not."

"Not exactly." You just say, "I'll have an All-in and the barber gives you what he thinks you need. One fixed price: 30 baht for everything. We're going to call the barbers 'Male Beauty Consultants, I've just come from the United States Information Service, as a matter of fact." he added.

"Oh? What's their interest? Is your new venture part of the aid program?"

"No, but I'd heard there was a university in the south that gives degrees in Beauty Consultancy."

"And?"

"Well, I thought I'd apply for a scholarship. I mean, you've got to have some training haven't you?"

"In our experience," we said, "hair-cutting is one of the many things Thailand can teach the rest of the world. It's Thammasat and Chula that ought to be giving courses to the British and the Americans. It's a real pleasure to have one's haircut here. The barbers know what they're doing and nothing is too much trouble."

"Is that true?"

"True. Why, we even had our eye-lides shaved the other day. A delightful experience."

Sawat was thoughtful for a while. Then he said, "You know, you may have got something there. Just think of it, the International Institute of Hairdressing, here in Klong Toey, with a students attending from all over the world. We could even send out a Barber Corps to countries not yet developed in the haircutting arts."

"That's it. And when barbers in America or Europe applied for a job, the first question the employer would ask is, "Have you studied in Klong Toey?"

"It would be a great thing."

"It certainly would. In America and England now, having a haircut is an ordeal, not a pleasure."

"Let's go for a haircut now," Sawat said, "and judge how good our boys are."

"Right," we said, "an all-in?"

"An all-in."

It was two and a half hours of total relaxation and pleasure. We're going to back this International Institute with everything we've got.

รุ่งรับบทสนทนาจากชนิดไปด้วยความขอบคุณยิ่ง เขาครมใจมากที่ชนิดเห็นว่าภาษาอังกฤษของเขาดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเช่นนั้น เขารีบกลับไปห้องทำงานของเขาซึ่งอยู่ไม่ห่างจากห้องของชนิดมากนัก พยายามนึกหาวิธีที่จะเพิ่มพูนศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษให้แก่ตนเอง...

ที่ว่า educated man แสนประเสริฐ
มีข้อเข็ดขุ่นชอกคือภาษา
ไม่โก้โก้ไกลถลอกจากตำรา
ไขว้จากถูกต้องทำนองดี
อันคำเขี่ยนคำพูดที่ดูดีดี
ย่อมปลาบปลมใจประจักษ์เป็นศักดิ์ศรี
สำภาษาเส็งเคร็งเง้งให้ดี
คือเง้งที่จะไม่ใช่เมื่อไรเลย

“ศึกษิต” โดย น.ม.ส.

คำอธิบาย
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

โดย... วิเชียร ไม้เรียง

ผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง

(ต่อจากฉบับก่อน)

การลาออกจากตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ จะโดยเหตุใด ๆ ก็ตามให้ถือว่าเป็นการลาออกโดยสมัครใจทั้งสิ้น

๖. พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๘๒

มาตรา ๓๕

(๑) ทหารผู้ใดลาออกโดยความสมัครใจก่อนถึงกำหนดได้รับบำเหน็จบำนาญ หรือถูกทางราชการสั่งให้ออกจากราชการ และเมื่อออกนั้นมิได้เข้าอยู่ในประเภทนายทหารกองหนุน ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ห้ามมิให้นับเวลาก่อนลาออกหรือสั่งให้ออกในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงสิทธิคืนบำเหน็จเพื่อให้นับเวลาก่อนออกจากราชการในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

การลาออกนั้นจะโดยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ถือว่าเป็นการลาออกโดยสมัครใจทั้งสิ้น

๗. พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๕

มาตรา ๓๐

ค. ข้าราชการผู้มีสิทธิคืนบำเหน็จ เพื่อนับเวลาก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามกฎหมายที่ใช้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๘๒ หรือพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๒

(๑) ข้าราชการซึ่งได้รับหรือมีสิทธิในบำนาญปกติแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่และเลิกรับบำนาญในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น

การบอกเลิกรับบำนาญดังกล่าวใน (๑) จะต้องกระทำเสียภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่

การบอกเลิกรับบำนาญให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน ส่งไปยังกระทรวงการคลังโดยผ่านกระทรวงเจ้าสังกัด

พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๓๓ การบอกเลิกรับบำนาญตามมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๕ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับผู้ที่ได้กลับเข้ารับราชการใหม่ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้บอกเลิกได้ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ แต่ทงนต้องกระทำในขณะที่ยังรับราชการอยู่ และในกรณีที่ได้รับบำนาญรวมกับเงินเดือนมาแล้ว ให้คืนบำนาญและเงินที่จ่ายควบกับบำนาญที่รับไปแล้ว ตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการใหม่ให้หมดเสียก่อนวันออกจากราชการ

คำอธิบาย

กฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการต่อเวลาราชการทุกๆ ฉบับที่จะต้องนำมาใช้บังคับเกี่ยวกับกรณีการต่อเวลาราชการที่ได้คิดมาทั้งหมดนั้น เพราะมีหลักการต่อเวลาราชการดังนี้

๑. การออกจากราชการในครั้งใดก็ตาม ถ้ากฎหมายในขณะออกได้บัญญัติให้ต่อเวลาราชการได้จึงจะต่อได้ เช่น

กฎหมายได้บัญญัติว่าให้คืนบำเหน็จเพื่อขอต่อเวลาราชการหรือคืนบำนาญเพื่อต่อเวลาราชการ หรือบอกเลิกบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการหรือกฎหมายเปิดโอกาสว่าผู้ออกจากราชการในกรณีใดบ้างที่ให้โอกาสที่จะขอต่อเวลาราชการได้

๒. เงื่อนไขการขอต่อเวลาราชการนั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในวันกลับเข้ารับราชการด้วย เช่น

กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะออกจากราชการเปิดโอกาสให้คืนบำเหน็จที่ได้รับไปตามกฎหมายนั้นเพื่อต่อเวลาราชการได้แต่กฎหมายที่ใช้อยู่ในวันกลับเข้ารับราชการได้กำหนดเงื่อนไขว่าจะต้องคืนบำเหน็จเสียภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดก็ต้องทำเสียภายในกำหนดเวลานั้น

๓. เมื่อได้บอกเลิกขอต่อหรือได้คืนบำเหน็จขอต่อเวลาราชการ ฯลฯ สมบูรณ์ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกลับเข้ารับราชการแล้ว แม้ต่อมากฎหมายจะได้ออกมาใหม่ว่า ในกรณีนั้น ๆ จะต่อเวลาราชการไม่ได้ก็ไม่กระทบกระเทือนถึงความสมบูรณ์ของการต่อเวลาราชการ ซึ่งได้ต่อไว้แล้วตามกฎหมายฉบับก่อน ๆ นั้น

เมื่อหลักการในกฎหมายเป็นดังนี้แล้วก็ต้องพิจารณารายละเอียดต่อไปนี้ว่า

(๑) ออกจากราชการตามกฎหมายใดที่จะต่อเวลาราชการได้บ้าง และ

(๒) ในการค่อนั้นจะต้องปฏิบัติอย่างไร

(๓) ในระยะเวลาในการคืบหน้าแห่งหลังบอกเลิกบำนาญขอต่อเวลาราชการ
หลักการดังกล่าวแล้วจะพิจารณา ดังนี้

(๓) ออกรับบำเหน็จบำนาญตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ ศก ๓๒๐ จะต่อเวลาราชการ

เหตุอัน
ได้ดังนี้

๓) ผู้ที่ได้รับบำเหน็จทดแทนเมื่อกลับเข้ารับราชการอีก ถ้าประสงค์จะขอต่อเวลา
ราชการจะต้องคืบหน้า

ส่วนระยะเวลาที่จะคืบหน้านั้นแบ่งได้เป็น ๒ ระยะดังนี้

ก. ถ้ากลับเข้ารับราชการขณะที่ใช้พระราชบัญญัติเบี้ยบำนาญ ศก ๓๒๐ อยู่จะต้องแจ้ง
ให้ทางราชการทราบตั้งแต่เวลาแรกเข้ารับราชการ (ดูมาตรา ๒๕ พ.ร.บ. เบี้ยบำนาญ ศก ๓๒๐)

ข. ถ้ากลับเข้ารับราชการขณะที่ใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๔๗๓ จะสั่ง
คืบหน้าเมื่อใดก็ได้ เพราะตาม พ.ร.บ. บำเหน็จราชการ พ.ศ. ๒๔๗๓ มิได้กำหนดเวลาไว้ (ดู
ม. ๒๐ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๓ และ ม. ๒๐ แห่ง พ.ร.บ.
บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๓)

ค. ถ้ากลับเข้ารับราชการขณะที่ใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๔๗๗ จะต้อง
คืนเสียภายใน ๕ ปี (ดู ม. ๒๓ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๗ และ ม. ๒๒
แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน)

ง. ถ้ากลับเข้ารับราชการภายหลังที่ใช้ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๒ หรือ
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๒ หรือ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ กำหนดเวลาคืบหน้าแห่งเหตุทดแทนจะต้องคืนภายใน ๕ ปี ตามที่กล่าว
แล้วในข้อ ค. เพราะพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๒ ม. ๓๕ (๑) ได้บัญญัติ
ไว้เกี่ยวกับเรื่องว่าสิทธิคืบหน้า เพื่อให้นับเวลาต่อก่อนออกจากราชการในกรณีที่ได้รับ
บำเหน็จไปก่อนใช้ พ.ร.บ. นี้จะไม่ถูกกระทบกระเทือน ซึ่งหมายความว่า จะต้องปฏิบัติให้เป็นไป
ตามกฎหมายที่ใช้มาก่อน พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับ และให้ดูพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๒ ม. ๓๖ (ค) ก็บัญญัติไว้ทำนองเดียวกัน

สำหรับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ ม. ๓๐ (ค) ก็บัญญัติ
ความไว้ทำนองเดียวกัน

ปัญหา: เบียบัตรเกษียณ

โดย...บรรณาธิการ

ปัญหาพิเศษ

๕๐๐. ถาม ควรจะดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับวินัยอย่างไร ในกรณีข้าราชการพลเรือนตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา และต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาลงโทษแล้ว รวม ๓ ปัญหา คือ

๓. นาย ก. ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา ตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียน ข. ถูกจับกุมคุมขังกรณีต้องหาว่าฆ่าคนตายเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๐๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งพักราชการเมื่อวันที่ ๓๕ มิถุนายน ๒๕๐๗ ต่อมาศาลพิพากษาให้จำคุกนาย ก. มีกำหนด ๓๐ ปี โดยให้นับวันถูกจับกุมคุมขังเป็นวันจำคุกด้วย คิดถึงที่สุด ระหว่างวันที่ ๒๗-๓๐ เมษายน ๒๕๐๗ เป็นวันหยุดภาคเรียนภาคปลายมีการศึกษา ในระหว่างวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๗ ถึงวันที่ ๓๕ มิถุนายน ๒๕๐๗ นาย ก. ยื่นใบลาขอลาภิกษุระ และผู้บังคับบัญชาได้อนุญาตการลาและได้จ่ายเงินเดือนระหว่างลาให้นาย ก. รับไปแล้ว กรณีเช่นนี้ควรจะสั่งให้นาย ก. พ้นจากราชการตามนัยระเบียบว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการข้อ ๒ (๒) ตั้งแต่วันใด เพราะในระเบียบดังกล่าวไม่ได้กล่าวถึงกรณีสั่งพักราชการภายหลังวันถูกจับกุมคุมขังไว้ การที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาอนุญาตการลาและจ่ายเงินเดือนระหว่างลาให้แก่ นาย ก. รับไปนั้นเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบหรือไม่ ถ้าไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแล้วควรจะปฏิบัติอย่างไรจึงจะเป็นการถูกต้อง

๒. นาย ข. ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา ตำแหน่งครูโรงเรียน ค. ต้องหาคดีอาญาถูกจับกุมคุมขังกรณีต้องหาหลักทรัพย์ ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งพักราชการ ในระหว่างที่ถูกจับกุมคุมขัง นาย ข. ได้ขอลาภิกษุระและผู้บังคับบัญชาได้อนุญาตการลา และในระหว่างได้รับอนุญาตให้ประกันตัวนาย ข. ก็ได้กลับมาปฏิบัติราชการ กรณีเช่นนี้ถ้าหากศาลพิพากษาลงโทษจำคุก โดยให้นับวันถูกจับกุมคุมขังเป็นวันจำคุกด้วย การสั่งให้นาย ข. พ้นจากราชการตาม

ข้อ ๒ (๒) แห่งระเบียบว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนพ้นจากราชการดังกล่าวจะสั่งให้พ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ใด และการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่ นาย ข. ควรจะปฏิบัติอย่างไรจึงจะเป็นการถูกต้อง

๓. นาย ค. ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา ตำแหน่งครูโรงเรียน ง. ถูกจับกุมคุมขังกรณีต้องหาว่าฆ่าคนตาย ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๗ ศาลไม่อนุญาตให้ประกันตัว นาย ค. ได้ยื่นใบลาขอลาพักธุระต่อผู้บังคับบัญชา กรณีเช่นนี้ ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาอนุญาตการลาได้หรือไม่ หรือสมควรจะปฏิบัติอย่างไร ถ้าหากจะสั่งพักราชการ วันที่ถูกจับกุมคุมขังก่อนวันที่จะมีคำสั่งให้พักราชการ ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาอนุญาตการลาและจ่ายเงินเดือนระหว่างลาให้หรือไม่

ตอบ ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ปัญหาข้อที่ ๓ เป็นปัญหาเกี่ยวกับระเบียบการลาตามประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี ควรที่เจ้าสังกัดจะได้หารือไปยังสำนักนายกรัฐมนตรีโดยตรง คงเหลือเฉพาะปัญหาข้อ ๑ และข้อ ๒ ซึ่งพิจารณาแล้วลงมติ ดังนี้

ปัญหาข้อ ๑ ก.พ. เห็นว่าตามระเบียบว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนพ้นจากตำแหน่งหน้าข้าราชการนั้น มิได้กำหนดถึงวันสั่งให้พ้นจากราชการ ในกรณีที่มิได้สั่งให้พักราชการภายหลังวันต้องคุมขัง เพราะฉะนั้นตามปัญหาข้อนี้ จึงต้องสั่งให้พ้นจากตำแหน่งหน้าข้าราชการตั้งแต่วันเริ่มต้องคุมขัง คือตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๐๗ เป็นต้นไป ตามนัยข้อ ๒ (๒) แห่งระเบียบดังกล่าว

ปัญหาข้อ ๒ เห็นว่าตามระเบียบว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนพ้นจากตำแหน่งหน้าข้าราชการ ข้อ ๒ (๒) ได้กำหนดไว้ชัดแจ้งอยู่แล้วว่า “.....ถ้าไม่เคยมีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ให้ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกตั้งแต่วันที่ต้องจำคุก โดยคำพิพากษาดังที่สุด และถ้าให้ในวันต้องคุมขังรวมเข้าในกำหนดโทษตามคำพิพากษานั้นด้วย ให้ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ตั้งแต่วันเริ่มต้องคุมขังสำหรับตอนที่ต้องคุมขังติดต่อกันมาจนถึงวันที่คำพิพากษานั้น.....” และตามปัญหานี้ ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชามีได้สั่งให้นาย ข. พักราชการ และต่อมานาย ข. ได้รับอนุญาตให้ประกันตัวและ

กลับมาปฏิบัติราชการ ถ้าหากต่อมาศาลพิพากษาลงโทษจำคุกโดยให้นับวันถูกจับกุมคุมขังเป็นวันจำคุกด้วย กรณีเช่นนี้ วันต้องคุมขังนั้นก็มิใช่วันต้องคุมขังติดต่อกันมาจนถึงวันมีคำพิพากษานั้น ผู้บังคับบัญชาจึงต้องสั่งให้นาย ข. พันราชการตั้งแต่วันที่ ต้องจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด

ส่วนปัญหาทั้ง ๒ ข้อนี้ ในเรื่องเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาอนุญาตการลา และการเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างลา นั้น เห็นว่า เป็นปัญหาเกี่ยวกับระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือน และข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๐๐ ตามประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี ฉบับลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๐๐ และกฎหมายและระเบียบของกระทรวงการคลัง ซึ่ง ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาตอบข้อหารือในส่วนนี้ให้ได้ (มติ ก.พ. พิจารณาข้อหารือของกระทรวงศึกษาธิการในการประชุม ก.พ. ครั้งที่ ๓๓/๒๕๐๗ วันที่ ๓๐ ก.ค. ๒๕๐๗)

ปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกตลอดกาล

ผมมีความข้องใจในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๓๐๐๔/ว. ๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๗ จึงใคร่ขอถามดังต่อไปนี้ คือ.—

ถาม ๓. การขอกำหนดอัตราเงินเดือนให้เป็นขั้นสูงขึ้น ผู้ครองตำแหน่งต้องเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมาย นั้น หมายความว่า จะต้องสอบเลื่อนขั้นได้ก่อนแล้ว จึงมีสิทธิขอปรับขยายได้ใช่ไหม ถ้าผู้ที่ยังไม่ได้สอบเลื่อนขั้นไว้แล้วก็ไม่มีสิทธิขอปรับขยายเป็นขั้นสูงขึ้น ทั้งๆที่เงินเดือนเต็มขั้นแล้ว ผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นแห่งอื่น ๆ กรมได้ขออนุมัติ ก.พ. ปรับขยายเป็นขั้นสูงขึ้น (ขั้นโท) ไปหลายแห่งแล้ว ถ้าในระยะ ๒-๓ ปีนี้ เมื่อกรมไม่มีการเปิดสอบเลื่อนขั้น ผู้ที่เงินเดือนเต็มขั้นก็ต้องรอไปก่อน จนกว่ากรมจะเปิดสอบเลื่อนขั้น เมื่อสอบได้แล้วจึงขอปรับขยายได้ใช่ไหม ถ้าเช่นนั้น หนังสือฉบับนี้ ออกจะทารุณสำหรับผู้ที่คอยโอกาสเลื่อนขั้นไปสักหน่อยนะครับ สมัยก่อน ๆ เท่าที่ผมจำได้ว่าผู้เงินเดือนเต็มขั้นแล้ว ได้ขอปรับขยายไปกรม เมื่อกรม

เห็นสมควรแล้วจึงเสนอขออนุมัติไป ก.พ. เมื่อ ก.พ. อนุมัติให้ปรับขยายได้แล้วก็เรียกตัวไปสอบเลื่อนชั้น เมื่อสอบได้แล้วก็ปรับขยายไปเลย ผมเห็นว่ายุติธรรมดีกว่า ไม่ต้องรอนาน ๆ เมื่อมีโอกาสจะได้เลื่อนชั้นกับเขาสักครั้งหนึ่ง

๒. แบบข้อกำหนดอัตราเงินเดือนของตำแหน่งฯ เป็นชั้นสูงขึ้น ช่องที่ ๒ คุณวุฒิและความชำนาญงาน นั้น ผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา แต่สอบแข่งขันข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้และเป็นชั้นตรีอยู่ในขณะนั้น และเงินเดือนเต็มขั้นแล้ว ตำแหน่งที่ได้ปฏิบัติงานอยู่ในขณะนั้นแห่งอื่น ๆ กรมขออนุมัติ ก.พ. ปรับขยายเป็นชั้นโทไปแล้วหลายแห่ง ฉะนั้น เมื่อผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้มีคุณวุฒิไม่ถึงชั้น ม. ๖ จะขอปรับขยายเป็นชั้นโท ได้หรือไม่ เพราะในช่องที่ ๒ เห็นบ่งคุณวุฒิไว้แล้ว ส่วนความชำนาญงานคงจะไม่มีปัญหา เพราะได้ปฏิบัติงานในหน้าทนมมา ๘ ปีเศษแล้ว

ตอบ ๓. ตามที่เข้าใจว่าการข้อกำหนดอัตราเงินเดือนเป็นชั้นสูงขึ้น ผู้ครองตำแหน่งต้องสอบเลื่อนชั้นได้ก่อนนั้นถูกต้องแล้ว ในหนังสือเวียนฉบับดังกล่าวกำหนดไว้ว่า "ผู้ครองตำแหน่งต้องเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมาย ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นได้แล้ว" ทั้งนี้ ผู้ตอบเข้าใจว่า ก.พ. มีเจตนารมย์ที่จะให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ พิจารณาให้รอบคอบเสียก่อนทั้งตัวบุคคล และหน้าที่ความรับผิดชอบ ปริมาณ และคุณภาพ ของงานในส่วนราชการที่ข้อกำหนดอัตราเงินเดือนให้เป็นชั้นสูงขึ้นนั้น ตลอดจนถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่จะพึงได้ต่อราชการ เพราะกรณีเช่นนั้นเท่ากับเป็นการขอเพิ่มอัตรากำลังอันจะต้องผูกพันงบประมาณแผ่นดินต่อไป ไม่ใช่เพียงแค่ว่าเงินเดือนเต็มขั้นของชั้นเดิมอย่างชนิดที่เรียกกันว่า "หัวยันฝา" แล้ว ก็ต้องให้ ก.พ. พิจารณากำหนดเป็นชั้นสูงขึ้นทุกรายไป

สำหรับที่ว่าออกจะทารุณสำหรับผู้คอยโอกาสเลื่อนชั้น เพราะต้องรอไปนาน ๆ จนกว่ากรมจะเปิดสอบเลื่อนชั้นสักครั้งหนึ่งนั้น เรื่องนี้ หากเจ้าสังกัดของท่านพิจารณาเห็นว่าผู้ครองตำแหน่งนั้น ๆ เงินเดือนเต็มขั้นของชั้นเดิมแล้ว และตำแหน่งนั้นเข้าหลักเกณฑ์ ควรขอให้ ก.พ. พิจารณา กำหนดเป็นชั้นสูงขึ้น เจ้าสังกัดของท่านก็อาจจะดำเนินการสอบเลื่อนชั้นเมื่อใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

๒. ตามกรณีที่ว่านี้ ขอไปให้ ก.พ. พิจารณาได้ มีคุณวุฒิเพียงใด และมีควม
ชำนาญงานอย่างไร คือ ปฏิบัติราชการในตำแหน่งใดมาเป็นเวลาเท่าใด ก็ให้กรอกไปตามความ
เป็นจริงเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ต่อไป

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๕๑๕

ถาม (๑) ข้าราชการพลเรือน เมื่อถูกกล่าวหาในคดีอาญา หรือถูกศาลสั่งประทับ
รับฟ้องในคดีอาญา ข้าราชการพลเรือนผู้ถูกกล่าวหา จะต้องทำประการใดบ้าง คือต้องรายงาน
ให้ใครทราบบ้างหรือไม่

(๒) ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น จำเป็นที่จะต้องสั่งพักราชการ ข้าราชการผู้ถูกกล่าว
หาในคดีอาญาเสมอไปหรือไม่ หรือควรทำประการใดดี จึงจะเรียกว่าไม่บกพร่อง

(๓) ในระหว่างดำเนินคดีที่ศาล ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาความดีความชอบให้
ได้หรือไม่ ถ้าพิจารณาไม่ได้ มีวิธีใดที่จะยกเลิกความชอบนั้นได้ หรือจะปล่อยให้แล้ว ๆ ไป

ตอบ (๑) กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

(๒) ไม่จำเป็นต้องสั่งพักราชการเสมอไป ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่า แม้คงให้อยู่
ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาจะไม่เป็นการเสียหายแก่ราชการแล้ว ไม่สั่งพักก็ได้ แต่มีมติ
คณะรัฐมนตรีตาม น.ว. ๑๒๔/๒๕๘๘ ลงวันที่ ๓๘ มิถุนายน ๒๕๘๘ ว่าตามหลักการให้สั่งพัก
ราชการ แต่ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้ากระทรวงที่จะสั่งตามเหตุผลเฉพาะราย

(๓) ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๘ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ได้กำหนดไว้ว่า ในระหว่าง
ดำเนินคดี ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาความดีความชอบก็ได้ แต่ให้รอกการเลื่อนเงินเดือนไว้ก่อน
หากไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก หรือไม่มียกเว้นหรือมัวหมอง ก็ให้ส่งเงินเดือนในปีนั้นได้

ตอบสมาชิกกรมการแพทย์

ถาม ๑. นายแพทย์โทประจำโรงพยาบาลต่างจังหวัด ซึ่งยังไม่ได้รับแต่งตั้งเป็น
หัวหน้าแผนก เป็นผู้บังคับบัญชาของโรงพยาบาลทั่วไป หรือข้าราชการอื่น ในโรงพยาบาล
นั้น หรือไม่

๒. ถ้าหากนายแพทย์โทประจำโรงพยาบาลทะเลาะกับพยาบาล ๒ คน หรือว่าพยาบาลผิดคนเดียว

๓. เมื่อตำแหน่งพยาบาลโท ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งเก่าเป็นข้าราชการชั้นโทว่างลง กรม จะแต่งตั้งให้ข้าราชการชั้นตรี ตำแหน่งพยาบาลตรี ไปดำรงตำแหน่งพยาบาลโทแทน หรือ วิชาการในตำแหน่งพยาบาลโทจะได้หรือไม่

๔. หัวหน้าพยาบาลสั่งให้พยาบาลไปปฏิบัติงานอย่างหนึ่ง แต่พยาบาลที่ได้รับ คำสั่งไม่ไปปฏิบัติตาม จะถือว่าผิดวินัยฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือไม่

๕. การพิจารณาเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้น้อยนั้น ส่วนมากข้าราชการ ผู้น้อยไม่ต้องการ เพราะเป็นประโยชน์ของข้าราชการผู้ใหญ่โดยเอาชื่อผู้น้อยขึ้นบงหน้า เรื่องนี้ ถ้าผู้ใหญ่ไม่หวังผลประโยชน์ใส่ตนเอง จะปรับปรุงเงินเดือนเฉพาะผู้น้อยเท่านั้น จะมีทางเป็นไปได้หรือไม่ โดยเฉพาะปรับปรุงแต่ชั้นจัตวา คือเริ่ม ๖๐๐ บาท เดิมชั้น ๓,๐๐๐ บาท เท่านั้นผู้น้อย ก็โมทนาสาธุแล้ว

ตอบ ๓. กฏ ก.พ. ว่าด้วย การเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่อ อย่างอื่น ในกรมการแพทย์ กำหนดไว้ว่าตำแหน่ง “นายแพทย์โท” เทียบกับตำแหน่งหัวหน้าแผนก แต่มิได้เป็นตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการแต่อย่างใด ต่างกับตำแหน่ง “นายแพทย์โทผู้อำนวยการโรงพยาบาล” ซึ่งเทียบกับตำแหน่งหัวหน้าแผนกและเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาโรงพยาบาลในฐานะ หัวหน้าแผนก สำหรับกรณีที่ท่านถามเข้าใจว่าเป็นตำแหน่ง “นายแพทย์โท” จึงไม่เป็นตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชา

- ๒. ผิดวินัยทั้ง ๒ คน
- ๓. ได้
- ๔. ถือว่าผิดวินัย

๕. คุณแน่ใจละหรือว่า ส่วนมากข้าราชการผู้น้อยไม่ต้องการเงินเดือนเพิ่ม มี แต่ใครๆเขาร้องว่าเงินเดือนไม่พอกันทั้งนั้น ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าเพิ่มเงินเดือนเท่าไรจึงจะพอและเป็น ขรรณแก่ข้าราชการทุกชั้นกับจะหาเงินมาจากไหนมากกว่า เพราะจะต้องเพิ่มงบประมาณแผ่นดิน

อีกมากมาย และที่ว่าปรับปรุงเงินเดือนเฉพาะข้าราชการชั้นจัตวาเพียงชั้นเดียวเท่านั้น จะให้ข้าราชการชั้นอื่นพลอยโมทนาสาธุด้วยนั้น เห็นจะลำบากอยู่ไหมครับ?

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๕๔๔

ถาม ๓. นาย ก. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา สังกัดกระทรวง ข. แต่ นาย ก. สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี กระทรวง ค. และ ได้ กระทรวง ค. รับโอนนาย ก. ให้มาดำรงตำแหน่งประจำแผนก สังกัดกระทรวง ค. ต่อมากระทรวง ง. เรียกบรรจุนาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งประจำแผนกตรีเช่นเดียวกัน นาย ก. มีความประสงค์จะไปอยู่ใน กระทรวง ง. ขอเรียนถามว่า นาย ก. จะโอนจากกระทรวง ค. ไปอยู่กระทรวง ง. ได้หรือไม่ (ทั้งในกรณีที่ยังทดลองในตำแหน่งประจำแผนกตรี กระทรวง ค. และกรณีที่ส่งแต่งตั้งให้พ้นการทดลองแล้ว)

๒. นาย ก. เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมา ๕ ปี ต่อมา นาย ก. สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี กรมศิลปากร ได้ กรมศิลปากร ส่งแต่งตั้งนาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งประจำแผนกตรี กรมศิลปากร ครั้นทางสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอบตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอตรี นาย ก. มีวุฒิ ม. ๖ พ.ป. จะมาสอบแข่งขันในตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอตรีได้หรือไม่ (หรือกรณีที่บรรจุในกระทรวง ทบวง กรม อื่น จะกลับมาสอบได้หรือไม่)

ตอบ ๓. แม้จะยังเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี เพื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ ก็อาจโอนไปรับราชการในกระทรวงใหม่ได้

๒. หลักเกณฑ์การสอบคัดเลือก เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอตรี มีดังนี้

- ๓) ผู้ที่จะเข้าสอบคัดเลือก ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในขณะที่ทำการสอบคัดเลือก และ

๒) ต้องมีพินความรู้ ดังนี้

ก. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการครู ซึ่งรับหรือเคยรับราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ต้องรับหรือเคยรับราชการในตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอจัตวา ตำแหน่งผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ ตำแหน่งเสมียนพนักงาน หรือตำแหน่งประจำแผนกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

กำหนดเวลาห้าปี ลดลงเหลือสองปีสำหรับผู้ที่ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าชั้นจัตวา อันดับ ๓

ข. เป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรประโยคครูประถม ประโยคครูพิเศษประถม ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ประโยคครูมัธยม หรือประโยคครูพิเศษมัธยม

ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดคุณสมบัติ พินความรู้ และวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับส่วนราชการที่มีเหตุพิเศษ พ.ศ. ๒๕๐๓

ตามปัญหาที่ถามไป นาย ก. มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกได้ แต่ถ้าในกรณีที่ได้รับบรรจุในกระทรวงอื่น ไม่มีสิทธิสมัครสอบ

ผู้เก็บตก

บรรดาศักดิ์

ข้าราชการกลุ่มหนึ่ง ชอบสนุก ไม่มีอะไรจะเล่น จึงคิดตั้งบรรดาศักดิ์คัลลๆ ให้เพื่อนข้าราชการ และผู้บังคับบัญชา เป็นคุณหลวงนั้น คุณพระนี้ ทำนองล้อเลียนกันเล่นๆ แต่ผู้บังคับบัญชาไม่เข้าใจ และเห็นว่าไม่สุภาพ เป็นการล้อเลียนผู้บังคับบัญชา จึงสั่งตัดเงินเดือนคนละ ๑๐% ๓ เดือน

อันนี้ไม่เข้าใจ ไม่ตลกนา คุณ... โศกกำสรวด.

“ออม”

ปัญหาศาลสั่ง

วิเชียร ไม้เรือง ผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ
สนธิ เกษะศิริ เลขานุการกรม
โดย เถลิ้มชัย วสันนท์ นิตกรเอก
วินัย บุญโสภณ หัวหน้าแผนก ๗ กองเงินเดือน
กรมบัญชีกลาง

— ×× ×× —

ตอบปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๗๔

ถาม ๑. ผมเกิดปี พ.ศ. ๒๔๕๒ จะปลดเมื่ออายุครบ ๖๐ ปี เมื่อวันที่ เดือน ปี ไต
๒. ผมเริ่มรับราชการเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๗๖ เมื่ออายุครบ ๖๐ ปี ผมจะมี
อายุราชการกับ เมื่อรวมทั้งกฏอัยการศักดิ์ด้วย และถ้าผมได้เงินเดือน ๒,๖๕๐ บาท เมื่อถึงปีที่
อายุครบ ๖๐ ปีปลดออกจากราชการ ผมจะได้รับบำนาญเท่าไร และถ้าผมต้องการบำเหน็จ จะ
ได้รับบำเหน็จเท่าไร

ตอบ ๑. เกิด พ.ศ. ๒๔๕๒ แต่ไม่ได้แจ้ง วัน เดือน ถือว่าเกิดต้นปีปฏิทินอายุครบ
๖๐ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๑๒ และอยู่รับราชการได้ถึงต้นเดือนกันยายน ๒๕๑๒
๒. มีเวลาราชการ (รวมทั้งเวลาที่ควบคุม) ๔๗ ปี ๓ เดือนเศษ
๓. ได้บำนาญเดือนละ ๒,๔๘๓ บาท
๔. ได้บำเหน็จ ๓๒๔,๕๕๐ บาท

ตอบสมาชิกเลขที่ ๓๒๐

ถาม (๑) เดิมก่อนเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน กระผมได้เป็นทหารประจำ
การ ตั้งแต่ ๑๓ เม.ย. ๗๕ ถึง ๓๓ ธ.ค. ๗๖ (ปลดจากประจำการ ๓ เม.ย. ๒๔๗๗)
(๒) ต่อมาได้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญ (ตำแหน่งสารวัตร
อำเภอ) ตั้งแต่ มีนาคม ๒๔๗๗ ถึง ๓๕ มิ.ย. ๒๔๗๖ และเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่

๓๖ มิ.ย. ๒๕๖๖ จนปัจจุบันโดยการสอบแข่งขัน (ไม่ได้ลาออกจากตำแหน่งวิสามัญ โดยถือเอา สมุดประวัติเล่มเดิมทำต่อกันมาจนปัจจุบัน)

(๓) ระหว่างเป็นข้าราชการวิสามัญ ได้ถูกทางราชการเรียกเข้ากองประจำการ

๒ ครั้ง คือ

ก. กรณีสงครามอินโดจีน ตั้งแต่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๑๓ ถึง ๒๘ เม.ย. ๒๕๑๕

ข. กรณีสงครามเอเชียบูรพา ตั้งแต่ ๑๘ ธ.ค. ๒๕๑๕ ถึง ๑๕ พ.ย. ๒๕๑๕

ผมใคร่เรียนถามเพื่อขอทราบดังนี้ :-

๑. เวลาราชการตอนเป็นวิสามัญ ผมจะไม่ยื่นเรื่องราวขอรับเงินทดแทน ตามระเบียบ เพราะต้องการเอาเวลาราชการตอนเป็นทหารตาม (๑) และ (๓) มานับรวมกับ เวลาราชการตอนเป็นวิสามัญ จะได้หรือไม่? เพราะตามระเบียบตอนเป็นวิสามัญไม่ให้นับรวมในการขอรับบำเหน็จบำนาญ

๒. เวลาราชการตอนถูกเรียกเข้ากองประจำการทหารตาม (๓) มีหลักฐาน ซึ่งผู้บังคับบัญชาทางฝ่ายทหารรับรองให้ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้แล้ว ผมจะมีสิทธิ นับเอาเวลาตอนนั้น รวมทั้งเวลาราชการที่คุณตอนนั้นมานับรวมเพื่อการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ด้วยได้หรือไม่?

๓. การขอรับพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา (รับราชการครบ ๒๕ ปี) ผมจะนับเอาเวลาราชการตอนเป็นทหารทุกตอนมานับรวมกับเวลาราชการตอนเป็นข้าราชการ พลเรือนวิสามัญเพื่อให้ครบ ๒๕ ปี ในการขอเหรียญจักรพรรดิมาลาจะได้หรือไม่? หรือให้นับเอา แต่เวลาราชการตอนพลเรือนเท่านั้น

ตอบ ๑. เงินทดแทนยื่นขอได้แต่บัดนี้

๒. เวลาทหารเอามานับรวมกันตอนเป็นวิสามัญได้

๓. ได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๕๔๕

ข้าพเจ้าเกิดวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เริ่มรับราชการที่กรมสรรพากร เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๗๒ ขณะนั้นเงินเดือน ๆ ละ ๓,๒๐๐ บาท และนับแต่เริ่มรับราชการมาเมื่อวันที่ ๓๓๓ วัน

(รับราชการในท้องที่จังหวัดขอนแก่น) และเมื่อคำนวณเวลาราชการและอายุแล้ว ข้าพเจ้าอายุ จะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ และครบเกษียณอายุ เมื่อ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๐ ดังนี้ ดังนั้น ขอได้โปรด คำนวณเงินบำนาญให้แก่ข้าพเจ้าด้วยว่าจะได้รับเดือนละเท่าใด

ตอบ ได้บำนาญเดือนละ ๓,๓๒๘ บาท

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๑๒๕

๑. ถาม เนื่องด้วยข้าราชการ ชูการของศาลที่อยู่ต่างจังหวัดบางจังหวัด ไม่มีสมุดประวัติ อยู่ที่แผนก คงมีแค่ ก.พ. ๗ อยู่ที่แผนกและอยู่ที่สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค สำหรับสมุด ประวัติมีอยู่ ๓ เล่ม แต่อยู่ที่กระทรวง ซึ่งไม่เหมือนกับข้าราชการตุลาการ หรือข้าราชการ พลเรือนแผนกอื่น ซึ่งมีสมุดประวัติไข้อยู่ทั้งที่แผนกและกระทรวง ฉะนั้น จึงขอเรียนถามว่า

ก. ตามที่ระเบียบการขอรับเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญข้าราชการ และเงินทดแทน ข้าราชการวิสามัญ พ.ศ. ๒๕๐๒ ว่าจะต้องส่งสมุดประวัติไปด้วยนั้น หากไม่มีสมุดประวัติดังกล่าว จะส่ง ก.พ. ๗ ไปแทนได้หรือไม่ หากไม่ได้ จะดำเนินการอย่างไร

ข. กรณีจะโอนไปยังแผนกการอื่น จะมีการขัดข้องเกี่ยวกับเรื่องนั้นบ้างหรือไม่ประการ ใด

ตอบ ก. ส่ง ก.พ. ๗ ไปแทนได้

ข. กรณีโอนไปแผนกการอื่นจะต้องส่งสมุดประวัติไปด้วย

๒. ถาม ตามที่ท่านได้ตอบสมาชิกเลขที่ ๗๖๖ ในวารสารปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๖ ว่า เวลา สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง ๓๐ ปีบริบูรณ์ ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จ นั้น

ข้าพเจ้ายังมีความสงสัยอยู่ เนื่องจาก มาตรา ๓๕ แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าว ว่า “ข้าราชการผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้ บำเหน็จ” ฉะนั้น ขอได้โปรดอธิบายด้วยหรืออาจจะเป็นหนังสือของข้าพเจ้าพิมพ์ผิดก็ได้

ตอบ มีเวลาราชการไม่ถึง ๓๐ ปี ไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ

๓. ถาม สมมติว่า นาย ก. รับราชการเป็นครูประจำโรงเรียน เมื่อ ๓ ม.ค. ๒๔๘๕ (มีวุฒิ ม.๖) ลาออก เมื่อ ๓๓ ธ.ค. ๒๔๘๖ เพราะป่วย แล้วมารับราชการเป็นเสมียนมหาดไทย เมื่อ ๓ ม.ค. ๒๔๘๘ แล้วสอบแข่งขันตำแหน่งประจำแผนกที่ดินได้ เมื่อ ๓ ม.ค. ๒๕๐๓ จนถึงบัดนี้ ถ้าลาออก จะคำนวณอายุราชการได้กับ

ตอบ ลาออกเพราะป่วย เมื่อกลับเข้ารับราชการใหม่ทางมหาดไทยต้องตัดเวลาราชการ
 ตอนแรกออกตามมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ๒๔๘๔ เวลา
 ราชการตอนหลังมีเวลาราชการทั้งสิ้น ๒๓ ปี ๖ เดือน ๒๘ วัน บัดชนเป็น ๒๒ ปี

ตอบสมาชิกจังหวัดสมุทรปราการ

ถาม ผมรับราชการเป็นครู เมื่อวันที่ ๓๖ มิถุนายน ๒๔๘๕ ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง
 ในจังหวัดสมุทรปราการ (ขณะเข้ารับราชการ ผมเป็นข้าราชการสามัญ เพราะมีวุฒิ ป.ป.) และ
 รับราชการอยู่ตลอดมาในจังหวัดสมุทรปราการไม่ได้ย้ายไปที่ไหนเลย ใครขอทราบว่ามีตั้งแต่
 มี พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญฉบับสุดท้ายปี ๒๔๘๔ ที่นับเวลาเป็นที่คุณเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญ
 มากี่ครั้งแล้ว? แต่ละครั้งนานเท่าไร? ถ้าผมขณะนั้นเงินเดือน ๓,๖๐๐ บาท ถ้าสมมติว่าจะ
 ลาออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๐๘ นี้ ผมจะมีเวลาราชการรวมทั้งยกยอการศึก
 ตั้งแต่มีมาจะได้เวลากี่ปี และได้บำนาญเท่าไร

ตอบ ถ้าข้อเท็จจริงเป็นตามที่แจ้งมา

๑. มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (รวมทั้งเวลาที่ให้คุณ
 ยกยอการศึก ซึ่งยังไม่ได้หักวันป่วยลาออก) รวมทั้งสิ้น ๓๐ ปี ๖ เดือน ๓๘ วัน บัดชนเป็น ๓๓ ปี
๒. จะได้บำนาญเดือนละ ๘๘๒ บาท

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๑๐๗

ถาม ผมเริ่มรับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๔๘๓
 ปัจจุบันเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท เงินเดือน ๓,๒๐๐ บาท ได้ที่ว่าคุณใน พ.ศ. ๒๕๐๐
 และระยะหลังตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมาจนบัดนี้ (วันลาประมาณ ๓ เดือน) ถ้าคำนวณ
 เพียงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๐๘ จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จจำนวนเท่าใดและบำนาญเดือนละเท่าใด

ตอบ ๑. ตามข้อเท็จจริงเท่าที่แจ้งมา จะมีเวลาราชการ (รวมทั้งเวลาที่ให้คุณ) รวม
 ทั้งสิ้น ๒๒ ปี ๘ เดือน ๒๘ วัน บัดชนเป็น ๒๓ ปี

๒. ได้บำเหน็จเป็นเงิน ๒๗,๖๐๐ บาท
๓. ได้บำนาญเดือนละ ๕๐๓ บาท ๘๒ สตางค์

ตอบสมาชิกเลขที่ ๗๖๖

๑. ถาม ๑. รับราชการปัจจุบัน (สามัญ) ๒๕ ปี
๒. ที่คุณทหารประจำการ ครั้งที่ ๑ ๓ ปี ๒ เดือน ๓๓ วัน

๓. ทวีคุณใช้กฎอัยการศึก ครึ่งที่ ๒	— ปี ๕ เดือน ๓๓ วัน
๔. ทวีคุณใช้กฎอัยการศึก ครึ่งที่ ๓	๓ ปี ๒ เดือน ๗ วัน
๕. ทวีคุณใช้กฎอัยการศึก ครึ่งที่ ๔	— ปี ๓ เดือน ๒๓ วัน
๖. ทวีคุณใช้กฎอัยการศึก ครึ่งที่ ๕	๗ ปี ถึงตุลาคม ๒๕๐๗

ตอบ เหตุใดจึงได้รับวันทวีคุณกฎอัยการศึกถึง ๕ ครั้ง ขณะนั้นทางราชการประกาศใช้กฎอัยการศึกเพียง ๓ ครั้งเท่านั้น (หากเวลาราชการเป็นไปตามที่ท่านบอกมา)

๒. ถาม อัตราเงินเดือนเก็วร้อยบาทถ้วน ออกจากราชการจะได้รับบำนาญเดือนละเท่าใด

ตอบ ได้บำนาญเดือนละ ๖๓๐ บาท

๓. ถาม ขอแบบฟอร์มกรอกทวีคุณด้วย

ตอบ ขอได้ทันทันที

๔. ถาม ออกจากราชการแล้ว ๓๐ เท่าคุณบำนาญ จะได้รับไปพร้อมกันทีเดียวหรืออย่างไร

ตอบ ไม่ได้

เกร็ดวินัย

เดือนนี้มีบทนำหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งสะดุดใจผมดังกึก ผู้เขียนได้สรุปความในตอนที่ท้ายของเรื่องเสนอแนะว่าควรจะได้มีการกวาดล้างกระทรวง ทบวง กรม ผู้บังคับบัญชา ว่าอย่าให้เห็นแก่ “หน้า” ลูกน้องที่กระทำผิด

และคืนนั้น บังเอิญผมก็ได้นอนหลับละเมอฝันไปว่า ท่านอธิบดีคนหนึ่งถูกส่งลงโทษตามมาตรา ๕๓ เพราะท่านใจดี เห็นแก่ “หน้า” จนล้มลงโทษลูกน้องที่ทำความผิดวินัยเสียฉิบ ดันเข้าผมนี้กระทรวงห่มใจว่าเรานี้ก็เป็นคนส่วนหนึ่งสมับเอาการอยู่ และเมื่อไปถึงที่ทำงาน อยากรจะเล่าความฝันอันประหลาดนั้นให้หัวหน้าฟังใจแทบขาด แต่ก็มิได้ทำเช่นที่คิดไว้ เพราะตั้งแต่ผมรับราชการมาอายุ ๕๕ ปี ๑๑ เดือนเข้านี้แล้ว ยังไม่เคยพบตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับความฝันของผมที่จะนำไปอ้างอิงให้ท่านเชื่อได้ ดีไม่ดีท่านจะว่าผมรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และหากท่านเกิดไม่เห็นแก่ “หน้า” ผม ผมก็ลำบากนะซีครับ

“ น. ไทใหญ่ ”

ความเห็นสมาชิก

ที่ทำการป่าไม้อำเภอทุ่งสง

๘ กันยายน ๒๕๐๘

เรียน ท่านบรรณาธิการ “วารสารข้าราชการ” ที่เคารพและนับถือ

พร้อมนี้ผมได้ส่งข้อเขียนเรื่อง “การส่งเสริมสวัสดิการแก่ข้าราชการชั้นผู้น้อย” มาเพื่อท่านพิจารณาลงพิมพ์ในวารสารข้าราชการในคอลัมน์ “ความเห็นสมาชิก” ด้วยหวังว่าคงรับไว้พิจารณาด้วยดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ด้วยความเคารพและนับถือ

(ลงชื่อ) สิริ สัตตบงกช

(นายสิริ สัตตบงกช)

การส่งเสริมสวัสดิการแก่ข้าราชการชั้นผู้น้อย

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมสวัสดิการแก่ข้าราชการชั้นผู้น้อย เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ ไปแล้วรวม ๒ ประการ คือ ประการแรกเกี่ยวกับการช่วยเหลือค่าเล่าเรียน - ค่าบำรุงการศึกษา และประการที่สองเกี่ยวกับการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ส่วนข้อเสนอนั้นๆ อีก ๔ ประการ ของกระทรวงมหาดไทยและของคณะกรรมการพิจารณาช่วยเหลือข้าราชการชั้นผู้น้อย ได้มอบให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณา นั้น

เรื่องนี้ โดยเหตุที่เป็นที่กล่าวขวัญกันมากในระหว่างข้าราชการชั้นผู้น้อย ซึ่งกำลังประสบกับปัญหาค่าครองชีพ ซึ่งนับวันก็ยิ่งสูงขึ้นทุกขณะและไม่สมดุลกันกับรายได้ ประกอบกับผู้เขียนก็เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยด้วยคนหนึ่ง จึงใคร่ที่จะเสนอข้อคิดเห็นบางประการเพื่อประกอบการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ในการพิจารณาข้อเสนอนั้นๆ อีก ๔ ประการ ตามที่ได้รับมอบหมายไปจากคณะรัฐมนตรีให้เป็นผู้พิจารณาในเรื่องนี้ คือ :-

๑. เรื่องเงินสะสมของข้าราชการ การที่จะให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยกู้ยืมเงินสะสมไปใช้ในอัตราดอกเบี้ยอย่างต่ำนั้น ผู้เขียนไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ เพราะเงินดังกล่าวแล้วเป็นเงินของตนเองแล้วจะไปกู้ยืมโดยต้องเสียดอกเบี้ยอีก ซึ่งนับว่าเป็นการช่วยเหลือที่แปลกประหลาดอยู่มีใช้น้อย เพราะเท่าที่รัฐคิดดอกเบี้ยเงินสะสมให้แก่ข้าราชการในอัตราร้อยละ ๔ ต่อปีนั้น ข้าราชการที่ขาดทุนอยู่แล้ว เพราะถ้านำเงินจำนวนนั้นไปฝากธนาคารออมสินจะได้ดอกเบี้ยถึงร้อยละ ๕ หรือนำไปซื้อพันธบัตรก็จะได้อีกถึงร้อยละ ๗ ต่อปี ทางที่ตรงเรื่องเงินสะสมนี้ ข้าราชการผู้ใดเดือดร้อน (ไม่จำเพาะแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อย) ก็ให้มีสิทธิถอนเอาไปใช้ได้ แต่ทงหลังจากได้สะสมมาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ ปี ส่วนเมื่อได้ถอนไปแล้วก็ให้เริ่มสะสมกันใหม่อีก และเมื่อครบ ๓๐ ปีใครมีความเดือดร้อนก็ให้มีสิทธิถอนไปใช้ได้อีก หรือเมื่อได้ถอนไปหมดแล้วใครจะสะสมอีกก็ได้ไม่สะสมก็ได้ ไม่เป็นการบังคับ เพราะการทมิเงินเดือนแต่ละเดือนไม่พอใช้อยู่แล้ว ยังจะต้องถูกบังคับให้หักเงินสะสมไว้อีก จนถึงกับต้องไปกู้หนี้ยืมสินผู้อื่นโดยต้องยอมเสียดอกเบี้ยถึงร้อยละ ๕-๒๐ ต่อเดือนนั้น มันเป็นเรื่องที่น่าจะไม่เหมาะสมนักและเป็นเรื่องที่น่าคิดอยู่มากในสังคมปัจจุบัน

๒. เรื่องขอเพิ่มสิทธิในการเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ควรที่จะได้แก้ไขปรับปรุง พ.ร.บ. ว่าด้วยค่าเช่าบ้านเสียใหม่ รวบรวมให้มาอยู่ในฉบับเดียวกัน เพราะขณะนี้มียุ่ด้วยกันถึง ๕ ฉบับ ซึ่งได้เริ่มใช้ฉบับที่ ๓ มาแต่ พ.ศ. ๒๔๘๓ ทงนเพื่อจะได้สะดวกแก่การค้นหาและใช้ปฏิบัติโดยรวดเร็วฉบับหลัง และควรจะได้แก้ไขหลักการเดิมเสียบ้างเพื่อจะให้เป็นที่ไปตามสภาพและบริบทข้อเท็จจริงในปัจจุบันเสียบ้าง อาทิ เช่น

๒.๓ การที่กำหนดให้ผู้ที่มบ้านเองเบิกค่าเช่าไม่ได้ ซึ่งเป็นเหตุให้ข้าราชการบางคนปลุกบ้านส่วนตัว แต่ไม่กล้าแสดงตัวเป็นเจ้าของบ้าน คือเอาชื่อของผู้อื่น เป็นต้นว่าญาติพี่น้อง ฝ่ายตนเองบ้าง ฝ่ายภรรยาบ้าง มาใส่เป็นชื่อเจ้าของบ้าน แล้วตัวเองก็อาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้นแต่ยังไม่เบิกเงินค่าเช่าบ้านเอามาใช้ก็ ซึ่งเรื่องทำนองนี้มีมากมายเหลือเกินในทุกวันนี้ แต่ทางการก็เอาความผิดไม่ได้ ซึ่งตามข้อเท็จจริงมีผู้รู้เห็นกันทงเมือง พฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเป็นการกระทำที่น่าจะอายเหลือเกิน คนเราโดยเฉพาะเป็นข้าราชการ ซึ่งกินเงินเดือนจากเงินภาษีอากรของประชาชนลงไม่มีความซื่อสัตย์ต่อตัวเองถึงขนาดนี้แล้ว จะไปบังคับให้มีความซื่อสัตย์ต่อประชาชนและประเทศชาติได้อย่างไร ผู้เขียนยังสงสัยเหลือเกิน

๒.๒ การที่กำหนดให้ผู้ซึ่งเข้ารับราชการครั้งแรกเบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ ถ้ายังคงรับราชการอยู่ ณ ที่แห่งนั้น เพราะทางราชการถือว่าที่ซึ่งบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกนั้นเป็นภูมิลำเนาเดิมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งเป็นการขัดกับข้อเท็จจริงเป็นอย่างมาก เพราะจะมีข้าราชการลี้กัเปอรเช่นตที่เริ่มเข้ารับราชการครั้งแรกโดยได้รับการบรรจุอยู่ ณ ที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิมของตัวเองส่วนมากแล้วได้บรรจุไปอยู่ในสถานที่ซึ่งไม่ใช่เป็นภูมิลำเนาเดิมแทบทั้งนั้น แต่ก็เบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ ซึ่งนับว่าเป็นที่เดือดร้อนอย่างมาก เพราะค่าพียงเงินเดือนกันอยู่แล้ว ไหนยังจะต้องเจียดไปเสียค่าเช่าบ้านเสียอีก แทบจะกล่าวได้ว่าเป็นการเชือดเนื้อเลือดตนเองไปทีเดียว

๒.๓ ข้าราชการที่มีบ้านเองอาศัยอยู่ แต่ภายหลังเกิดความจำเป็นในเรื่องการเงิน เช่น เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร, เกี่ยวกับหนี้สินของบิดามารดา, เกี่ยวกับการเจ็บไข้ได้ป่วย จึงมีความจำเป็นจะต้องขายบ้านของตัวเองไป หรือเกิดไฟไหม้บ้านเสีย แล้วต่อมากไม่มีปัญญาจะสร้างบ้านใหม่ได้ เป็นเหตุให้จำเป็นต้องเช่าบ้านผู้อื่นอาศัยอยู่ แต่ก็เบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ตาม พ.ร.ฎ. ที่ใช้อยู่ในขณะนี้

ตามที่กล่าวมาแล้วตามข้อ ๒.๒ และข้อ ๒.๓ ทำให้ผู้ประสบปัญหาดังกล่าวต้องเดือดร้อนมาก เพราะเหตุที่ต้องเช่าบ้านผู้อื่นอาศัยอยู่แต่เบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ แต่ส่วนผู้ที่มปฏิบัติการณ์ตามข้อ ๒.๓ นับว่าได้กำไรและเป็นการเอาเปรียบเพื่อนข้าราชการเป็นอย่างมาก เพราะอยู่บ้านเอง แต่ยังเบิกค่าเช่าบ้านเอาอีก ซึ่งควรที่จะได้แก้ไขหลักการในเรื่องนี้ให้ยืดหยุ่นได้บ้าง ทั้งนี้ เพื่อจะได้คลายความเดือดร้อนของผู้ซึ่งประสบปัญหาดังกล่าวแล้วข้างต้นลงไปบ้าง ตามความเห็นของผู้เขียน เรื่องค่าเช่าบ้านนั้นควรจะจ่ายให้ทุก ๆ คน นอกจากผู้ซึ่งอยู่บ้านซึ่งทางราชการจัดให้ เพราะถึงแม้ว่าจะอยู่บ้านเอง ก็ยังต้องเสียค่าซ่อมแซมเมื่อบ้านได้ลึกรหรือไป หรือกว่าจะได้สร้างขึ้นมาก็ต้องวัดเซมิชดกันมาเป็นเวลานาน ๆ และบางที่ก็ต้องเป็นหนี้เป็นสินผู้อื่นในการสร้างบ้านขึ้นมา ส่วนอัตราค่าเช่าบ้านนั้นควรจะจ่ายให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของอัตราเงินเดือน และควรให้เพิ่มเปอร์เซ็นต์เท่ากันทุก ๆ คน ไม่ว่าจะรับราชการชั้นไหน ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์ในเรื่องนี้เสมอหน้ากัน เช่น จ่ายให้ร้อยละ ๒๐, ๒๕, ๓๐ ของเงินเดือน แต่ความเห็นของผู้เขียนไม่ควรเกินร้อยละ ๒๕ ซึ่งในเรื่องนี้ตาม พ.ร.ฎ. ฉบับที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ จะเห็นว่ามีความเหลื่อมล้ำค่าสูงกันมากระหว่างข้าราชการชั้นผู้น้อยและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ดังตัวอย่างเช่น

ข้าราชการเงินเดือน ๔๕๐ บาท (ชั้นจัตวา) เบิกได้ ๔๕ บาท = ๑๐ % ของเงินเดือน

ข้าราชการเงินเดือน ๗๕๐ บาท (ชั้นตรี) เบิกได้ ๑๓๕ บาท = ๑๘ % ของเงินเดือน

ข้าราชการเงินเดือน ๑,๒๐๐ บาท (ชั้นโท) เบิกได้ ๒๔๐ บาท = ๒๐ % ของเงินเดือน

ข้าราชการเงินเดือน ๒,๖๕๐ บาท (ชั้นเอก) เบิกได้ ๕๒๕ บาท = ๑๙.๘๑ % ของเงินเดือน

ข้าราชการเงินเดือน ๔,๓๐๐ บาท (ชั้นพิเศษ) เบิกได้ ๘๖๕ บาท = ๒๒.๖๗ % ของเงินเดือน

ข้าราชการเงินเดือน ๘,๐๐๐ บาท (ชั้นพิเศษ) เบิกได้ ๒,๑๐๐ บาท = ๒๖.๒๕ % ของเงินเดือน

ข้าราชการเงินเดือน ๑๐,๐๐๐ บาท เบิกได้ ๓,๐๐๐ บาท = ๓๐ % ของเงินเดือน

ตามตัวเลขข้างบนนี้จะเห็นว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยเงินเดือนยังน้อยอยู่แล้ว เบอร์เซนต์ของค่าเช่าบ้านที่ได้รับกลับต่ำลงไปอีก ซึ่งความจริงแล้วเงินเดือนต่ำจะให้เปอร์เซนต์สูง หรืออย่างน้อยๆ เบอร์เซนต์ก็ควรจะต้องเท่ากับผู้มีเงินเดือนสูงๆ ข้าราชการผู้น้อยส่วนมากต้องเช่าบ้านอยู่ในราคาสูงกว่าอัตราที่เบิกได้กันแทบทั้งหมด เพราะปัจจุบันนี้บ้านเช่าขนาดห้องแถวชั้นเดียวตามหัวเมืองก็ตกเดือน ๓๐๐-๓๕๐ บาทเป็นอย่างน้อย แต่เรื่องค่าเช่าบ้านนี้ผู้เขียนเห็นว่าค่อยพิจารณากันคือเมื่อได้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการทั่วไปให้เสร็จสิ้นเสียก่อนจะเหมาะกว่า เพราะจะได้ตัวเลขที่ใกล้เคียงกับจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายในเรื่องนี้ และจะไม่เป็นการกระทบกระเทือนแก่งบประมาณแผ่นดินจนเกินไป

๓. เรื่องการจ่ายบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าแก่ข้าราชการที่ออกในบางกรณี เรื่องนี้ในหลักการแล้วนับว่าเป็นของดี แต่จะเป็นภาระหนักแก่รัฐบาลในการที่จะต้องจ่ายเงินในคราวเดียวกันเป็นจำนวนมากๆ และยิ่งจะผิดวัตถุประสงค์ในหลักการเดิมด้วย เพราะบำเหน็จตกทอดควรจะได้จ่ายให้กับทายาทเมื่อเจ้าของบ้านอายุตาย ไม่ใช่จ่ายให้ผู้รับบ้านอายุเมื่อยังมีชีวิตอยู่

เพราะผู้รับบำนาญก็ได้รับบำนาญเป็นประจำทุกเดือนเพื่อใช้จ่ายในการครองชีพตามควรแก่อัตภาพอยู่แล้ว

๔. เรื่องขอเพิ่มอัตราค่าเบี่ยงเบนเดินทางในการไปราชการนอกเขตท้องที่ เรื่องนี้ผู้เขียนไม่ขอออกความเห็น แต่ใครที่จะให้ข้อสังเกตไว้ว่า เท่าที่เบิกจ่ายอยู่ขณะนี้ ก็เป็นภาระหนักแก่รัฐบาลอยู่พอสมควรแล้ว เพราะปรากฏว่าเงินค่าเบี่ยงเบนนี้ค้างเบิกกันมากไม่เฉพาะแต่ของกรมตำรวจเท่านั้น บางแห่งก็ค้างกันมาหลายปี (ของผู้เขียนปี ๒๕๐๕ ยังก้าง ๓,๘๔๔ บาท ๒๕๐๖ ยังก้าง ๕๘๗ บาท, ๒๕๐๗ ยังก้าง ๓๔๐ บาท และ ๒๕๐๘ ยังก้าง ๓,๔๖๓ บาท รวม ๔ ปี ยังก้าง ๔,๓๓๔ บาท) ทางที่ดีก่อนที่จะได้พิจารณาเพิ่มค่าเบี่ยงเบนนอกนั้น ควรจะได้สังคายนาของเก่าๆ ที่ยังก้างเบิกให้เสร็จสิ้นไปทุกกระทรวง ทบวง กรม เสียก่อน และถ้าจะพิจารณาเพิ่มกันจริงๆ แล้ว ควรที่จะได้กวดขันการไปราชการนอกเขตท้องที่กันเสียบ้าง คือต้องมีราชการจำเป็นและรีบด่วนจริงๆ ไม่ใช่จะไปธุระส่วนตัว แต่เอาเรื่องของทางราชการขึ้นมาบังหน้า เพื่อจะได้เบิกเงินค่าเบี่ยงเบน ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พัก เพราะโดยเหตุที่ว่า การสื่อสารเดี๋ยวนี้ก็ได้ให้บริการสะดวก รวดเร็วทันใจ ขึ้นมามากแล้ว การติดต่อราชการกันโดยทางหนังสือก็เสียเวลาไม่นานเหมือนสมัยก่อน และบางหน่วยงานก็ถึงกับมีวิทยุใช้กันแล้วในขณะนี้

ข้อคิดเห็นข้างต้นนี้ หวังว่าคงจะได้รับการพิจารณาจากกระทรวงการคลังและคณะกรรมการพิจารณาช่วยเหลือข้าราชการชั้นผู้น้อยบ้าง ไม่มากก็น้อย ทั้งนี้ เพื่อจะได้ช่วยขจัดขจัดปัญหาความเดือดร้อนของข้าราชการชั้นผู้น้อยให้ผ่อนคลายลงไปบ้าง เพื่อที่จะได้เป็นกำลังใจในการที่จะตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติราชการให้เกิดผลประโยชน์แก่รัฐและประชาชนสืบไป ถ้าและข้อคิดเห็นของผู้เขียนตามที่กล่าวมาแล้วจะไม่เป็นที่สพอารมณ์ของท่านผู้หนึ่งผู้ใดแล้ว ขอได้โปรดอภัยให้แก่ผู้เขียนด้วย เพราะได้เขียนขึ้นด้วยความบริสุทธิ์ใจจริงๆ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ช่วยกันดึงคนเข้าไปหาหลัก เพราะขณะนั้นมีการดึงหลักเข้าไปหาคนกันมาก ซึ่งในที่สุดหลักก็จะล้มไป

ความคิดเห็นของคุณสิริ เกี่ยวกับเรื่องนี้ส่วนใหญ่ก็น่าคิดอยู่มากใช้ไหมครับ?

บ.ก.

เฉลยสอบวิชาอื่นและความรู้รอบตัว

ชิงรางวัลประจำฉบับก่อน

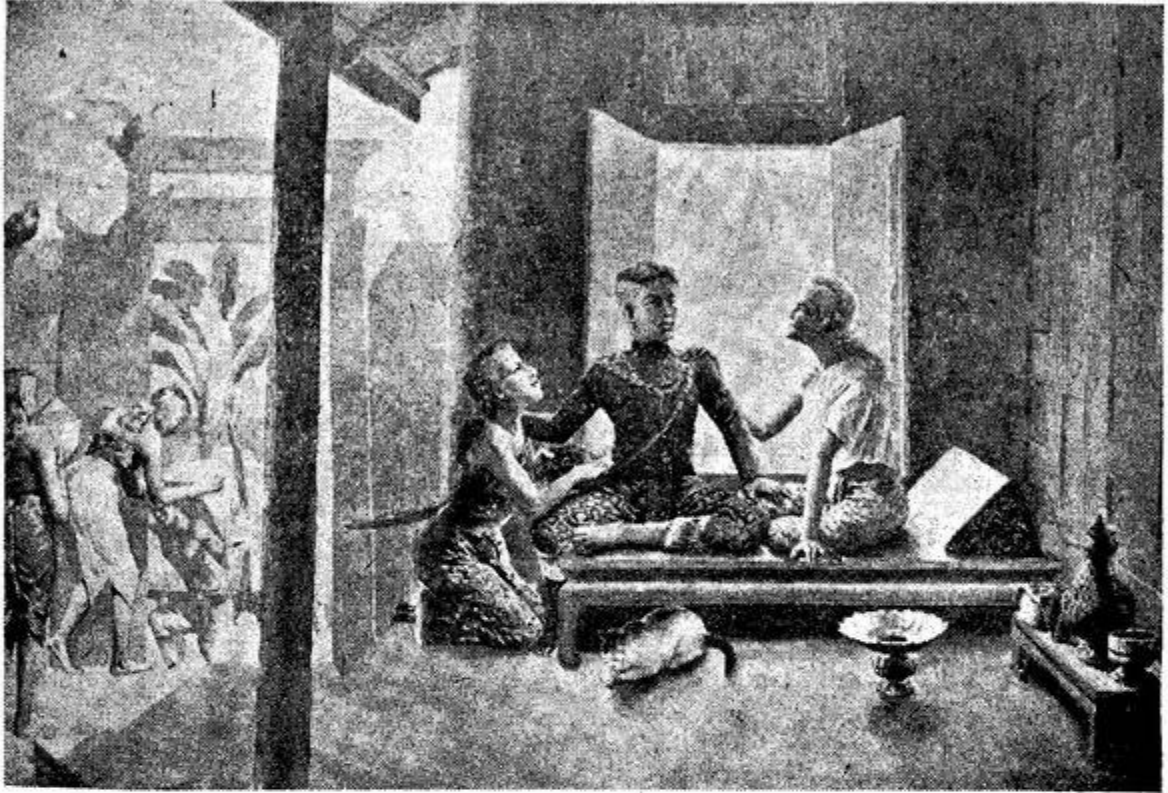

๑. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงคิดประดิษฐ์ภาพขึ้นประกอบหนังสือเรื่อง "ธรรมาธรรมะสงคราม" บทพากย์พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
๒. "เล็ก" หมายความว่า ชายฉกรรจ์, พลเมืองชั้นสามัญ (เขียนเป็น "เล็" กมี) ในสมัยกรุงศรีอยุธยา "ไพร่สม" เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ก็ขึ้นทะเบียนเป็น "เล็ก" โดยมูลนายต้องทำ "ทะเบียนหางว่าว" ส่งให้ลี้ดแล้วจำหน่าย "เล็ก" ตามทมิชขอในทะเบียนนั้นให้ประจำกรมเป็น "ไพร่หลวง" มีหน้าที่ทำราชการ
๓. แก้ว ๗ ประการ ของพระราชาธิบดี (๑) นางแก้ว-พระมเหสีที่ติดเลิศ (๒) ชุนพลแก้ว-แม่ทัพที่ติดเลิศ (๓) ชุนคลังแก้ว-เสนาบดีคลังที่ติดเลิศ (๔) จักรแก้ว-ราชศาสตราวุธที่ติดเลิศ (๕) ศฤงคารแก้ว-ความสมบูรณ์ที่ติดเลิศ (๖) ม้าแก้ว-ม้าที่ติดเลิศ (๗) ช้างแก้ว-ช้างที่ติดเลิศ
๔. ผู้ตายมีความประสงค์ให้ลูกชายได้รับมรดกเป็น ๒ เท่าของมารดา และให้ลูกสาวได้รับเพียงครึ่งหนึ่งของมารดา ฉะนั้น โดยยึดถืออัตราส่วนตามนี้ ลูกสาวจะได้รับมรดก $\frac{2}{3}$ มารดาได้ $\frac{1}{3}$ และลูกชายได้ $\frac{4}{3}$
๕. นายแดงต้องเอาผ้าคลุมหัวม้าของเขาไว้ แล้วพูดกับนายเขียวว่า ม้าของเขาตาบอดข้างหนึ่ง ถ้านายเขียวเป็นเจ้าของจริงแล้ว ต้องรู้ว่าม้ามืดวันตาบอดข้างไหน นายเขียวก็จะไล่และตอบเตาออกไปว่าบอดข้างใดข้างหนึ่ง (ไม่ทราบแน่เพราะม้าถูกขโมยในเวลากลางคืน) นายแดงก็อ้างกับตำรวจได้เพราะความจริงม้าของนายแดงมิได้ตาบอดเลย

ผลการตัดสิน

ไม่มีผู้ใดตอบถูกหมดทั้ง ๕ ข้อ คุณวิจิต ภูช่างทอง หน่วยควบคุมคุศุฑะราชนครราชสีมา และคุณเสริม หงษ์มณี ที่ทำการคลังจังหวัดเพชรบูรณ์ ตอบถูก ๔ ข้อ สมควรได้รับรางวัลคนละ ๓๕ บาท คุณวีรพล จันทร์เดช คลังจังหวัดนนทบุรี คุณชลอ ทรงประกอบ นนทบุรี และคุณประยูร คลังบุญครอง ป.ท.สามเสนใน พระนคร ตอบถูก ๓ ข้อ สมควรได้รับรางวัลคนละ ๓๐ บาท

สอบวิชา และ ความรู้รอบตัว

๓. ภาพข้างบนนี้เป็นภาพหนึ่งในจำนวน ๔ ภาพ ที่กษัตริย์ในราชวงศ์จักรีพระองค์หนึ่งได้ทรงให้นายช่างชาวอิตาเลียน ชื่อ ริโกดี เขียนขึ้นเพื่อประกอบโคลงบทหนึ่งบาทละภาพ ซึ่งพระองค์ทรงนิพนธ์ขึ้นเกี่ยวกับภานิตของนักรบโบราณ ท่านทราบไหมว่า ภาพนี้มีความหมายอย่างไร หากบอกโคลงบทนั้นมาให้ครบทั้ง ๔ บาทได้ด้วยก็ยิ่งดี
๒. ราชศัพท์ของคำต่อไปนี้มีว่าอย่างไรบ้าง เอว พ้อดา ไม่เกาหลัง ถ่วงอก ๕ ไอ
๓. ท่านทราบไหมว่า 1 decade เท่ากับกี่ปี และ 1 fortnight เท่ากับกี่วัน
๔. ประโยคต่อไปนี้ หมายถึงอะไร “คราบไคที่ฉันได้กินฉันยังอยู่ แต่เมื่อฉันได้ดื่มฉันก็จะสิ้นไป”
๕. อาจารย์คำนวณวัย ๔๕ บอกกับลูกสาวอายุเพียง ๓๒ ปีว่า “รถจักรยานที่ลูกขอพ่อฉัน รอไว้ก่อนจนกว่าวันใดที่พ่อมีอายุเป็น ๓ เท่าของลูกพอดีแล้วพ่อจะซื้อให้” ท่านบอกได้ไหมว่า เด็กจะต้องรอไปอีกกี่ปี ก็เดือน พ่อจึงจะซื้อรถจักรยานให้ตามสัญญา

กติก ให้ส่งคำตอบไปถึงบรรณาธิการวารสารข้าราชการ ภายในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๘ สมาชิกวารสารข้าราชการ ผู้ตอบถูกหมดและตอบดีที่สุด จะได้รับรางวัลเงิน ๕๐ บาท (ผู้ส่งคำตอบโปรดเขียนชื่อและสถานที่อยู่ชัด ๆ และควรวางเลขที่สมาชิก ๒๕๐๘ ด้วย)